

บทสรุปการรับใช้สังคม

BRIEF SERVE SOCIETY

ศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดภิบาล

ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ISBN

ISBN 9786160000000

ชื่อหนังสือ "อรรย์ดีถิ่นฟรีทั้งตลาด" (2547)

ชื่อหนังสือ "อรรย์ดีถิ่นฟรีทั้งตลาด" (2547)

ชื่อหนังสือ "อรรย์ดีถิ่นฟรีทั้งตลาด" (2547)

อย่างไรก็ตาม... (text continues)

ชื่อ : ... (text continues)

Email : ... (text continues)

... (text continues)

ISBN

ชื่อหนังสือ บทสรุปการรับใช้สังคม BRIEF SERVE SOCIETY

ชื่อผู้เรียบเรียง ศาสตราจารย์ว่าที่ ร.ท.ดร.พิชัย สดภิบาล

จำนวนหน้า 100 หน้า

พิมพ์ครั้งที่ 1

จำนวนที่พิมพ์ 300 เล่ม

ปีที่พิมพ์ 2560 (e-book 2017)

จัดพิมพ์โดย งานตำราและเอกสารการพิมพ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

สงวนลิขสิทธิ์ ลิขสิทธิ์ของงานตำราและเอกสารการพิมพ์ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

พิมพ์ที่ ห้างหุ้นส่วนจำกัด มินเซอร์วิส ซัพพลาย.ลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร

ISBN

คำนำ

หนังสือ “บทสรุปการรับใช้สังคม” เป็นการเรียบเรียงขึ้นจากประสบการณ์จริงของผู้สอนที่ดำเนินการพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์ เป็นการบูรณาการการเรียนการสอนวิชาชีพหลักทางด้านสถาปัตยกรรมภายใน การออกแบบสภาพแวดล้อมภายใน การวิเคราะห์การออกแบบ วิชาพื้นฐานทางช่างที่ประกอบไปด้วย ศิลปกรรม การวาดเส้น วิจิตรศิลป์ ทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ศิลป์ วิชาทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี วิศวกรรม ที่ต้องศึกษาถึงรากเหง้าการออกแบบสถาปัตยกรรม โครงสร้างและเทคโนโลยีทางอาคาร ที่เกิดจากภูมิปัญญาพื้นถิ่นของงานศิลปสถาปัตยกรรมไทยและไทยร่วมสมัย วิชาทางด้านสังคมศาสตร์ มนุษยศาสตร์ และ วิชาที่หล่อหลอมความเป็นครูช่างที่จะต้องนำความรู้นั้นไปใช้ในการเรียนการสอน การวิจัย การบริการ วิชาการ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและการรับใช้สังคม การสร้างให้สังคม ชุมชนได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ ศิลปสถาปัตยกรรม การป้องกัน การทำนุบำรุงบูรณะ การสร้างใหม่ที่มีบริบทของการดำรงไว้ซึ่งศิลปสถาปัตยกรรม การหล่อหลอมให้เยาวชนเป็นนักอนุรักษ์ นักวิจัยน้อยๆ และอีกหลากหลายวิธี จึงทำให้เกิดหนังสือเล่มนี้ขึ้นเป็นเครื่องมือเชิงประจักษ์ว่า จะมีกลวิธีใด ระบบแบบแผนใดที่เป็นแม่แบบ ตัวอย่าง ที่จะดำเนินการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดพื้นถิ่น ให้ดำรงอยู่และสามารถสร้างมูลค่าเพิ่มจากมรดกทางวัฒนธรรมดั้งเดิมได้อย่างไร การร่วมมือกันของภาคีภาคส่วนต่างๆที่เกิดขึ้นจะสามารถช่วยเหลือเกื้อกูลกันได้อย่างไร การออกแบบภูมิสังคมไทยอย่างไรที่จะทำให้ลูกผสมอย่างคนไทยได้ดำรงอยู่ต่อไป การที่จะสร้างองค์ความรู้ตามรอยเบื้องพระยุคลบาทของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชมหาดิถี “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา”สามารถที่จะน้อมนำไปใช้ในการออกแบบภูมิสังคมไทยไปสู่สังคมไทย 4.0 เมื่อทุกคนได้ศึกษาองค์ความรู้จากหนังสือเล่มนี้จะได้ทราบถึงผลงานด้านการเรียนการสอนการวิจัยได้ถูกนำไปใช้ทำให้เกิดการพัฒนาที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น และเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ หรือเสริมสร้างความรู้หรือก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบและอีกหลายสาขาวิชาได้อย่างไร ในแง่ใด โดยปรากฏเป็นที่ประจักษ์ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. สภาพการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
2. การมีส่วนร่วมและการยอมรับของสังคมเป้าหมาย
3. กระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น
4. ความรู้และความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น
5. การคาดการณ์ในสิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว

6. การประเมินผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

7. แนวทางการติดตามและธำรงรักษาพัฒนาการที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป

ผู้เขียนหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นแนวทางให้ชุมชนพื้นที่ผู้ที่ต้องการเก็บรักษามรดกทางวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษได้สร้างไว้ให้คนรุ่นหลังคงอยู่สืบไป หรือถึงแม้จะหลงเหลือเพียงน้อยนิดประดุจเม็ดถั่วเม็ดงา ก็ยังสร้างความภาคภูมิใจให้ชนในชาติเมื่อกาลเวลาเปลี่ยนไป หากหนังสือเล่มนี้มีคุณงามความดีสร้างให้เกิดความเจริญงอกงามของศิลปวิทยาการ ผู้เขียนขอมอบความดีอันเป็นคุณูปการนี้แด่บุพการีอันมี มารดา บิดา ครูบาอาจารย์ผู้ล่วงลับไปแล้วนั้น และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดภิบาล

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ค
บทนำ	ง
บทสรุปการรับใช้สังคม	
1.สภาพการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น	1
2.การมีส่วนร่วมและการยอมรับของสังคมเป้าหมาย	12
3.กระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น	19
4.ความรู้และความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น	27
5.การคาดการณ์ในสิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้ เกิดขึ้นแล้ว	45
6.การประเมินผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น	62
7.แนวทางการติดตามและบำรุงรักษาพัฒนาการที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป	72
อ้างอิง	90
ประวัติและผลงาน	96

บทนำ

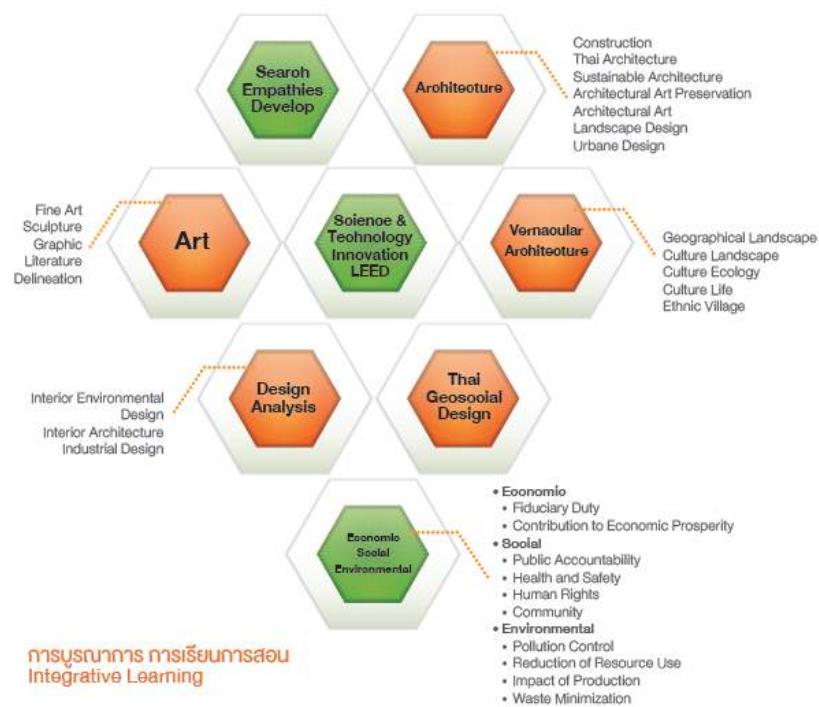
การได้สัมผัสศิลปสถาปัตยกรรมในวัยเยาว์การเดินทางเพื่อที่จะศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมในวัย การศึกษาหาความรู้ตั้งแต่ปี 2516-2524 การเดินทางในการนำนักศึกษาไปศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมในวิชาการ วิเคราะห์เพื่อการออกแบบ(วิวัฒน์ เตมียะพันธ์ 2521) วิชาประวัติศาสตร์เฟอร์นิเจอร์ (ฉัตรชัย อินทรโชติ) วิชาการออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน (สมศักดิ์ เก่งการค้า. นพดล สหสชัยเสรี. 2524) การเดินในแต่ละ ครั้งสร้างความรู้เกิดทักษะทางการเรียนการสอน บ่มเพาะสติปัญญาทางด้านความเป็นไทย เป็นบ่อเกิด แห่งการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมกรรมไทย ทราบซึ่งในรสชาติของความเป็นไทย เกิดการได้ใช้ประโยชน์ ได้อย่างมหาศาล รักและหวงแหน ในยุคก่อนนั้นเรามองเพียงงานศิลปสถาปัตยกรรม ความนิ่ง ความสงบ ในเรือนอาคาร ทำให้เราสรรสร้างได้ส่งตรงต่อความต้องการของเรา การได้ดูได้สัมผัสกลิ่นอายที่ ปราศจากผู้คนนั้นกับชอบใจนัก แต่หาไม่รู้ว่าอาคารนั้นหาชีวิตไม่ถ้าปราศจากผู้คน วิธีชีวิตที่เป็นอยู่และ ดำเนินไป อาคารร้างที่เราเห็นได้บันทึกภาพ ได้เขียนภาพนั้นหาชีวิตวิญญาณไม่เราพำสอนลูกศิษย์ ถึงผู้ใช้ อันประกอบไปด้วยผู้ให้บริการและผู้รับบริการ กิจกรรมต่างที่เกิดขึ้น การใช้เนื้อที่ต่างนานา สิ่งเหล่านี้คือ ความมีชีวิตชีวาของอาคารทางประวัติศาสตร์ ที่มีเรื่องราวที่เล่าสืบทอดกันมายาวนานเราจึงต้องมาสนใจ ความเป็นมา ความเป็นดั้งเดิมของศิลปวัฒนธรรม ขนบทำเนียบประเพณี อาหารการกิน ภูมิปัญญา ภูมิ สังคมการผสมผสานทางชาติพันธุ์ ภูมิปัญญาพื้นถิ่น การเป็นแหล่งเรียนรู้ให้ชนรุ่นหลัง การมีพิพิธภัณฑ์ พื้นถิ่น การมีคนเล่าเรื่องราวในอดีต การมีสิ่งของเครื่องประดิษฐ์ เครื่องมือเครื่องใช้นานาชนิดในการ ประกอบอาชีพ ประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อ พิธีการทางศาสนา ที่สืบทอดกันมาในแต่ละแห่งแต่ละถิ่นที่ แตกต่างกัน เป็นเรื่องราวที่ต้องศึกษาค้นคว้า นำมาเผยแพร่ให้ชนรุ่นหลังได้เห็น

สืบสานมาจากท้องถิ่นที่รับกับการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็ว ทำให้บางสิ่งบางอย่างต้องล้าสมัยไป แต่ ทุกสิ่งอย่างก็เกิดประโยชน์มากมายถ้ารู้จักการป้องกัน บำรุงรักษาปรับเปลี่ยนตามกาลเทศะ เปลี่ยนเรื่อง เปลี่ยนสถานะ เปลี่ยนร่าง รูปทรง แปลงกาย แปลงเมือง ถ้ายทอด สืบสาน สร้างสรรค์สิ่งใหม่ที่สามารถ ร่วมสมัยกันได้ ให้คงอยู่ก่อเกิดประโยชน์จากสิ่งเหล่านั้น

การเข้าถึงการได้พูดคุยกับชุมชน กรรมการชุมชน กรรมการบริหารตลาด องค์การบริหารส่วน ท้องถิ่น เจ้าของร้านค้า ผู้เชี่ยวชาญทางด้านศิลปสถาปัตยกรรม ผู้เชี่ยวชาญด้านตลาดพื้นถิ่น ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรม ผู้เชี่ยวชาญด้านกลยุทธ์การจัดการที่ยั่งยืน นักท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ นักท่องเที่ยวทั่วไป รู้ถึงความต้องการ เราเริ่มที่ที่ตลาดสามชุก อำเภอสว่างวีรกรรม จังหวัดสุพรรณบุรี “อาจารย์ช่วย อะไรกันที่นี่ได้บ้างคะ” (อรุณลักษณ์ อ่อนวิมล.2542) เขาจะรวบรวมคนในชุมชนร้านค้า มาร่วมแรงร่วมใจ กันฟื้นฟู เราจะช่วยจัดทำพิพิธภัณฑ์มีภาพเก่ามากมายที่เราทำไว้ เราจะจัดนักศึกษาลงพื้นที่มาวาดภาพเก็บ เรื่องรายละเอียดต่างๆตามสภาพจริงแล้วทำโครงการ “การพัฒนาตลาดสามชุกในเชิงอนุรักษ์”

การดำเนินการตามข้อกำหนดทางวิชาการ เป็นผลงานที่ทำให้เกิดการพัฒนานเป็นประโยชน์ต่อสังคม มีความเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้นและเกิดความก้าวหน้าทางวิชาการ เสริมสร้างความรู้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อหลากหลายสาขาวิชา และปรากฏเป็นที่ประจักษ์ในประเด็นดังต่อไปนี้

1. สภาพการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
2. การมีส่วนร่วมและการยอมรับของสังคมเป้าหมาย
3. กระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น
4. ความรู้และความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น
5. การคาดการณ์ในสิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว
6. การประเมินผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น
7. แนวทางการติดตามและธำรงรักษาพัฒนาการที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป

"สภาพการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น"

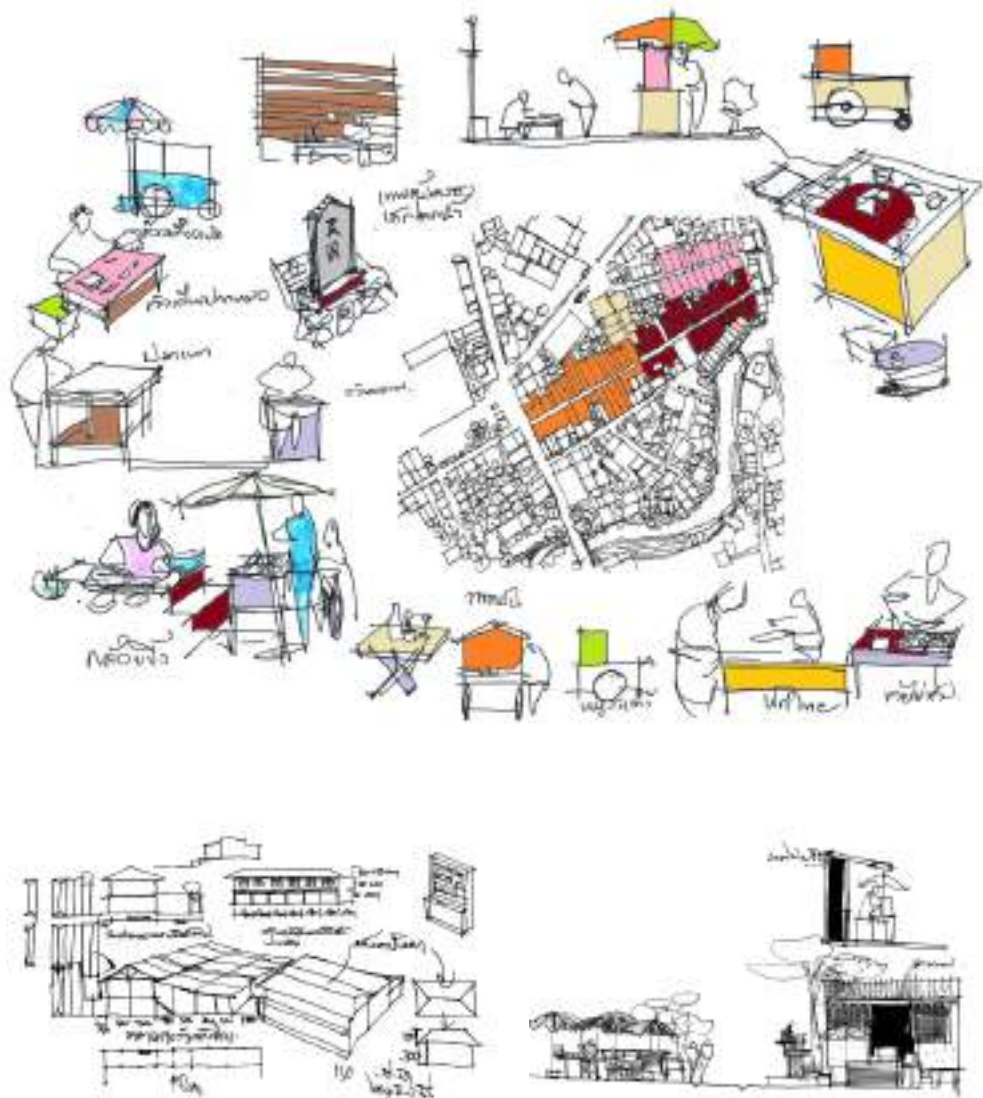
1. สภาพการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

ตลาดพื้นถิ่นของไทยนับเป็นมรดกที่มีคุณค่าทางศิลปสถาปัตยกรรมที่มีอายุมากกว่า 100 ปี ลักษณะของตลาดพื้นถิ่นเป็นชุมชนเรือนแพ ตลาดริมน้ำ ย่านตลาดย่านการค้า ลักษณะเป็นที่อยู่อาศัย ผสมพาณิชย์กรรม เป็นเรือนแถวหรือห้องแถวไม้ ชุมชนตลาดพื้นถิ่นดังกล่าวมีทั้งสิ้น 140 แห่ง หลายชุมชนได้ดำรงไว้ซึ่งงานสร้างสรรค์ทางศิลปสถาปัตยกรรม และการคงอยู่ของวิถีชีวิตดั้งเดิมตลอดจนขนบธรรมเนียมประเพณีที่มีการสืบทอดกันมายาวนาน ตัวอย่างตลาดพื้นถิ่นที่ได้รับการอนุรักษ์อย่างตลาดสามชุก อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ได้มีการจัดการของคนในชุมชนเปลี่ยนจากตลาดที่ซบเซาหรือที่เรียกว่าตลาดตาย ตลาดสามชุกเป็นชุมชนตลาดเก่าที่ดำรงวิถีชีวิตวัฒนธรรมและศิลปสถาปัตยกรรมแบบไทย-จีนที่สวยงาม ประวัติศาสตร์ความเป็นมาที่ยาวนานที่ได้รับการอนุรักษ์ไว้ให้ยังคงวิถีชีวิตที่เหมือนเดิมอย่างเหมาะสม ด้านกับกระแสโลกาภิวัตน์สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและสภาพแวดล้อมและตอบสนองความต้องการของตลาดอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์

สภาพปัญหาที่เกิดขึ้นก่อนการเปลี่ยนแปลงกับตลาดพื้นถิ่น ได้แก่ ชุมชนตลาดพื้นถิ่นต้องการความเจริญ ความมั่นคงถาวรของอาคารที่อยู่อาศัยที่ใช้เทคโนโลยีในการก่อสร้างแบบสมัยใหม่ ต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกที่ตอบสนองความต้องการของวิถีชีวิตชุมชนเมือง ทำให้ขาดความสมดุลระหว่างสังคมเมืองกับสังคมชนบท นอกจากนี้การเจริญเติบโตของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของโลกทำให้ตลาดพื้นถิ่นมีเนื้อที่ให้บริการนักท่องเที่ยวไม่เพียงพอ เกิดการขยายตัวของร้านค้าที่ขาดระเบียบวินัยไม่รักษากฎเกณฑ์ข้อบังคับที่ได้ตกลงกันไว้ ขาดการวางแผนการรับมือทางด้านความเสี่ยงของเศรษฐกิจ สินค้าของตลาดไม่มีเอกลักษณ์ ปลอมยี้ให้กลุ่มคนภายนอกเข้ามามีบทบาทในการขายสินค้าโดยการให้เช่าร้านและมีสิทธิ์เป็นกรรมการบริหารตลาด จึงเกิดการมุ่งแต่หาผลกำไร และขาดจรรยาบรรณของนักบริการที่ดี

ตลาดพื้นถิ่น ที่ชุมชนตลาดมุ่งการให้บริการด้านบริโภคนิยมมากกว่าการอนุรักษ์อาคาร มีการต่อเติมดัดแปลงอาคารที่ไม่เป็นไปตามบริบทเดิมของศิลปสถาปัตยกรรม ขาดการดูแลบำรุงรักษาให้คงสภาพดั้งเดิม ชุมชนเกิดความขัดแย้ง ขาดการร่วมแรงร่วมใจ มุ่งเศรษฐกิจส่วนตัวมากกว่าส่วนรวม ไม่มีแบบแผนหรือระบบการบริหารจัดการ อัตลักษณ์ของชุมชนเปลี่ยน สินค้าต่างถิ่นเข้ามามีบทบาทมากขึ้น ขาดจิตสำนึกด้านการบริการ ไม่คำนึงถึงสภาพแวดล้อมและผลทางมลภาวะทั้งทางน้ำ ทางอากาศ และ การใช้พลังงาน ขาดการจัดการการท่องเที่ยวและการให้บริการที่สอดคล้องเหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมาย ขาดการให้องค์ความรู้กับกลุ่มนักท่องเที่ยวด้านศิลปสถาปัตยกรรม ขาดความร่วมมือกับภาคีภาคส่วนต่างๆ การให้บริการด้านสาธารณูปโภคไม่เพียงพอ คุณภาพของสินค้าและราคายังไม่เป็นมาตรฐาน กิจกรรมดึงดูดการท่องเที่ยวที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ในด้านวิถีวัฒนธรรมและสถาปัตยกรรมของชุมชนยังมีน้อยและไม่เหมาะสมต่อกลุ่มเป้าหมาย ขาดกฎระเบียบในการดำเนินการที่ชัดเจนและเป็นลายลักษณ์อักษร สมาชิกชุมชนบางส่วนมีความเห็นแก่ตัว ไม่ให้ความร่วมมือกับชุมชน ขาดความมีน้ำใจต่อผู้มาเยือน และมีการปรับปรุงอาคารบ้านเรือนที่ไม่เป็นไปตามข้อตกลงทำให้ภูมิทัศน์ขาดความสวยงามตามเอกลักษณ์ของชุมชน มีการจัดตั้งบริษัทเข้ามาจัดการทางด้านทรัพย์สินและที่ดินแต่ยังไม่ได้จัดองค์กร การบริหารจัดการด้านการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมอย่างยั่งยืนและการจัดกลยุทธ์ทางด้านการตลาดเพื่อการขายสินค้าด้านวัฒนธรรม ขาดองค์ความรู้ที่ถูกต้องตามหลักวิชาการในการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดพื้นถิ่น

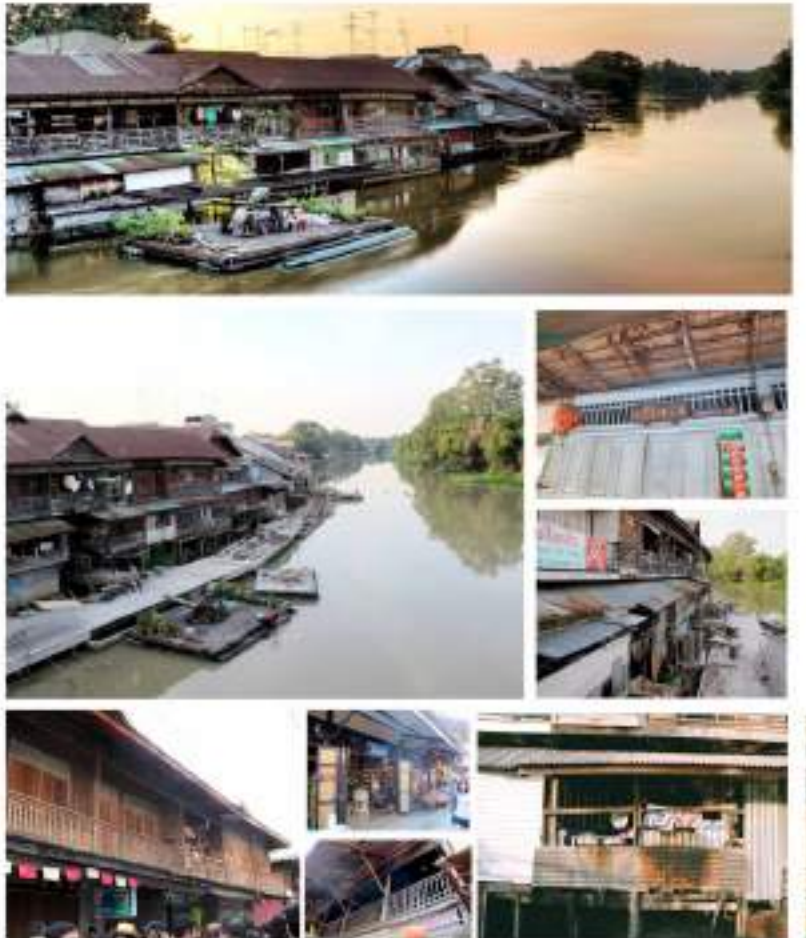
จากปัญหาดังกล่าวข้างต้นกลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนสำหรับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมของตลาดตลาดพื้นถิ่น เพื่อให้การอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมมีระบบการบริหารจัดการมรดกทางวัฒนธรรมตามหลักวิชาการที่แข็งแกร่ง เกิดการร่วมแรงร่วมใจของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกองค์กภาพ มุ่งเน้นการจัดการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมที่ยั่งยืน มีการจัดการที่เป็นระบบและรับผิดชอบ ต่อสังคม ต่อสิ่งแวดล้อมและต่อเศรษฐกิจของชุมชนตลาดพื้นถิ่น โดยเชื่อว่ากลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนสำหรับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมของตลาดพื้นถิ่น จะเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาการพัฒนาชุมชนตลาดพื้นถิ่น ทำให้มีการดำรงรักษาภูมิปัญญาพื้นถิ่นวิถีชีวิตพื้นถิ่นของแต่ละชุมชนและศิลปสถาปัตยกรรมให้คงอยู่ควบคู่ไปกับการพัฒนาสมัยใหม่ และ ทำให้ศิลปสถาปัตยกรรมแบบดั้งเดิมได้รับการอนุรักษ์และสามารถคงอยู่แบบร่วมสมัยได้อย่างกลมกลืนและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของแต่ละชุมชนที่ส่งผลต่อเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมที่ดีต่อชุมชนตลาดพื้นถิ่นไทย

สิ่งที่มิในตลาดพื้นถิ่นทั่วไทย (พิชัย สดภิบาล 2546)

สามชุกในอดีต

สภาพการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงที่ดิน

การรับใช้สังคม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

โครงการรับใช้สังคม
PROJECT FOR COMMUNITY SERVICE
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

โครงการรับใช้สังคม
PROJECT FOR COMMUNITY SERVICE
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

SAMCHUL MARKET > 08

ศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดกิบาล ภาควิชาวิศวกรรมสถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง pichai.so@kmitl.ac.th www.kmitl.ac.th/www.indeed.kmitl.ac.th

การรับใช้สังคม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

โครงการรับใช้สังคม
PROJECT FOR COMMUNITY SERVICE
สถาบันการปฏิบัติงานรับใช้สังคม

โครงการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้
ศูนย์การเรียนรู้ด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม

SAMCHUK MARKET > 09

ศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดกิบาล ภาควิชาวิศวกรรมสถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง pichai.so@kmitl.ac.th www.kmitl.ac.th/www.indeed.kmitl.ac.th

ลายเส้นสามชุก

สถานการณ์ก่อนการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

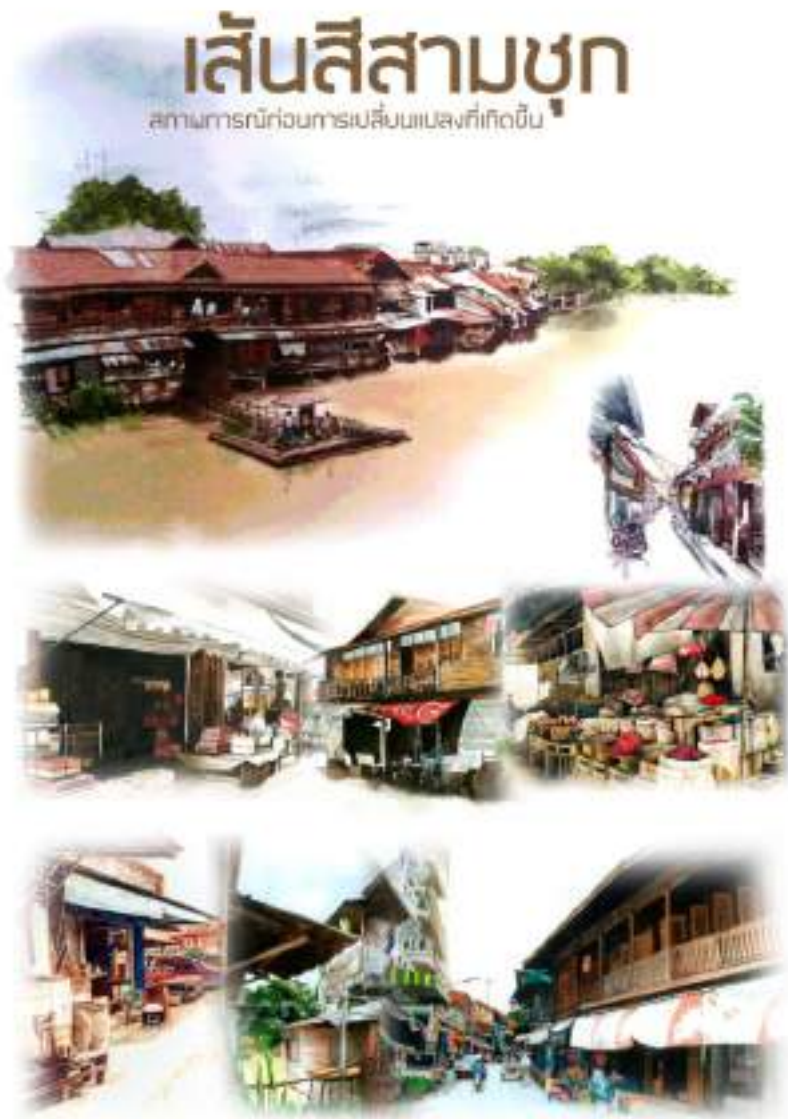
ลายเส้นสามชุก

สถาบันการปฏิบัติงานเรียนรู้เพื่อสังคม

โครงการออกแบบตลาดสามชุกในวังโบราณ
จังหวัดสุพรรณบุรี ปี ๒๕๖๑ ศึกษานา

SAMCHUK MARKET > 11

เหตุการณ์ที่อุบัติขึ้น	พ.ศ.	ผู้รับผิดชอบ
สามชุก เมืองเล็กๆ ในจังหวัดสุพรรณบุรีก็เป็นหนึ่งของผลพวงอันนั้น โดยในอดีตสามชุกคือแหล่งที่ผู้คนหลากหลายเชื้อชาติทั้งไทย จีน มอญ ฯลฯ มาสัมผัสกันก่อนในลักษณะของการแลกเปลี่ยน และซื้อขายสินค้า จนพัฒนาไปสู่การลงหลักปักฐาน สร้างเมืองที่มั่นคงขึ้นมา		คณะกรรมการพัฒนา ตลาดสามชุก การบริการวิชาการ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สจล.
นิราศสุพรรณสุนทรภู่ “ถึงนามสามชุก ป่าดง เกรียงไกรได้ฝ้ายลง แลกกล้า เรือค้าทำนนั้นคง คอยเกรียง เรียงเอย รายจอดทอดทำนน้ำ นับฝ้ายขายของ”	2385	สุนทรภู่
เมือง สามชุก กล่าวไว้ว่า ตั้งขึ้นเมื่อ ในสมัยรัชกาลที่ 5 เดิมชื่ออำเภอ “นางบวช” ตั้งอยู่บริเวณ ตำบลนางบวช โดยมีขุนพรหมสภา (บุญรอด) เป็นนายอำเภอคนแรก ซึ่งยังมีภาพถ่ายปรากฏอยู่จนถึงปัจจุบัน	2437	รัฐบาล
ต้นรัชกาลที่ 6 ได้ย้ายอำเภอมายังที่บ้าน“สำเพ็ง” ซึ่งเป็นย่านการค้าที่สำคัญในสมัยนั้น จนกระทั่งปี 2481 สมัยรัชกาลที่ 8 ได้เปลี่ยนชื่อจาก “อำเภอนางบวช” มาเป็น “อำเภอสามชุก” และย้ายมาตั้งอยู่ริมลำน้ำสุพรรณบุรี(ท่าจีน) ซึ่งแยกมาจากแม่น้ำเจ้าพระยา โดยผ่านคลองมะขามเฒ่า	2457	รัฐบาล
พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดชเสด็จประพาสสามชุก เปิดเขื่อนชลมารคพิจารณา 20 กันยายน	2498	ส่วนพระองค์ รัฐบาล
ความเจริญ ตลอดจนการพัฒนาประเทศ โดยมีการตัดถนนหลักเชื่อมต่อเข้ากรุงเทพ ทำให้สามชุกที่เคยเจริญทางน้ำในอดีตค่อย ๆ คลายความสำคัญลง	2537	รัฐบาล
บ้านเรือนที่เก่าแก่เต็มไปด้วยศิลปกรรมที่งดงาม ถูกปล่อยให้ชำรุดทรุดโทรม ทั้งร้าง		
เป็นแหล่งการศึกษาศิลปสถาปัตยกรรมตลาดพื้นถิ่น เมืองสุพรรณบุรี สำหรับนักศึกษาสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมภายใน สถาปัตย์แวดล้อมภายใน ผังเมือง การออกแบบ โบราณคดี มานุษยวิทยา การพาณิชย์และอีกหลากหลายวิชา		นักวิชาการครูอาจารย์ นักศึกษาใน มหาวิทยาลัย
ในขณะที่กรมธนารักษ์ ซึ่งเป็นเจ้าของที่ดินในชุมชนนี้เสนอให้มีการรื้อบ้านร้านตลาดที่เก่าคร่ำคร่าออกไป เพื่อสร้างเมืองใหม่		กรมธนารักษ์
ภาวะเศรษฐกิจ ชะลอตัว เกิดกรณี “ต้มยำกุ้ง”	2541	รัฐบาล

"การมีส่วนร่วมและการยอมรับ ของสังคมเป้าหมาย"

2. การมีส่วนร่วมและการยอมรับของสังคมเป้าหมาย

ชุมชนของตลาดสามชุกเป็นจุดเริ่มของการที่จะทดลองพัฒนาตลาดของกรมธนารักษ์ที่เป็นเรือนไม้ที่มีอายุมากกว่า 100 ปี ทางกรมธนารักษ์มีนโยบายที่จะสร้างอาคารคอนกรีตเสริมเหล็กอย่างเช่นห้องแถวให้คนถือครองเช่าในราคาใหม่ที่ยากสำหรับชาวตลาดสามชุกจะปรับเปลี่ยนวิถีของพวกเขาได้ จึงเกิดการจุดประกายจากชาวสามชุกเองที่มีแนวคิดร่วมกันอย่าง ดร.สมเกียรติ อ่อนวิมล ที่ท่านใช้ชีวิตในสมัยเด็กเจริญเติบโต ณ ตลาดแห่งนี้ “ลองทำการพัฒนาตลาดสามชุกในเชิงอนุรักษ์ ถ้าไปไม่ไหว กรมธนารักษ์ค่อยเอาไปทำตามแนวคิดของกรมธนารักษ์” ศาสตราจารย์ศรีศักร วัลลิโภดมได้กล่าวไว้ว่า “ตลาดสามชุกเหมือนกับไส้แซนวิชที่หลงเหลือให้คนรุ่นหลังได้เห็น” ผนวกด้วยคำพูดเชิงขอร้องของคุณอรุณลักษณ์ อ่อนวิมล “อาจารย์ช่วยอะไรคนที่ได้บ้างคะ” ชุมชนตลาดสามชุกจึงมีคำตอบและมีแรงผลักดันกันทุกภาคส่วน คำว่าช่วยอะไรได้บ้างนั้นเราตอบไปทันทีเลยว่า “ผมมีภาพเก่าสมัยที่เรียนและส่วนที่พานักศึกษามาศึกษาในวิชาการวิเคราะห์การออกแบบ ณ ที่แห่งนี้ เราสามารถหาแนวทางการพัฒนา ทำพินิจทัศน์ ณ บ้านขุนจำนงค์ จากการเรียนวิชา การออกแบบสถาปัตยกรรมภายใน สามารถวาดรูปตลาดสามชุกทั้งขาวดำและสีน้ำ ภาพถ่าย เราจะบูรณาการวิชาต่าง ๆ เข้าด้วยกันเพื่อที่จะช่วยชุมชนตลาดสามชุก”

โครงการพัฒนาตลาดสามชุกในเชิงอนุรักษ์ จึงเริ่มขึ้นด้วยงบประมาณ 15,000 บาท จากเงินรายได้ของภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง เมื่อเราเริ่มกันอย่างแข็งขันนักศึกษาก็สนุกกับงานเพราะเรามีโครงการเชิงอนุรักษ์แบบนี้ได้สร้างเป็นโครงการให้นักศึกษารุ่นก่อน ๆ อยู่แล้วที่นำอาคารเก่ามาทำการศึกษาและออกแบบ

สถาปัตยกรรมภายในโดยท่านอาจารย์สมศักดิ์ เก่งการค้า(2524) จำได้ว่าเราทำอาคารศาลากลางเก่าของเมืองแปดริ้วเป็นภัตตาคารร้านอาหารที่ต้องอนุรักษ์อาคาร โครงการโรงแรมรถไฟหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โครงการแพรงภูธร กรุงเทพมหานคร เราศึกษาประวัติศาสตร์อาคาร รูปแบบอาคาร เขียนแบบอาคารขึ้นมาใหม่ เขียนลายเส้น เขียนสีน้ำของอาคารภายนอกภายใน องค์ประกอบอาคาร จัดกลุ่มร้านค้าเก่าและใหม่ ออกแบบเพิ่มเติมส่วนที่ขาดหายไป โดยให้นักศึกษามีอิสระในการคิดสร้างสรรค์ จัดทำหุ่นจำลอง จัดแสดงนิทรรศการ เผยแพร่ผลงาน และเป็นนำภูมิใจกับนักศึกษาที่ผลงานได้ถูกนำไปเผยแพร่ที่ Utah State University เพราะทางคณะได้จัดเป็นของที่ระลึกมอบให้ Professor คณบดี หัวหน้าภาควิชา ที่มาร่วมมือกันทางวิชาการ ในปี 1995 จากประสบการณ์ด้านการจัดการเรียนการสอน ในลักษณะ Active Learning, Project Based และ Research Work แบบติดดินของนักศึกษา เรายึดตามคำกล่าวชมของ ศ.ศรีศักร วัลลิโภดม ว่า “สถานศึกษาแห่งนี้สอนนักศึกษาให้รู้จักติดดิน” ในวันที่เราจัดสัมมนาเชิงวิชาการ “การพัฒนาตลาดสามชุกในเชิงอนุรักษ์”(2547)

ชาวตลาดสามชุกกลุ่มหนึ่งอันประกอบด้วยผู้คนหลากหลายในชุมชนนี้ ได้มองเห็นถึงคุณค่าในรากเหง้าของตนเอง จึงเลือกที่จะร่วมกันฟื้นฟูเมืองเก่า แทนการรื้อทำลายไปสร้างเมืองใหม่ อย่างที่เกิดขึ้นในที่ต่าง ๆ ทั่วเมืองไทย	2543	ชุมชนตลาดสามชุก
ชาวสามชุกที่มองเห็นคุณค่าของตนเอง จึงได้รวมตัวกันเป็น “คณะกรรมการพัฒนาตลาดสามชุก” โดยการร่วมกันค้นหาความเป็นตัวตนคนสามชุก ซึ่งพบว่าสามชุกมีของดีอยู่มากมาย ทั้งบ้านเรือนเก่าแก่ ที่เต็มไปด้วยศิลปกรรมอันงดงาม อาหารพื้นบ้านที่ขึ้นชื่อหลายอย่างตลอดจนวิถีชีวิตที่คนหลากหลายเชื้อชาติ ร่วมกันสร้างและอยู่ร่วมกันอย่างเป็นปกติสุขมาถึงทุกวันนี้	2546	คณะกรรมการพัฒนาตลาดสามชุก การบริการวิชาการ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สจล.
เริ่มการพัฒนา พื้นที่ “สามชุก” ได้รับการคัดเลือกให้เป็นเมืองนำร่องของโครงการปฏิบัติการชุมชน และเมืองน่าอยู่ มูลนิธิชุมชนไท ซึ่งเป็นการพัฒนาเมืองแนวใหม่ที่ผู้คนหลากหลายในเมืองมาร่วมกันคิดร่วมกันพัฒนาเมืองของตนเอง แทนที่จะสั่งการมาจากส่วนกลางเหมือนที่ผ่านมา (มูลนิธิชุมชนไท โดยการสนับสนุนของ พอช. สสส.)	2545	มูลนิธิชุมชนไท การบริการวิชาการ
โครงการพัฒนาตลาดสามชุกในเชิงอนุรักษ์	2547	การบริการวิชาการ คณะครุศาสตร์ อุตสาหกรรม สจล.

เห็นถึงคุณค่าของตลาดชุมชนสามชุก กิจกรรมต่าง ๆ จึงถูกสร้างขึ้น เพื่อพัฒนาเมืองสามชุกให้เป็นตลาดมีชีวิต เช่นการทำความสะอาด ตลาด ปรับปรุงบ้านที่ทรุดโทรม รื้อฟื้นการทำอาหารไทย ๆ ให้คง อยู่ เช่นการทำแกงบวน ขนมหวาน กาแฟโบราณ

การร่วมกันตั้งพิพิธภัณฑ์มีชีวิต โดยใช้บ้านของขุนจ้านงค์ จินารักษ์ นายอากรคนแรกของสามชุกเป็นที่จัดตั้ง เป็นที่รวบรวมของเก่า ตลอดจนองค์ความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับคนสามชุกทั้งวิถีชีวิต ความรู้ ด้านอาหารเป็นต้น มาไว้ที่นี่ และแม้แต่ตัวอาคารร้านตลาดของ สามชุก ซึ่งเต็มไปด้วยศิลปกรรมอันงดงามก็จะเป็นพิพิธภัณฑ์ไปใน ตัว

จัดสัมมนาทางวิชาการที่คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สจล. และที่ ตลาดสามชุก 100 ปี

1. จัดทำหนังสือประวัติศาสตร์ความเป็นมาของตลาดสามชุก
2. โครงการพัฒนาตลาดสามชุกในเชิงอนุรักษ์
3. จัดเรื่องและสิ่งแสดงในพิพิธภัณฑ์ บ้านขุนจ้านงค์ จินารักษ์
4. จัดทำผังหุ่นจำลองตลาดสามชุก 100 ปี
5. ออกแบบตราสัญลักษณ์ตลาดสามชุก 100 ปี
6. เขียนภาพเพื่อแสดงถึงสภาพปัจจุบันเมื่อ ปี 2547
7. ออกแบบโปสเตอร์เพื่อตลาดสามชุก 100 ปี
8. ออกแบบของที่ระลึกเพื่อหารายได้เข้าชุมชนตลาดสามชุก
9. จัดทำผลิตภัณฑ์ตลาดสามชุก 100 ปี
10. ผลิตภัณฑ์เสวยดี ตรา “สามชุก ตลาด 100 ปี”
11. แก้วกาแฟ “สามชุก 100 ปี”

รางวัลอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมดีเด่น ประจำปี 2548 ประเภท “องค์กร” ให้กับคณะกรรมการตลาดสามชุกเชิงอนุรักษ์

คณะกรรมการพัฒนา

ตลาดสามชุก

การบริการวิชาการ

คณะครุศาสตร์

อุตสาหกรรม สจล.

การบริการวิชาการ

คณะครุศาสตร์

อุตสาหกรรม สจล.

คณะกรรมการพัฒนา

ตลาดสามชุก

การบริการวิชาการ

คณะครุศาสตร์

อุตสาหกรรม สจล.

คณะกรรมการพัฒนา

ตลาดสามชุก

สมาคมสถาปนิกสยาม
ในพระบรมราชูปถัมภ์
แห่งประเทศไทย

รางวัล "ชุมชนพัฒนาท่องเที่ยวดีเด่น" จาก สำนักพัฒนาท่องเที่ยว กระทรวงท่องเที่ยวและกีฬา โดยคัดเลือกจาก 200 ชุมชนทั่วประเทศ แล้วคัดเลือก 28 ชุมชน สุดท้ายแล้วเหลือ 11 ชุมชน โดยสามชุกตลาดร้อยปีติด 1 ใน 11 ชุมชน ซึ่งทางคณะกรรมการตลาดจะไปรับรางวัล "ชุมชนพัฒนาท่องเที่ยวดีเด่น" จาก ดร. สุวิทย์ ยอดมณี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาในขณะนั้น ในวันที่ 19 พ.ย. 2550	2550	กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
เนื่องในโอกาสมหามงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 80 พรรษา 5 ธันวาคม 2550 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ได้มอบรางวัล "ชุมชนดีเด่นด้านการท่องเที่ยว ในโครงการประกวดอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย (Thailand Tourism Awards) ปี 2550"	2550	การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
มอโบล์ประกาศเกียรติคุณ "คนดีศรีแผ่นดิน ประจำปี 2550" เพื่อยกย่องเชิดชูเกียรติ นายพงษ์วิน ชัยวิรัตน์ ในวันที่ 29 ธันวาคม 2550	2550	หนังสือพิมพ์เส้นทางผู้นำ
สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ประกาศเรื่อง "การยกย่องสังคมแห่งการเรียนรู้ต้นแบบ" ให้แก่ สามชุกตลาดร้อยปี ลงวันที่ 20 พฤษภาคม 2551	2551	สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา
องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ประจำปีประเทศไทย ได้ประกาศผลการประกวดโครงการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมในภูมิภาคเอเชีย และแปซิฟิก ประจำปี 2552 โดยสามชุกตลาดร้อยปีได้รับรางวัล "อนุรักษ์ดี (Award of Merit)" ประกาศเมื่อวันที่ 28 ส.ค. 2552	2552	องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO)
รางวัลอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมดีเด่น ประจำปี 2553 ประเภทบุคคล" ให้กับรองศาสตราจารย์ว่าที่ร้อยโทพิชัย สดภิบาล		สมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์แห่งประเทศไทย (ASA)

เปิดตลาดสามชุก

โครงการพัฒนาศูนย์การค้าสามชุกในเชิงวัฒนธรรม

เปิดตลาดสามชุก

โครงการพัฒนากลดสามชุกในเชิงอนุรักษ์

"กระบวนการที่ทำให้ เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น"

3.กระบวนการที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงที่ดีขึ้น

การพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์ ที่มีอายุตั้งแต่ 100 ปีขึ้นไป อันเป็นสถานที่ทางสถาปัตยกรรมที่มีคุณค่ายิ่ง ในการที่จะเก็บรักษาคณะกรรมการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเอเชียจะเน้นในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. การใช้มรดกโลกอย่างฉลาด (Wise Use of Heritage)
2. การตรวจสอบลักษณะที่แท้จริง (Test Authenticity)
3. มรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นนามธรรม (Intangible Dimension of Heritage)
4. การอนุรักษ์เมืองในเอเชียตะวันออกและตะวันออกเฉียงใต้ (East & Southeast Asian Context of Urban Preservation)

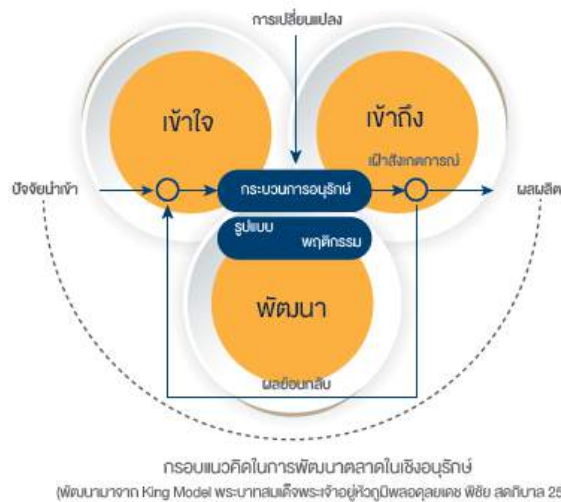

King Model พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช (พ.ย. ๒๕๔๙)

กรอบแนวคิดในการพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์ ได้ยึดกรอบของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช บรมนาถบพิตร ที่ได้ให้ไว้มาประยุกต์ใช้ในทุก ๆ หัวข้อในการปฏิบัติงาน คือ “เข้าใจ เข้าถึง พัฒนา” เราประยุกต์กระบวนการแนวทางได้อย่างไร ในการพัฒนาตลาดเก่าที่มีอายุและมีคุณค่าทางด้านสถาปัตยกรรม อย่างเช่น ตลาดสามชุก อำเภอสองชุก จังหวัดสุพรรณบุรี ก็ดำเนินไปตามแนวนี้นี้

ซึ่งกรอบนี้จะขอเรียกว่า “King Model” สามหัวข้อดังกล่าวตรงกับภาษาอังกฤษ คือ “Search Empathies Develop”

การนำเอากรอบดังกล่าวมาประยุกต์กรอบแนวคิดเพื่อพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์ ควรเริ่มดังต่อไปนี้

เข้าใจ (Search) การที่จะเข้าใจได้นั้น จำเป็นที่จะต้องศึกษาหาข้อมูล เช่นถ้าต้องการที่อนุรักษ์ เราต้องทราบเสียก่อนว่าจะอนุรักษ์อะไร มรดกของชาติ มรดกโลก เป็นมรดกทางวัฒนธรรมตามข้อกำหนดของคณะกรรมการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม หรือเปล่าเป็นต้น หรือการแยกประเภทของการอนุรักษ์ (Categories of Preservation) มีตั้งแต่ขนาดใหญ่ เช่น พื้นที่ บริเวณ ไปจนถึงขนาดเล็ก เช่นวัตถุหรือชิ้นส่วน และที่เป็นนามธรรม เช่น ประเพณี วิถีชีวิต ถ้าจะขยายความเกี่ยวกับประเภทของสิ่งที่ควรอนุรักษ์ ควรจะคำนึงถึง

- ก. บริเวณธรรมชาติ (Natural Area)
- ข. เมืองเล็กและหมู่บ้าน (Town and Villages)
- ค. เส้นขอบฟ้าและช่องมองทิวทัศน์ (Skylines and View Corridor)
- ง. ย่านและชุมชนย่อย (Districts and Neighborhoods)
- จ. ภูมิทัศน์ถนน (Streetscapes)
- ฉ. รูปด้านหน้าอาคาร (Facade)
- ช. อาคาร (Building)
- ซ. วัตถุและชิ้นส่วน (Objects and Fragments)
- ณ. มรดกทางวัฒนธรรม (Cultural Heritage)

เข้าถึง (Empathies) เข้าถึงหลักเกณฑ์การคัดเลือกเพื่อการอนุรักษ์ (Criteria for Preservation) นักอนุรักษ์ ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์ การใช้การพิจารณาคัดเลือก การตัดสินใจเพื่อการอนุรักษ์ ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- ก. สุนทรียภาพ (Aesthetic)
- ข. ตัวแทน (Typical)
- ค. หายาก (Scarcity)
- ง. ความสำคัญทางประวัติศาสตร์ (Historic Role)
- จ. ส่งเสริมบริเวณข้างเคียง (Enhancement of Adjacent Areas)
- ฉ. ความเป็นเลิศทางใดทางหนึ่ง (Superlatives)
- ช. ความสำคัญทางด้านวัฒนธรรม (Cultural Significance)

พัฒนา (Develop) การพัฒนาประกอบไปด้วยกระบวนการในการอนุรักษ์ (Preservation) การจัดการ การบริหารศิลปวัฒนธรรม รูปแบบ กลยุทธ์ตามแนวทางของการอนุรักษ์แต่ละหัวข้อ กล่าวเช่น การพัฒนาในการอนุรักษ์เพื่อ งานมรดกทางวัฒนธรรมที่เป็นนามธรรม (Intangible Dimension of Heritage) จะต้องกำหนดกลยุทธ์และกระบวนการตามหัวข้อดังต่อไปนี้

- ก. พิธีการ (Rituals)
- ข. ความเชื่อ (Beliefs)
- ค. วิถีชีวิต (Lifestyle)
- ง. การใช้สอย (Use & Function)
- จ. ฝีมือช่าง (Carpentry & Craftsmanship)
- ฉ. ข้อมูลด้านวัฒนธรรมทั่วไป (Cultural Information in General)
- ช. ความร่วมมือจากประชาชน (Public Involvement)

การอนุรักษ์เมืองชุมชนของภูมิภาคเขตร้อนแถบของประเทศไทย (คณะกรรมการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเอเชีย) จะเน้นหัวข้อของกลยุทธ์และกระบวนการดังต่อไปนี้

- ก. เอกลักษณ์ของอาคาร (Building Identity)
- ข. ความหลากหลาย (Diversity)
- ค. ทางน้ำเป็นทางสัญจรหลัก (Water as High Way)
- ง. ใช้ชุมชนเป็นพื้นฐาน (Community-based)
- จ. ใช้กิจกรรมเป็นตัวนำ (Activity-led)
- ฉ. สังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (Rapidly Changing Society)

ในสามหัวข้อจะมีการบูรณาการกันเป็นปัจจัยการนำเข้าตามหัวข้อกลยุทธ์ในงานพัฒนาในเชิงอนุรักษ์ การกำหนดปัจจัยนำเข้าจะอยู่ในส่วนของหัวข้อความเข้าใจ เช่นความต้องการที่จะพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์

ความเปลี่ยนแปลงบ่อย ๆ (Random Fluctuation) ที่เกิดขึ้น ดังเช่นการเปลี่ยนแปลงจากการเดินทาง
ทางน้ำเป็นทางบก ความเจริญทางเทคโนโลยี ยุคโลกาภิวัตน์ การพัฒนาด้านต่าง ๆ รูปแบบของวิถีชีวิต
เปลี่ยน พฤติกรรม (Behavior) ต้องปรับเปลี่ยน

ตลาดสามชุก 100 ปี มีสุนทรียภาพ เป็นตัวแทน หายากได้ ความสำคัญทางประวัติศาสตร์
ส่งเสริมบริเวณข้างเคียง ความเป็นเลิศทางใดทางหนึ่งความสำคัญทางด้านวัฒนธรรม

ตลาดสามชุก 100 ปี มีพิธีการ มีความเชื่อ มีวิถีชีวิต มีการใช้สอยอาคาร

ตลาดสามชุก 100 ปี มีงานฝีมือช่างที่ประณีตงดงามเต็มไปด้วยข้อมูลด้านวัฒนธรรม

ตลาดสามชุก ๑๐๐ ปี มีเอกลักษณ์ของอาคาร มีความหลากหลาย

การรับใช้สังคม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ROYALTY EDUCATION
AND TECHNOLOGY INSTITUTE
OF TECHNOLOGY LADKRABANG

SAMCHUK MARKET RECONSTRUCTION
PROJECT FOR CONSERVATION

กระบวนการศึกษาผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ด้านผลกระทบด้านน้ำ

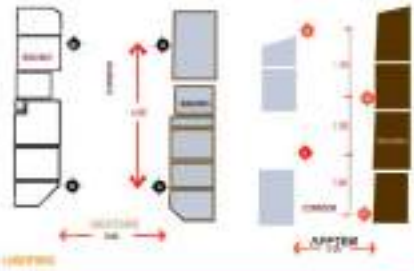
- เป็นการรื้อถอนสิ่งก่อสร้างเดิมและก่อสร้างอาคารใหม่ (แนวอาคารเดิม)
- อาคารเดิมมีฐานรากตื้นกว่าอาคารใหม่ จึงต้องขุดลอกรื้อสิ่งก่อสร้างเดิมและก่อสร้างฐานรากอาคารใหม่ขึ้นใหม่ และขุดลอกคลองระบายน้ำบริเวณอาคารเดิมเป็นร่องระบายน้ำใหม่ลงสู่คลอง
- ไม่มีการขุดลอกที่เพิ่มระดับน้ำจากการก่อสร้างอาคารเดิมลงสู่คลองเดิม
- ก่อนเริ่มการก่อสร้างมีการขุดลอกน้ำในคลองเดิมและนำดินที่ขุดลอกมาถมบริเวณด้านข้างของตัวอาคารใหม่

ข้อดี

- ไม่ส่งผลกระทบต่อแนวถนนบริเวณข้างถนน

ข้อเสีย

- ขณะมีการขุดลอกมีการขุดลอกคลองเดิม

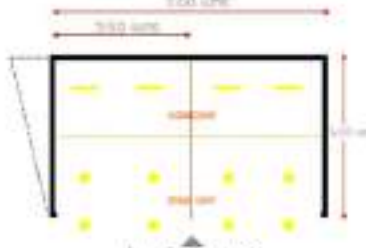

ด้านน้ำท่วม

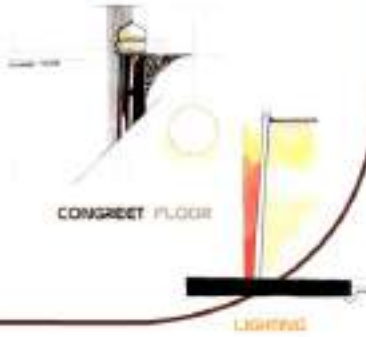
ก่อนการรื้อถอนอาคาร: +0.00m ระดับน้ำท่วมเดิม ระดับน้ำท่วมเดิม

BEFORE

ก่อนการรื้อถอนอาคาร: +0.00m ระดับน้ำท่วมเดิม ระดับน้ำท่วมเดิม

AFTER

CONCRETE FLOOR

LIGHT SOURCE

โครงการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้และศูนย์วิจัย
และศูนย์วิจัยเทคโนโลยี นวัตกรรม และสังคม

SAMCHUK MARKET > 23

ความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ใช้ใน
การทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง

4.ความรู้หรือความเชี่ยวชาญที่ใช้ในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงนั้น

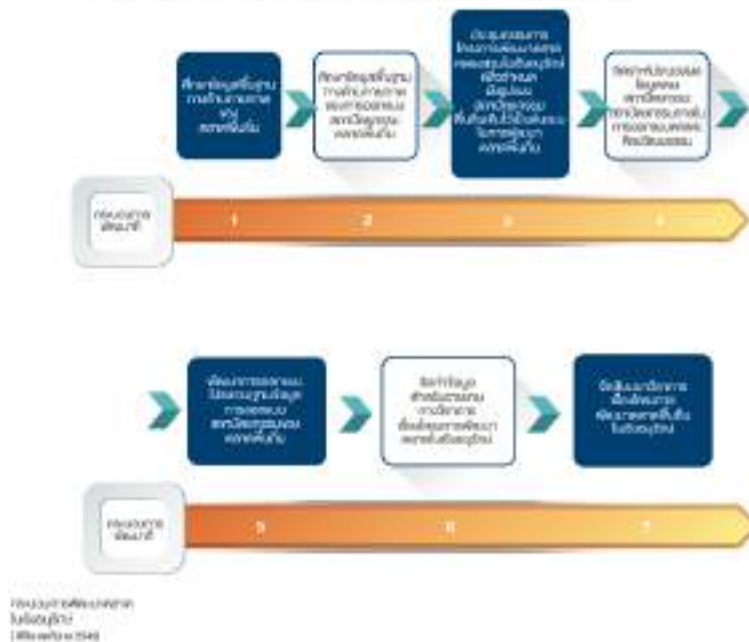
ตลาดพื้นถิ่นอย่างตลาดสามชุก 100 ปี มีกลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนสำหรับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมของตลาดพื้นถิ่น ต้องอาศัยการปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมของ Kemmis, S. and Mc Taggart, R. (1988) โดยกำหนดขั้นตอนของการวิจัยในลักษณะ “บันไดเวียน” (Spiral) ประกอบด้วย การวางแผน (Plan) การปฏิบัติ (Act) การสังเกต (Observe) และการสะท้อนผล (Reflect) การวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมมีลักษณะเช่นเดียวกับการวิจัยเชิงปฏิบัติการดังนี้ 1) มีจุดเน้นไปสู่การนำไปปฏิบัติ 2) การดำเนินการวิจัยมีการปฏิบัติร่วมกันระหว่างนักวิจัยและผู้ที่เกี่ยวข้อง 3) เป็นความร่วมมือกันระหว่างนักวิจัยและผู้เข้าร่วมการวิจัย 4) เป็นกระบวนการที่เป็นพลวัต (Dynamic Process) ของเกลียวปัดสัมพันธ์ที่มีกระบวนการย้อนกลับและนำไปสู่การพัฒนาขั้นต่อไป (Back and Forth) จากผลสะท้อนของสิ่งที่เป็นปัญหา การเก็บรวบรวมข้อมูล และการปฏิบัติ 5) การพัฒนาแผนการดำเนินงานต้องสามารถนำไปปฏิบัติได้ 6) มีการนำเสนอผลการวิจัยต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและนำกลยุทธ์ไปให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่ศึกษาแสดงความคิดเห็นและสรุปกลยุทธ์เป็นของชุมชนตลาดพื้นถิ่น จากนั้นทำการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนสำหรับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมของตลาดพื้นถิ่นของประเทศไทย ได้ออกแบบการศึกษาเป็นการวิจัยแบบ มีส่วนร่วม โดยให้ชุมชนมีส่วนร่วมในกระบวนการตั้งแต่ การค้นหาปัญหาและความต้องการ ร่วมกำหนดแนวทาง วางแผนแก้ไขปัญหา การปฏิบัติตามแผน และการประเมินผล โดยทำการศึกษาภาคสนาม

ตลาดสามชุก 100 ปี เริ่มมาจากชุมชนที่เข้มแข็ง ตลาดที่เจียบเหงาเพราะความเจริญเข้าถึง มีแนวคิดที่จะให้ตลาดพื้นถิ่นอย่างไร เริ่มที่ภายในชุมชน ที่จะควบคุมการเปลี่ยนแปลงให้เกิดเป็นโอกาสที่ดี

สำหรับชุมชน ช่วยเหลือตนเอง ห่วงองค์กรที่มีแนวคิดเดียวกันมาร่วมแรงร่วมใจ ตอนนี้นำผลผลิตของการดำเนินการบริหารจัดการ ควบคุมตัวแปรต่าง ๆ ได้ ทำให้ตลาดสามชุกทำมาค้าขึ้น ใคร ก็ต้องการไปเที่ยวไปชมสถานที่ ที่ชนรุ่นก่อน ๆ ได้สร้างไว้ ผลผลิตของตลาดสามชุก จึงเป็นแหล่งท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ได้สำเร็จ กระบวนการของการเผ่าสังเกต ส่งผลย้อนกลับไปยังกรรมการตลาด เจ้าของอาคาร เจ้าของร้าน ที่คิดเพิ่มเติมเสริมแต่งให้ดียิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์
(พัฒนามาจาก King Model พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช พุทธศักราช 2549)

ดังนั้นการพัฒนาควรจะมีการกำหนดระยะเวลา (Milestone) ในการทำงานในระยะแรกจะมีด้วยกัน 6 ระยะ ดังนี้

1. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางด้านกายภาพของตลาดพื้นที่ที่มีอายุมากกว่า 100 ปี

2. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางด้านกายภาพของการออกแบบสถาปัตยกรรมตลาดพื้นถิ่นที่มีอายุมากกว่า 100 ปี
3. สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นเดิมไว้เป็นต้นแบบในการพัฒนาตลาดพื้นถิ่นที่มีอายุมากกว่า 100 ปี
4. วิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลของสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมภายใน การออกแบบตกแต่ง ศิลปวัฒนธรรม
5. พัฒนาการออกแบบโปรแกรมฐานข้อมูลการออกแบบสถาปัตยกรรมของตลาดพื้นถิ่นที่มีอายุมากกว่า 100 ปี
6. จัดทำข้อมูลสำหรับรายงานทางวิชาการ ในการพัฒนาตลาดพื้นถิ่นที่มีอายุมากกว่า 100 ปี
7. การสัมมนาเชิงวิชาการ การจัดนิทรรศการ เพื่อประเมินผลทางวิชาการนำผลที่ได้จากเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะมาปรับปรุงผลงานของโครงการพัฒนาในเชิงอนุรักษ์ ติดตามผล และเฝ้าสังเกตการณ์ ส่งผลที่ได้ย้อนกลับเข้าระบบ สารสนเทศของโครงการ

การบูรณาการการเรียนการสอน ในลักษณะนี้ทำให้ผลงานหรือการลงทุนทางการศึกษา มีเป้าหมายนำไปใช้ได้จริง ผลงานยังยั่งยืนต่อยอดปรับปรุงแก้ไขได้ตลอดเวลา มีเทคโนโลยีที่พร้อม มีฐานข้อมูล ที่สามารถทำซ้ำได้ตลอดเวลา การเผยแพร่ทางเครือข่าย สื่อประชาสัมพันธ์ที่ส่งต่อได้รวดเร็วขึ้น มีการทำงานกันอย่างไตร่ตรอง ภาควิชาศิลปวัฒนธรรม สัตตมภา

หน่วยหรือกลุ่มงาน	รายละเอียดของหน้าที่การทำงานที่ทำ
สถานศึกษา นักวิชาการ	เริ่มต้นในการจัดการเรียนการสอนการวางแผนการเรียน การจัดการศึกษาที่เอื้อต่อการบริการทางวิชาการ นำงานวิจัยสร้างสรรค์ลงสู่ชุมชน ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม
ชุมชนตลาด	สร้างแรงขับเคลื่อนจากภายในจะเกิดมาอย่างไรเรื่องแรงกดดันนั้นจะร่วมแรงร่วมใจกันผลักดัน 1. ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของคนในชุมชนจะต้องพัฒนาการรวมกลุ่มสร้างเครือข่าย ประสานงาน ทำการวิจัย กับตำบลข้างเคียง 2. เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการจัดทำแผนพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมเพื่อการท่องเที่ยว 3. เรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลยุทธ์ด้านการดำเนินการ ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตลาด 4. ร่วมกันกำหนด วิสัยทัศน์และแผนการพัฒนา สร้างผู้นำ 5. สร้างจิตสำนึกชุมชนให้เป็นคนดีมีหลักเศรษฐกิจพอเพียง

	6. มีความรักในมรดกของท้องถิ่น อนุรักษ์อย่างยั่งยืนในสาขาอาชีพต่างๆ ให้เป็นตลาดเก่าต้นแบบที่มุ่งในประเด็น บูรณะฟื้นฟู บำรุงรักษา 7. ขึ้นทะเบียนในการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรม 8. สร้างจิตสำนึกในการร่วมแรงร่วมใจและความเข้าใจในการอนุรักษ์ตลาดเก่าเพื่อการท่องเที่ยว 9. ระดมความคิดโครงการจากภาคประชาชน
คณะกรรมการชุมชน	1. สนับสนุนการจัดตั้งกรรมการชุมชนในการพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์โดยดำเนินการตามขั้นตอนของการอนุรักษ์ 2. ดำเนินการจัดสร้างภาคีเครือข่ายที่ประกอบด้วย กรรมการตลาด กรรมการชุมชน ภาควิชาการ นักการเมืองท้องถิ่น ภาครัฐบาล ภาคเอกชน ภาคการสื่อสารมวลชนและองค์กรอิสระ จัดประชุมระดมความคิดเห็น จัดทำแผนการพัฒนาตลาดโดยกรรมการชุมชนกับภาควิชาการของมหาวิทยาลัยหรือจากมูลนิธิองค์กรต่างๆ อาทิเช่น สสส. มูลนิธิชุมชนไทย มีหน้าที่สื่อสารภายในสร้างความร่วมมือในชุมชนพร้อมที่จะขับเคลื่อนไปข้างหน้าตามแผนงานที่วางไว้ ร่วมมือกับนักการเมืองท้องถิ่นในการรับผิดชอบโครงการที่ถูกนำเสนอจากภาคประชาชนจัดสรรงบประมาณประจำปีในการปฏิบัติตามกิจกรรมที่กำหนดร่วมกัน ซึ่งเสนอขอจากภาครัฐบาลจากกระทรวงมหาดไทย กระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา พร้อมทั้งภาคเอกชนที่มีโครงการรับผิดชอบต่อสังคมที่สามารถนำสู่ชุมชน และสื่อสารมวลชนทำหน้าที่ประชาสัมพันธ์ให้ท้องถิ่น โดยเฉพาะสื่อดิจิทัลสื่อโทรทัศน์ที่ได้ผลกว้างขวาง 3. ดำเนินการขับเคลื่อนกิจกรรมประจำปีด้านการอนุรักษ์ศิลปะ สถาปัตยกรรมอย่างยั่งยืนด้านการพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์ ถนน ศิลปวัฒนธรรม สืบสานประเพณี การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม การอนุรักษ์อาหารพื้นถิ่น การระดมความคิดเห็นในการพัฒนาตลาดอย่างยั่งยืนร่วมกับ กรรมการบริษัท กรรมการชุมชน ภาควิชาการ นักการเมืองท้องถิ่น ภาครัฐบาล ภาคเอกชน ภาคการสื่อสารมวลชนและองค์กรอิสระ 4. คณะกรรมการบริหาร ติดตามผล ด้านเศรษฐกิจ การเพิ่มของจำนวนนักท่องเที่ยว ชุมชนตลาดมีรายได้เพิ่มขึ้น จำนวนร้านค้าแผงลอยและรถเข็นที่เกิดขึ้นใหม่เพิ่มขึ้น จำนวนผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เข้าสู่ตลาด การเพิ่มของเทคโนโลยี

และการสื่อสาร การเพิ่มทางด้านพลังงาน การจ้างงาน ด้านสังคม มีการปรับเปลี่ยนประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วม สุขภาวะสุขภาพพลานามัยที่ดี การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง มีความสามัคคีการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มีความรับผิดชอบต่อสังคม มีหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน ด้านสิ่งแวดล้อม มีการปรับเปลี่ยนประชาชนในชุมชนและนักท่องเที่ยว เคารพในที่ตั้งรักษาแผ่นดินและพืชพรรณ ประสิทธิภาพด้านการใช้น้ำ ไม่สร้างมลภาวะทางน้ำการควบคุมมลภาวะทางอากาศคำนึงถึงสภาพอากาศในท้องถิ่นไม่สร้างมลภาวะทางอากาศ ประสิทธิภาพด้านพลังงาน การประหยัดพลังงานการใช้พลังงานทดแทน ประสิทธิภาพใช้วัสดุ การนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ไม่ใช้วัสดุที่เป็นพิษต่อผู้อาศัย ลดการใช้ทรัพยากร ลดปริมาณของเสีย

5. ด้านการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดพื้นถิ่นที่มีอายุมากกว่า 100 ปี มีความเข้าใจเข้าถึงการสงวน คุ้มครองหรือการคงสภาพ การเก็บรักษา การฟื้นฟูสภาพ การบูรณะ การปฏิสังขรณ์ สร้างใหม่ เคารพในที่ตั้งรักษาแผ่นดินและพืชพรรณ คำนึงถึงสภาพอากาศในท้องถิ่นไม่สร้างมลภาวะทางอากาศ การประหยัดพลังงานและการใช้พลังงานทดแทน คำนึงถึงความสะดวกสบายของผู้ใช้อาคาร ปลอดภัยมลภาวะทางเสียงและทัศนียภาพ ใช้วัสดุอย่างมีประสิทธิภาพการนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ไม่ใช้วัสดุที่เป็นพิษต่อผู้อาศัยใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สร้างมลภาวะทางน้ำและคำนึงถึงหลักการอารยสถาปัตยกรรม

6. ดำเนินการตลาดด้านการขายศิลปวัฒนธรรม

7. เตรียมพัฒนากิจการของบริษัทให้เป็นแบบธุรกิจเพื่อสังคมโดยคำนึงภายใต้เงื่อนไข

7.1 เพื่อแก้ปัญหาของชุมชนตลาด พัฒนา ทางเศรษฐกิจ สังคมที่ยั่งยืน

7.2 จะต้องมีผลกำไรเพื่อนำไปอนุรักษ์ศิลปะสถาปัตยกรรมและสิ่งแวดล้อม

7.3 จะต้องรับผิดชอบต่อผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียเน้นคนในสำคัญกว่าคนนอก

7.4 จะต้องดำเนินการอย่างจริงจังในการบริหารจัดการในทุกๆด้าน

8. เน้นความสุขมากกว่าความมั่งคั่ง
- 8.1 ด้านอารมณ์ความรู้สึก
- 8.2 ความพึงพอใจในชีวิต
- 8.3 ส่งเสริมสภาพแวดล้อมที่จะทำให้เกิดความสุข
9. การมีธรรมาภิบาลในการบริหาร
10. การส่งเสริมวัฒนธรรม
11. นำกลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนสำหรับการอนุรักษ์ศิลป

สถาปัตยกรรมไปใช้กับชุมชนตลาด

11.1 โดยจัดแบ่งหน้าที่การรับผิดชอบตามกิจกรรมต่างๆ

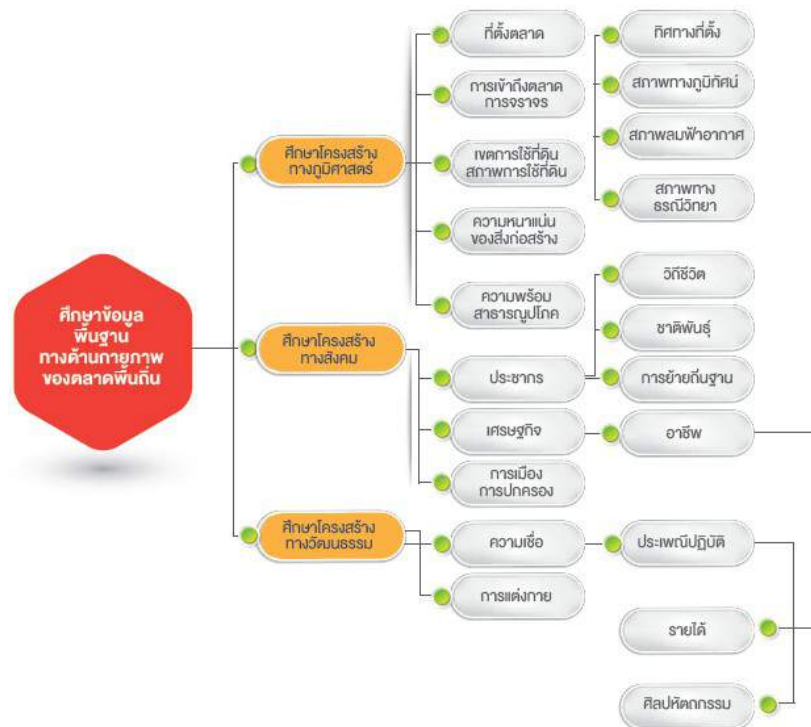
11.2 จัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี ให้ครอบคลุมทั้ง 5 ด้านคือ กลยุทธ์ด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย จะต้องพัฒนาการรวมกลุ่มสร้างเครือข่าย ประสานงาน ทำการวิจัย กับตำบลข้างเคียง เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการจัดทำแผนพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมเพื่อการท่องเที่ยวและเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น กลยุทธ์ด้านการดำเนินการ ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตลาดแห่งนี้ร่วมกันกำหนด วิสัยทัศน์และแผนการพัฒนา สร้างผู้นำ สร้างจิตสำนึกชุมชนให้เป็นคนดีมีหลักเศรษฐกิจพอเพียง มีความรักในมรดกของท้องถิ่น อนุรักษ์อย่างยั่งยืนในสาขาอาชีพต่างๆ ให้เป็นตลาดเก่าต้นแบบที่มุ่งในประเด็น บุรณพืชนพุ บำรุงรักษา ขึ้นทะเบียนในการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรม กลยุทธ์ด้านทรัพยากรบุคคล สร้างจิตสำนึกในการพัฒนาที่เป็นระบบและต่อเนื่องให้กับ เจ้าหน้าที่ สมาชิกและผู้มีส่วนร่วมโครงการ มีการขยายสมาชิกไปสู่กลุ่มเยาวชน และขยายไปยังตำบลใกล้เคียง จัดการฝึกอบรม การศึกษาดูงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และจัดเวทีสาธารณะ คัดเลือกบุคคลตัวอย่าง เพื่อเป็นต้นแบบและถ่ายทอดความรู้ และการปฏิบัติไปสู่สมาชิก และคนในชุมชน กลยุทธ์ด้านการประชาสัมพันธ์ จะต้องสรุปผลรายงานประจำปีและองค์ความรู้จากการดำเนินงานโครงการในรูปแบบต่างๆ เช่น อยู่ในเว็บ และเป็นเอกสาร ซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถเรียนรู้ได้ จัดกิจกรรมต่างๆ ของชุมชน และ ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของชุมชน จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้การพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทั้งบุคคลภายในและภายนอก กลยุทธ์ด้านการเงินจัดทำบัญชีครัวเรือน และพัฒนาสถานประกอบการร้านค้าให้สามารถวิเคราะห์สถานะการเงินรายบุคคล และรายครัวเรือนของสถาน

	ประกอบกันได้พัฒนาการทำงานของคณะกรรมการให้ไปสู่กิจการเพื่อสังคม ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน เป็นแหล่งเงินของชุมชนได้ดีประสานงานด้าน โครงการและงบประมาณกับหน่วยงานภายนอก
คณะกรรมการพัฒนาตลาด	คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการชุมชน กรรมการ ภาครัฐ เทศบาล ตำบล นักการเมืองท้องถิ่น อบต.โรงเรียน โรงเจ และวัด โดยมีการเลือก ประธานทำหน้าที่ดำเนินการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมของตลาดพื้นถิ่นที่มี อายุมากกว่า 100 ปี ให้ปรากฏอยู่อย่างยั่งยืน โดยยึดหลักการและเงื่อนไข ตามมาตรฐาน ของการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมที่ยั่งยืน สถาปัตยกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนทางพลังงานและ สิ่งแวดล้อมไทย การอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์ องค์กรเพื่อการ อนุรักษ์โบราณสถานและมรดกวัฒนธรรมของยูเนสโก โดยดำเนินการดังนี้ 1. จัดหาช่างฝีมือมีสกุลช่างที่เหมาะสมในการบูรณปฏิสังขรณ์ ซ่อมแซม บำรุงรักษาและการสร้างใหม่ จัดทำทะเบียนช่างฝีมือที่มีความรู้ ความสามารถมีองค์ความรู้ตามหลักวิชาการศิลปสถาปัตยกรรม โดยการจัด ฝึกอบรมช่าง 2. การปรับปรุงอาคารจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานและแนวทางของการ สงวนรักษาอาคารในพื้นที่อนุรักษ์ด้านอาคารทางประวัติศาสตร์ สร้างให้เกิด องค์ความรู้กระบวนการอนุรักษ์อาคารโดยการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ 3. จัดทำเอกสารทางวิชาการให้ได้รับการพิจารณาจากสมาคมสถาปนิก สยามในพระบรมราชูปถัมภ์ให้ได้รับรางวัลอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมดีเด่น จัดทำโดยนักวิชาการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมร่วมกับชุมชนให้องค์ความรู้ ตามเงื่อนไขของสมาคม 4. นำเสนอการขึ้นทะเบียนจากกรมศิลปากรให้เป็นอาคารที่มีคุณค่าในการ อนุรักษ์ จัดทำประชาติของชุมชนในการจัดขอขึ้นทะเบียน จัด ประชุมสัมมนาให้ความรู้ถึงเงื่อนไขและผลได้ผลเสียที่จะเกิดขึ้นกับชุมชน 5. จัดทำเอกสารมาตรฐานอาคารเขียว มาตรฐานอาคารเขียว จะต้องสร้าง ให้เกิดองค์ความรู้ จัดระดมความคิดเห็นและขอประชาติจากชุมชน 6. จัดการให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมยูเนสโกจะต้องสร้างให้เกิดองค์ความรู้ จัดระดมความคิดเห็นและขอประชาติจากชุมชนที่จะร่วมแรงร่วมใจกัน จัดการชุมชนเพื่อความยั่งยืน

นักการเมืองระดับท้องถิ่น	นักการเมืองที่มีภูมิลำเนาอยู่ในท้องถิ่นมีคุณสมบัติตามกฎหมายเลือกตั้งและได้รับเลือกตั้งมาในรูปของทีมนักการเมืองส่วนท้องถิ่นมีนายกเทศมนตรีเทศบาลตำบลเป็นหัวหน้าและมีรองนายกและทีมบริหารงานการเมืองดังกล่าว ต้องยอมรับในแนวทางเป็นจุดที่จะสร้างชื่อเสียงให้ตนเองต่อไปในอนาคตเพราะผลงานเชิงประจักษ์ 1. ส่งเสริมการสนับสนุนการทำงานของคณะกรรมการพัฒนาตลาด 2. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานให้กับชุมชนตลาดในการรองรับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรม 3. ปรับปรุงกฎระเบียบข้อบังคับเทศบัญญัติให้สอดคล้องกับการอนุรักษ์ 4. เร่งพัฒนาโครงการเมืองน่าอยู่ตามเงื่อนไขของ สสส.
นักการเมืองระดับชาติ	ผลักดันนโยบายและแผนปฏิบัติการการอนุรักษ์ การท่องเที่ยว แผนงบประมาณ
ภาครัฐ	หมายถึงรัฐบาลที่ทำหน้าบริหารงานของประเทศตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ โดยมีข้าราชการ เจ้าหน้าที่ของรัฐและข้าราชการการเมืองมีหน้าที่รับผิดชอบในงานของกระทรวง กรมและภาคส่วนที่ทำหน้าที่ดูแลเกี่ยวกับงานด้านนี้โดยเฉพาะ 1. ด้านกฎหมาย 1.1 กระจายอำนาจจากส่วนกลางสู่ท้องถิ่น 1.2 ให้อำนาจท้องถิ่นประกาศกฎหมายอนุรักษ์ได้เอง 2. ด้านแรงจูงใจ 2.1 ให้นำค่าใช้จ่ายในการซ่อมแซมมาหักลดหย่อนภาษีได้ 2.2 เว้นภาษีโรงเรือนอาคารอนุรักษ์ 2.3 มีการยกเว้นภาษีเหมือนกับภาษีธุรกิจเฉพาะ 3. ด้านองค์กร 3.1 ให้ภาคเอกชนอนุรักษ์เองได้ 3.2 ให้มีอัตราค่าจ้างด้านการอนุรักษ์ในส่วนท้องถิ่น 3.3 องค์กรเอกชนที่ไม่แสวงหาผลกำไรให้เป็นกลไกในการอนุรักษ์
เจ้าของร้านค้า	หมายถึงเจ้าของร้านค้าที่ตั้งอยู่ในอาคารเรือนแถวไม้ เจ้าของแผงลอยและรถเข็นที่ตั้งด้านหน้าอาคารเรือนแถวทั้งที่เป็นเจ้าของร้านและผู้ที่ไม่ใช่เจ้าของที่ได้รับอนุญาตให้ขายหรือประกอบกิจการในตลาด 1. ตระหนักในหน้าที่ด้านบริการด้านการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรม

	2. รับผิดชอบร่วมแรงร่วมใจต่อสังคมโดยเฉพาะผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย 3. มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพและเป็นสินค้าที่แสดงถึงอัตลักษณ์เฉพาะถิ่น 4. จำหน่ายอาหารและเครื่องดื่มมีจำนวนเพียงพอแก่นักท่องเที่ยว มีราคาเหมาะสม ดูแลความสะอาด และคุณภาพอาหาร 5. มีความตระหนักรู้ด้านความรู้เรื่องการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น และสามารถให้ข้อมูลต่อนักท่องเที่ยวได้ 6. สร้างชุมชนย่านตลาดพื้นถิ่นที่เป็นมิตรและคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม 7. ดำเนินธุรกิจการค้าเพื่อสังคมที่ผสมผสานตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ภาคเอกชน	ที่มุ่งสร้างความตระหนักในการรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) โดยใช้แนวทางของการประกอบธุรกิจเพื่อสังคม เป็นการประสานความสัมพันธ์ระหว่างธุรกิจผลตอบแทนในด้านสังคมหรือสิ่งแวดล้อม และผลตอบแทนทางการเงิน โดยมีพื้นฐานจากความสนใจของเจ้าของกิจการ (Social Entrepreneur) ที่ต้องการสร้างผลตอบแทนทางสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยใช้รูปแบบการบริหารจัดการของธุรกิจและการทำประโยชน์แก่สังคมร่วมกัน กิจกรรมเพื่อสังคมมีวัตถุประสงค์ 3 อย่างควบคู่กันไป คือ 1. สร้างกำไร 2. มุ่งสร้างสรรค์สังคม 3. สนับสนุนสิ่งแวดล้อม มุ่งสร้างกำไรเพื่อผลประโยชน์ทางสังคม
สื่อสารมวลชน	เผยแพร่ข่าวสารองค์ความรู้ที่ชุมชนมีนำเสนอในทุกด้านในลักษณะของการรับผิดชอบต่อสังคม บทความของชุมชน รายการท่องเที่ยว รายการพาชมพาชม รายการภูมิปัญญาท้องถิ่น ชั่วโมงทำกิน การผลิตภาพยนตร์ละครที่ใช้สถานที่ในการถ่ายทำ

กระบวนการพัฒนาที่ 1 : ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางด้านกายภาพ

ตัวอย่างกระบวนการพัฒนาที่ ๑ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางด้านกายภาพ

กระบวนการพัฒนาที่ 2 :

ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางด้านกายภาพ
ของการออกแบบสถาปัตยกรรม

ตัวอย่างกระบวนการพัฒนาที่ ๒ ศึกษาข้อมูลพื้นฐานทางด้านกายภาพของการออกแบบสถาปัตยกรรม

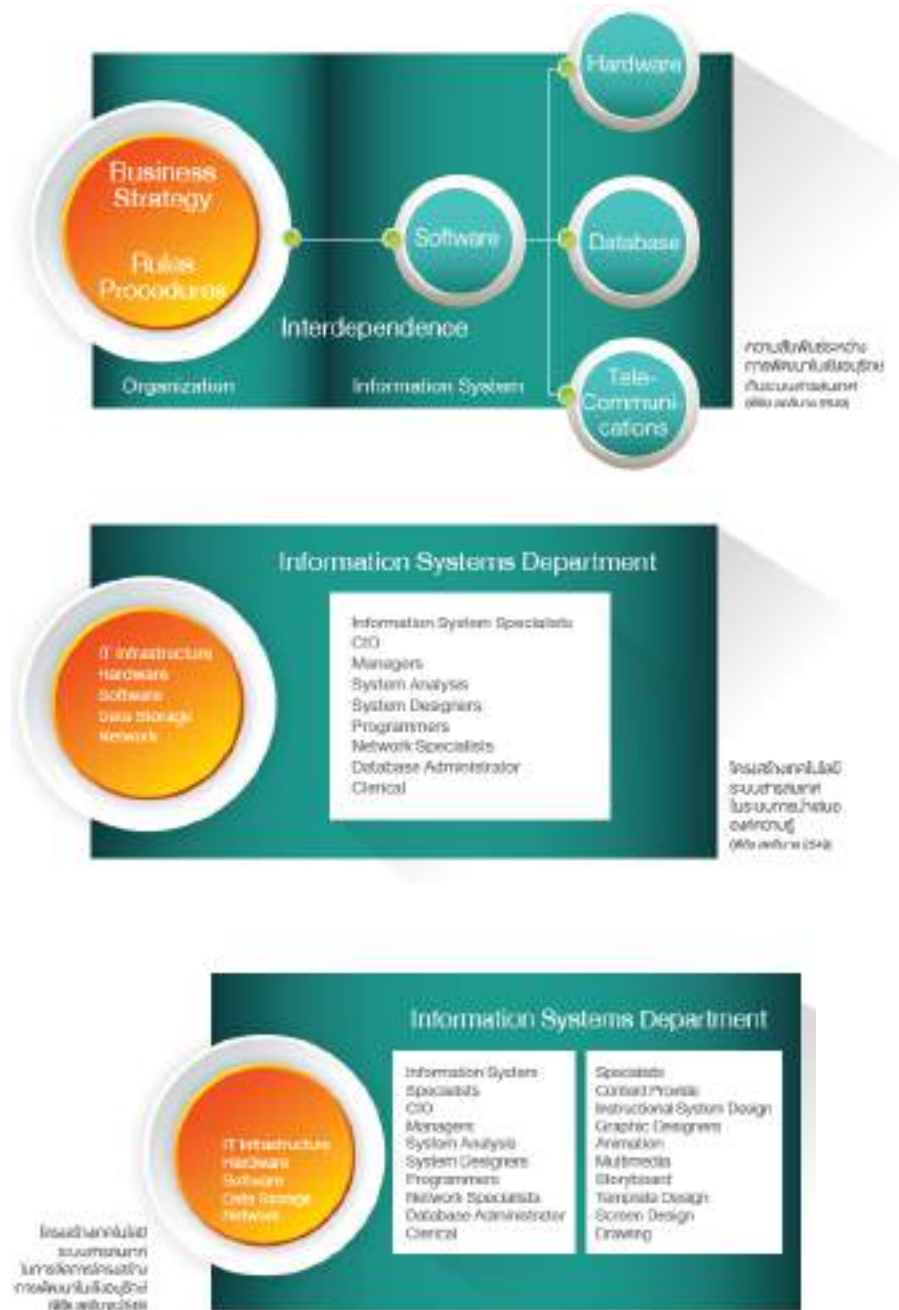

ตัวอย่างกระบวนการพัฒนาที่ ๓

สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นเดิมไว้เป็นต้นแบบในการพัฒนาจัดตั้งกรรมการพัฒนาโครงการ

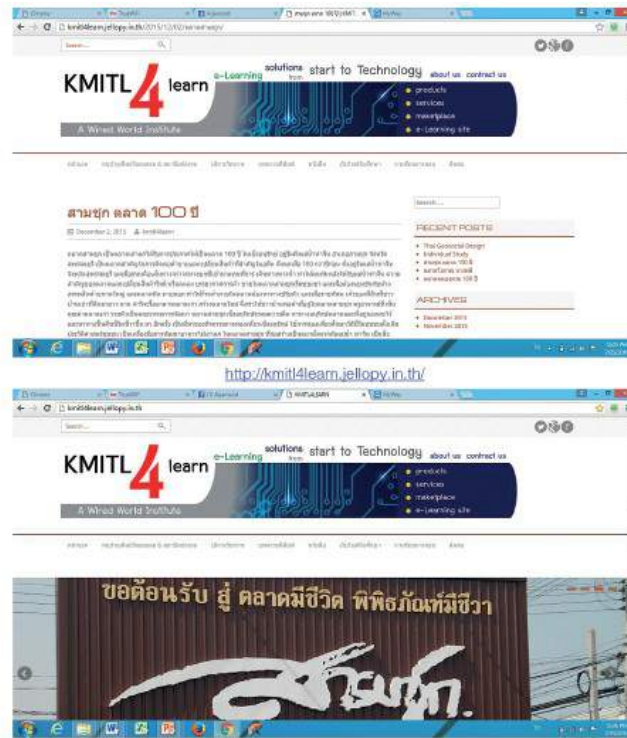
กระบวนการพัฒนาที่ ๔ เป็นการดำเนินการโดยใช้เทคโนโลยีด้านสารสนเทศ (Information Technology Systems) มาช่วยในการจัดการด้านข้อมูล (Data Based) และนำเสนอ (Presentation) เผยแพร่ เนื้อหา (Contents) สารต่างๆ ที่ประมวลผลแล้วเก็บรวบรวมรักษาอย่างยั่งยืน และสามารถปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา ทันต่อการเปลี่ยนแปลง

ทั้งสาม Function Diagrams เป็นการนำมาใช้ในการพัฒนาระบบโครงสร้างของฐานข้อมูลโครงการในรูปแบบเว็บไซต์

ตัวอย่างกระบวนการพัฒนาที่ ๔ เป็นการดำเนินการโดยใช้เทคโนโลยีด้านสารสนเทศ

(Information Technology Systems)

กระบวนการพัฒนาที่ ๕ วิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลของสถาปัตยกรรม ภูมิสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรม ภายใน สภาพแวดล้อม การออกแบบตกแต่ง ศิลปวัฒนธรรม

ศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดกิบาล ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง pichai.so@kmitl.ac.th www.kmitl.ac.th/www.inded.kmitl.ac.th

กระบวนการพัฒนาที่ ๖ จัดทำข้อมูลสำหรับรายงานทางวิชาการ เป็นกระบวนการนำเสนอเผยแพร่ ผลงานการพัฒนาต่อสาธารณชน ในรูปแบบการนำเสนอเชิงประจักษ์จัดเตรียมสื่อสิ่งพิมพ์ (Paper Based) สื่อผสม (Multimedia) สื่อ ออนไลน์ (Online, WWW.) ซึ่งยึดกรอบแนวทางของการนำเสนอองค์ความรู้ของ ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ

ศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดกิบาล ภาควิชาวิศวกรรมสถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง pichai.so@kmitl.ac.th www.kmitl.ac.th/www.inded.kmitl.ac.th

การรับใช้สังคม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดภิบาล ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง pichai.so@kmitl.ac.th www.kmitl.ac.th/www.indeed.kmitl.ac.th

กระบวนการพัฒนาที่ ๗ การสัมมนาเชิงวิชาการ การจัดนิทรรศการ เพื่อประเมินผลทางวิชาการนำผลที่ได้จากเครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะมาปรับปรุงผลงานของโครงการพัฒนาในเชิงอนุรักษ์ ติดตามผล และเฝ้าสังเกตการณ์ ส่งผลที่ได้ย้อนกลับเข้าระบบ สารสนเทศของโครงการ

"การคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาหลังจาก
การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นแล้ว"

5. การคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว

ตลาดพื้นถิ่นอย่างตลาดสามชุก 100 ปี มีสิ่งที่เปลี่ยนแปลงที่ได้เกิดขึ้นแล้ว คือ มีกลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนสำหรับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมของตลาดพื้นถิ่น ที่ประกอบไปด้วยกรรมการชุมชนในการพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์ การจัดสร้างภาคีเครือข่าย การขับเคลื่อนกิจกรรมประจำปีด้านการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมและการพัฒนาตลาด ผลทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรม

กรรมการชุมชนในการพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์ ทำหน้าที่ขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนสำหรับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมของตลาดพื้นถิ่นที่กำหนดไว้ให้เป็นไปตามปัจจัยแห่งความสำเร็จ

1. กรรมการชุมชนในการพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์

คณะกรรมการประกอบด้วย กรรมการชุมชน กรรมการ ภาครัฐ เทศบาลตำบล นักการเมือง ท้องถิ่น โรงเรียน โรงเจ และวัด โดยมีการเลือกประธานทำหน้าที่ดำเนินการอนุรักษ์ ศิลปสถาปัตยกรรมของตลาดพื้นถิ่นที่มีอายุมากกว่า 100 ปี ให้ปรากฏอยู่อย่างยั่งยืน โดยยึดหลักการและเงื่อนไขตามมาตรฐาน ของการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรม สถาปัตยกรรมที่ยั่งยืน สถาปัตยกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนทางพลังงานและสิ่งแวดล้อมไทย การอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์ องค์การเพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานและมรดกวัฒนธรรมของยูเนสโก โดยดำเนินการดังนี้

1. จัดหาช่างฝีมือมีสกุลช่างที่เหมาะสมในการบูรณปฏิสังขรณ์ ซ่อมแซมบำรุงรักษาและการสร้างใหม่ จัดทำทะเบียนช่างฝีมือที่มีความรู้ความสามารถมีองค์ความรู้ตามหลักวิชาการศิลปสถาปัตยกรรม โดยการจัดฝึกอบรมช่าง

2. การปรับปรุงอาคารจะต้องเป็นไปตามมาตรฐานและแนวทางของการสงวนรักษาอาคารในพื้นที่อนุรักษ์ด้านอาคารทางประวัติศาสตร์ สร้างให้เกิดองค์ความรู้กระบวนการอนุรักษ์อาคารโดยการจัดสัมมนาเชิงปฏิบัติการ

3. จัดทำเอกสารทางวิชาการให้ได้รับการพิจารณาจากสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ให้ได้รับรางวัลอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมดีเด่น จัดทำโดยนักวิชาการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรม ร่วมกับชุมชนให้องค์ความรู้ตามเงื่อนไขของสมาคม

4. นำเสนอการขึ้นทะเบียนจากกรมศิลปากรให้เป็นอาคารที่มีคุณค่าในการอนุรักษ์ จัดทำประชาคมติของชุมชนในการจัดขอขึ้นทะเบียน จัดประชุมสัมมนาให้ความรู้ถึงเงื่อนไขและผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับชุมชน

5. จัดทำเอกสารมาตรฐานอาคารเขียว มาตรฐานอาคารเขียว จะต้องสร้างให้เกิดองค์ความรู้ จัดระดมความคิดเห็นและขอประชาคมติจากชุมชน

6. จัดการให้เป็นมรดกทางวัฒนธรรมยูเนสโกจะต้องสร้างให้เกิดองค์ความรู้ จัดระดมความคิดเห็นและขอประชาคมติจากชุมชนที่จะร่วมแรงร่วมใจกันจัดการชุมชนเพื่อความยั่งยืน

กรรมการชุมชนตลาดจะต้องดำเนินการโดยการมีส่วนร่วมของชุมชนสรุปได้ 5 ด้านดังนี้

1. ด้านความสัมพันธ์กับผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ดำเนินการพัฒนารวมกลุ่มสร้างเครือข่ายกับตำบลข้างเคียง เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมเพื่อการท่องเที่ยว ประสานงานกับกลุ่มเกษตรกร ผลิตภัณฑ์ชุมชน เครือข่ายนักวิชาการภายนอก เพื่อให้เกิดการ วิจัย การพัฒนาองค์ความรู้ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเกิดการพัฒนาที่เป็นระบบ

2. กลยุทธ์ด้านการดำเนินการ คือ

1) ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตลาดแห่งนี้ ตั้งแต่ชุมชนตลาด เทศบาลตำบล ผู้นำชุมชน โรงเรียน นักการเมืองท้องถิ่น นักการเมืองระดับชาติ รัฐบาล เอกชน ตลอดจนสื่อสารมวลชน และนักท่องเที่ยว ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และแผนการพัฒนาร่วมกัน

2) จะต้องสร้างผู้นำด้านการอนุรักษ์ตลาดเก่าอย่างยั่งยืนในสาขาอาชีพต่างๆ เช่น การจัดการ การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การประชาสัมพันธ์ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม อาหารและโภชนาการ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปหัตถกรรมพื้นถิ่น ด้านการออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ช่างก่อสร้าง ให้เป็นผู้นำต้นแบบเพื่อการพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์

3) สร้างชุมชนให้เป็นตลาดเก่าต้นแบบที่มุ่งในประเด็นคนดี พลเมืองดี รายได้ดี และนำหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแกนในการดำเนินงาน

4) สร้างจิตสำนึกให้คนในชุมชนทุกระดับมีความรักในทรัพยากรธรรมชาติ ช่วยกันดูแลรักษาศิลปสถาปัตยกรรม สิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกของท้องถิ่น

5) บูรณพื้นที่ฟู บำรุงรักษา ขึ้นทะเบียนในการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดเก่า

3.กลยุทธ์ด้านทรัพยากรบุคคล คือ

1) จัดการฝึกอบรม การศึกษาดูงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และจัดเวทีสาธารณะตามแผนปฏิบัติการกับผู้เข้าร่วมโครงการและผู้เกี่ยวข้องที่เป็นแกนนำ

2) มีการคัดเลือกบุคคลตัวอย่าง เพื่อเป็นต้นแบบและถ่ายทอดความรู้ และการปฏิบัติไปสู่สมาชิก และคนในชุมชน

3) มีการสร้างจิตสำนึกในการพัฒนาที่เป็นระบบและต่อเนื่องให้กับ เจ้าหน้าที่ สมาชิกและผู้มีส่วนร่วมโครงการ

4) มีการขยายสมาชิกไปสู่กลุ่มเยาวชน และขยายไปยังตำบลใกล้เคียง

4. กลยุทธ์ด้านการประชาสัมพันธ์ แนวทางการดำเนินงานคือ

1) สรุปลผลงานและองค์ความรู้จากการดำเนินงานโครงการในรูปแบบต่างๆ เช่น อยู่ในเว็บไซต์ และเป็นเอกสาร ซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถเรียนรู้ได้

2) จัดงานประจำปีที่ตลาด โดยนำกิจกรรมต่างๆ ของตำบล และของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมาจัดการ

3) จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้การพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทั้งบุคคลภายในและภายนอก

5. กลยุทธ์ด้านการเงิน ชุมชนจะต้องเข้าใจในการ

1) จัดทำบัญชีครัวเรือน และพัฒนาสถานประกอบการร้านค้าให้สามารถวิเคราะห์สถานะการเงินรายบุคคล และรายครัวเรือนของสถานประกอบการได้

2) พัฒนาพัฒนาธุรกิจเพื่อสังคม ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน เป็นแหล่งเงินของชุมชน

3) ประสานงานด้านโครงการและของงบประมาณกับหน่วยงานภายนอก

4) พัฒนาและให้ความรู้เรื่องการบริหารจัดการการเงิน ให้สถานประกอบการร้านค้าภายในตลาดและแผงลอย

การพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์ควรมีการจัดทำแผนงานพัฒนาระยะสั้น

1) สร้างระบบป้องกันน้ำท่วม ในย่านน้ำหลาก

2) ปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อป้องกันความร้อน

3) ปรับปรุงสะพานข้ามให้เข้ากับอารยสถาปัตยกรรม

4) ศูนย์บริการการท่องเที่ยว

5) สร้างองค์ความรู้ในการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดพื้นถิ่น

6) การฟื้นฟูอาหารดั้งเดิม

7) รณรงค์ในการใช้กฎหมายบังคับอาคาร

8) การพัฒนาบุคลากร

9) พัฒนาการมีชีวิตวิถีวิถีถิ่นที่มีชีวิต

10) การสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวแบบครบวงจร

11) การพัฒนาชุมชนตลาดเก่าเพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของคณะกรรมการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมของสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ (2557)

ผลสรุปสุดท้ายกรรมการชุมชนหรือกรรมการพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์จะต้องสร้างระบบบริหารจัดการในลักษณะของธุรกิจเพื่อสังคม

2. การจัดสร้างภาคีเครือข่าย การขับเคลื่อนกิจกรรมประจำปีด้านการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมและการพัฒนาตลาด ในแต่ละกลุ่มของภาคีร่วมกันทำงานแบบบูรณาการให้งานดำเนินไปตามแผนกลยุทธ์

หน่วยหรือกลุ่มงานภาคีเครือข่าย
ชุมชนตลาด กรรมการตลาด กรรมการชุมชน กรรมการพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์ เจ้าของร้านค้า
ภาควิชาการ สถานศึกษา นักวิชาการ
ภาครัฐ กระทรวง กรม ภาคส่วน
ภาคการเมือง นักการเมืองระดับชาติ นักการเมืองระดับท้องถิ่น
สื่อสารมวลชน
ภาคเอกชน

3. การอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมและการพัฒนาตลาด

การพัฒนาชุมชนตลาดเก่าเพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของคณะกรรมการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมของสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ (2557) จากนั้นคงต้องมีการปรับแผนตามความเหมาะสมโดยดูจากแผนระยะยาวที่จะเสนอไว้ว่าจะเริ่มที่

1) จัดทำกระบวนการอนุรักษ์ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ประวัติของอาคาร ขั้นตอนที่ 2 สำรวจอาคารและจำแนกวัสดุดั้งเดิม ขั้นตอนที่ 3 วางแผนการทำงานให้เป็นไปตามหลักการของการอนุรักษ์ ขั้นตอนที่ 4 จำเป็นที่จะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 5 บันทึกการทำงานทั้งหมด และขั้นตอนที่ 6 จัดตั้งหน่วยงานบำรุงรักษาตามขั้นตอนที่กำหนด

2) การอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาด เริ่มที่การเก็บรักษาหรือฟื้นฟูอาคารที่มีนัยทางประวัติศาสตร์ที่สำคัญ ร่วมมือกับนักวิชาการทำการวิจัย เพื่อการอนุรักษ์ โดยจะต้องจัดทำข้อจำกัดทางด้านกายภาพของชุมชนตลาดให้สอดคล้องกับการอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา ยุโรปและประเทศญี่ปุ่น ที่สำคัญจะต้องจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาดูแลทำนุบำรุงรักษา

3) การพัฒนาชุมชนตลาดเก่าบางหลวงเพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดขององค์การการศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

แนวทางการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดพื้นถิ่น

1. ศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ประวัติของอาคาร

การศึกษาวิจัยเพื่อการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมนั้นรายละเอียดจากงานวิจัยจะสามารถช่วยให้แน่ใจว่าทุกอย่างไม่มีการผิดพลาด การคุ้มครองคุณค่าและความงาม ทางวิชาการ ทางประวัติศาสตร์ และความงามตามธรรมชาติ การเก็บรวบรวม การรักษา การซ่อมแซม การฟื้นฟู การพัฒนา การป้องกัน การสงวน จะต้องวิจัยการใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาด คุ่มค่า เกิดประโยชน์ต่อมหาชนมากที่สุด และใช้ได้เป็นเวลายาวนานที่สุด ต้องสูญเสียทรัพยากรโดยเปล่าประโยชน์น้อยที่สุด และจะต้องมีวิธีการกระจายการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรให้ทั่วถึงกันด้วย ต้องนำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์ให้ถูกต้องตามสมัยนิยม หรือใช้เพื่อความเป็นอยู่ของมนุษย์อย่างยั่งยืนทั้งในปัจจุบันและอนาคต มีแนวทางในการอนุรักษ์ตามแบบอาคารทางประวัติศาสตร์ที่เป็นสากลตามกฎหมายเกณฑ์ที่ถูกพัฒนามาจากยูเนสโก (Sara Goldfarb Lang mead. 2009) ในการเสนอข้อแนะนำ วิธีการและเทคนิคอย่างมืออาชีพ สำหรับคุณสมบัติในการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ (Yukio Nishimaru. 2549) ในประเด็นข้อกำหนดของการอนุรักษ์เมืองในเอเชียตะวันออก และตะวันออกเฉียงใต้ และ (Wan Hashanah Wan Ismail and Shoshanna Shamsuddin .2005) เกี่ยวกับประวัติของอาคารเก่าในประเทศมาเลเซีย มีความคิดหรือความเชื่อที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเหตุการณ์หรือบุคคลที่มีความสำคัญหรือความโดดเด่นยิ่ง ในประวัติศาสตร์

2. สำรวจอาคารและจำแนกวัสดุตั้งเดิม

ศึกษาวิจัยและวิเคราะห์เชิงประวัติโครงสร้างอาคาร โดยการศึกษาจากเอกสารงานวิจัย แผนที่การจดบันทึกต่างๆ ภาพถ่ายในแต่ละสมัย งานซ่อมแซมที่เกิดขึ้น กับโครงสร้าง ฯลฯ ที่ได้ทำมาแล้ว สิ่งเหล่านี้จะเป็นข้อมูลที่สำคัญในการวางแผนการอนุรักษ์ฟื้นฟูอาคาร การสำรวจอาคาร จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องบันทึกการสำรวจอย่างละเอียดและแม่นยำในตัวอาคาร เครื่องประกอบอาคาร วัสดุที่ใช้ประกอบโครงสร้าง พื้น ผนัง เพดาน วงกบ ประตู หน้าต่าง เครื่องบนหลังคา ชายคา ค้ำยัน ฯ แต่ละอย่างแต่ละสมัย แต่ละประเภทของอาคารที่แตกต่างกัน ก่อนที่จะเริ่มต้นการทำงาน การสำรวจจะต้องประกอบด้วย ผังแบบแปลน ภาพตัด และรูปด้าน ทศนิยมภาพโดยการบันทึกด้วยภาพถ่าย ภาพวาด โปรแกรมระบบดิจิทัลสำรวจปัญหาและผลกระทบที่มีต่อโครงสร้างอาคาร การสำรวจอาคาร (Sara Goldfarb Lang Mead. 2009) ในการเสนอข้อแนะนำ วิธีการและเทคนิคอย่างมืออาชีพ สำหรับคุณสมบัติในการอนุรักษ์อาคาร ประวัติศาสตร์และสอดคล้องกับคู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ของโครงการจัดทำมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ในพื้นที่ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2556)

3. วางแผนการทำงานให้เป็นไปตามหลักการของการอนุรักษ์

การอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดพื้นถิ่น ได้ดำเนินโดยชุมชนในรูปของกรรมการพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์ ร่วมมือกับเทศบาลตำบลและภาครัฐบาลที่มีกระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สื่อมวลชน องค์กรอิสระ นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยและนักการเมืองท้องถิ่น ทำให้เกิดการระดมความคิดจัดให้มีการสัมมนาเชิงวิชาการในการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมเพื่อให้เป็นไปตามกระบวนการปรับปรุงงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ในด้านประโยชน์ใช้สอย ด้านโครงสร้าง ด้านกรรมวิธีการก่อสร้าง และด้านการใช้วัสดุครุภัณฑ์ประกอบงานสถาปัตยกรรมการเก็บรวบรวม ทำนุบำรุงรักษา ที่มีเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ชุมชนยอมรับที่จะจัดการโดยชุมชนการมีส่วนร่วมซึ่งมีองค์ประกอบตามกระบวนการของการอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์ ดังนี้

3.1 อาคารตลาดพื้นถิ่น ได้รับการสงวน ค้ำครองหรือการคงสภาพ การเก็บรักษา ไว้โดยชุมชนที่ประกอบกิจการค้าเพื่อชุมชนดังที่มาใช้บริการทั้งตลาดเช้า กลางวันและเย็น จึงทำให้คงสภาพของอาคารเรือนแถวไม้ที่สมบูรณ์ และมีความเป็นดั้งเดิมมากขึ้นก็เมื่อมีการถ่ายทำละครโทรทัศน์และได้ถูกเผยแพร่ความงามของศิลปสถาปัตยกรรมกับวิถีชีวิตออกไปทำให้นักท่องเที่ยวที่เป็นแฟนละครเดินทางมาดูสถานที่ถ่ายทำ จึงทำให้ชุมชนนั้นรักและหวงแหนความเป็นดั้งเดิมนั้นไว้ เกิดการคุ้มครองให้คงสภาพทุกสิ่งทุกอย่างที่มีในตลาดไว้

3.2 ชุมชนเกิดการฟื้นฟูสภาพ ไม่เพียงแต่จะเป็นตัวอาคารเรือนแถวไม้เท่านั้นยังเพิ่มเติมเรือหางน้ำในแม่น้ำที่เปรียบเสมือนการฟื้นฟูชีวิตทางน้ำดั้งเดิมที่เดินทางสัญจรทางน้ำ มีแพสำหรับรับประทานอาหาร มีแม่ค้าทางเรือ ทำให้เห็นภาพบรรยากาศริมลำน้ำ มีการประดับตกแต่งอาคารแสดงข้าวของเครื่องใช้ เครื่องเรือนเมื่อครั้งเก่านั้นให้นักท่องเที่ยวได้ชมและสามารถซื้อหาได้

3.3 อาคารเรือนแถวถูกบูรณะ ซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดเสียหายที่เกิดจากความเก่าแก่ จากเหตุน้ำท่วม โจรผู้ร้ายเข้ามาลักทรัพย์ และเหตุจากการที่จะรองรับธุรกิจภาพยนตร์ ตลอดจนนักท่องเที่ยวที่มาเที่ยวชมภายในร้าน โดยไม่ลืมที่จะใช้สกุลช่างเดิมซึ่งมีนักวิชาการคอยให้คำปรึกษา

3.4 การปฏิสังขรณ์ สร้างใหม่ ก็เพื่อป้องกันภัยธรรมชาติ ก็เพื่อให้มั่นคงถาวร ส่วนใหญ่จะเป็นอาคารสาธารณะดังเช่น ศาลเจ้าแม่ทับทิม โรงเรียน พระอุโบสถ สะพานข้ามคลอง ที่โครงสร้างอาคารไม้ก็ปรับเปลี่ยนเป็นอาคาร คสล. เพื่อรองรับการเพิ่มจำนวนของประชากรทั้งภายในและภายนอกชุมชนที่เหมาะสมกับการใช้สอย ในด้านการประชุมประจำปีของหน่วยงานอื่น การมาเยี่ยมชมเป็นหมู่คณะ มีการประกอบกิจกรรม เช่น ประเพณีแข่งเรือ ลอยกระทงและเป็นที่จอดพักของเรือเร็วที่เป็นเส้นทางคมนาคมทางน้ำของนักท่องเที่ยวทางน้ำที่เดินทางมาด้วยเรือส่วนตัวยังรักษาส่วนอาคารร้านค้าที่เหลือไว้ตามเดิมพร้อมทั้งเปิดกิจการใหม่บ้างและดัดแปลงบ้าง ที่มีท่าเรือรับส่งพืชผลทางการเกษตรจากเรือขนาดเล็ก

การอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมในกรอบของพื้นที่นั้น จะพิจารณา 4 ด้าน คือ ภูมิสังคม ภูมิวัฒนธรรม นิเวศวัฒนธรรม ชีวิตวัฒนธรรม เพื่อจะทำอาคารสถาปัตยกรรมให้กลับมามีชีวิต (ศรีศักร วัลลิโภดม 2547) เพราะทั้ง 4 ด้าน นั้นจะเป็นตัวขับเคลื่อนให้สังคมไม่หยุดนิ่งตอบสนองซึ่งกันและกันมีการเชื่อมโยงกันทางด้านถิ่นที่ตั้งเดียวกันเป็นแผ่นดินแม่ เป็นมาตุภูมิที่จะต้องหวงแหน มีการร่วมกิจกรรมเดียวกันจรรโลงวัฒนธรรมให้สืบทอดเป็นแบบแผน ที่เกิดจากจิตใจที่หล่อหลอมไปกับสังคมเกิดผลิตภัณฑ์ที่มีกระบวนการผลิตสืบทอดเป็นภูมิปัญญา มีการวิเคราะห์ คลี่คลาย มีระบบที่เหมาะสมกับท้องถิ่นที่สามารถแก้ปัญหาสังคมได้ ชุมชนตลาดมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ ไทย จีน มอญ ลาว ลาวโซ่ง กระเหรี่ยง (ชาลี ศรีพุทธาธรรม 2553) ความเชื่อที่ต่างกันแต่สามารถทำกิจกรรมร่วมงานในงานประเพณีสำคัญของชุมชน มีการเล่น มีของเล่น การแต่งกายที่หลากหลาย มีมรดกทางด้านอาหาร การปรุงแต่งรสชาติเกิดวัฒนธรรมการกินที่เป็นเฉพาะถิ่น ที่ใช้พืชผักที่เจริญเติบโตทางน้ำ ชีวิตวัฒนธรรม ชาวจีนถือได้ว่าเป็นชาติที่มีอารยธรรมที่เจริญรุ่งเรืองทางด้านอุษาคเนย์ ชาวจีนจึงมีขนบธรรมเนียมแบบแผนที่ระดับขั้นมีกาลเทศะในการกระทำต่าง ๆ เกิดทั้งศาสตร์และศิลป์ ถ่ายทอดมาชั่วลูกชั่วหลาน ศิลปสถาปัตยกรรมจึงถูกผสมกลมกลืนกันเป็นอย่างดีถูกที่ถูทางของศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ศิลปสถาปัตยกรรมเป็นเหมือนมรดกที่บรรพบุรุษให้ไว้(สุขวัฒนา) ลาซุส (2550)

การแบ่งโซนของการอนุรักษ์ ในบริบทของอาคารจะต้องมีการสำรวจอาคารแล้วทำการประเมินก่อนการตัดสินใจในการแบ่งอาคารที่จะทำการอนุรักษ์ก่อนและหลัง รวมทั้งส่วนโดยรอบของอาคารว่ามีพื้นที่ใดที่มีความสำคัญ การวางแผนการบูรณะจะต้องมีการแทรกแซงให้น้อยที่สุด การบูรณะจะต้องทำอย่างระมัดระวังเพื่อให้เป็นไปตามหลักการของการอนุรักษ์ ที่ต้องซ่อมแซมก่อนที่จะเอาสิ่งใหม่มาแทนที่ รายละเอียดจากงานวิจัยจะสามารถช่วยให้แน่ใจว่าทุกอย่างได้มีการติดตามหาแหล่ง ผู้เชี่ยวชาญจะมีบทบาทมากที่จะช่วยให้ถูกที่ถูทางตามแผนการบูรณะขั้นตอนประจำในการบำรุงรักษา หลังจากผ่านกระบวนการอนุรักษ์และจะมั่นใจได้ว่าจะสามารถดูแลอาคารให้อยู่ดีและยั่งยืนไม่เกิดความเสียหายจากภัยพิบัติต่างๆ มีการบำรุงรักษาอย่างเป็นระบบและดีที่สุด สามารถทำงานได้อย่างทันที่เมื่อมีปัญหา การรักษาความ

ปลอดภัยจะต้องบรรจุไว้ในกำเนินการ สอดคล้องกับคู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ของโครงการจัดทำมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ในพื้นที่ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยและสิ่งแวดล้อม(2556) ในการวางแผนเพื่อประโยชน์ใช้สอยใหม่กิจกรรมและประโยชน์ใช้สอยรูปแบบใหม่ควรมีการวางแผนและพิจารณาให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของย่านชุมชนเก่า การพัฒนาประโยชน์ใช้สอยใหม่ในย่านชุมชนเก่า เพื่อให้เกิดความหลากหลายของกิจกรรมทั้งกิจกรรมดั้งเดิมและกิจกรรมใหม่ที่มีสอดคล้องกับการดำรงชีวิตและชีวิตประจำวันของผู้คน

4. จำเป็นที่ต้องใช้ผู้เชี่ยวชาญ

การดำเนินงานจะต้องอยู่ภายใต้การดูแลของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรอบรู้ได้ทำการศึกษาและวิจัยมาอย่างต่อเนื่อง ผู้เป็นเจ้าของอาคารไม่สามารถรู้กระบวนการ การดำเนินการ ปัญหาที่แท้จริงของการทำบูรณะ การเก็บรักษา วัสดุอุปกรณ์เครื่องประกอบอาคาร การใช้อาคารที่มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน การแยกแยะเอกลักษณ์ การบันทึกที่แตกต่าง หรือประสบการณ์ที่จะอนุรักษ์ จะต้องอาศัยผู้ที่มีความเชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านอนุรักษ์เข้ามาบูรณะอาคาร การฟื้นฟูบูรณปฏิสังขรณ์หรือการที่จะสร้างขึ้นทดแทนใหม่ ตลอดจนการใช้วัสดุทดแทน การที่จะฟื้นฟูเพื่ออารยสถาปัตยกรรมและเพื่อสถาปัตยกรรมที่ยั่งยืน สอดคล้องกับการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ และที่สำคัญก็เพื่อลดความเสี่ยงในการทำลายอาคาร สอดคล้องกับคู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า (2556) การควบคุมการออกแบบสถาปัตยกรรมร่วมสมัยการออกแบบสถาปัตยกรรมใหม่หรือการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเก่า ลักษณะของสถาปัตยกรรมร่วมสมัยควรคำนึงถึงความเชื่อมโยงเชิงที่ว่างกับโครงสร้างเดิมของย่านชุมชนเก่าและบริบทโดยรอบ โดยสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ สามารถแสดงออกถึงลักษณะเฉพาะแห่งการออกแบบของสถาปนิกได้ โดยมีสัดส่วนและลักษณะทางกายภาพอันกลมกลืนไปกับบริบทเดิม (Sara Goldfarb Lang Mead. 2009) ในการเสนอข้อแนะนำ วิธีการและเทคนิคอย่างมืออาชีพ สำหรับคุณสมบัติในการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ในสหรัฐอเมริกา

5. บันทึกการทำงานทั้งหมด

บันทึกการทำงาน การเขียนรายงานและการบันทึกภาพในระหว่างการทำงานต่างๆ จะช่วยในการอ้างอิงและเป็นข้อแนะนำไว้ ในระบบของฐานข้อมูล (Sara Goldfarb Lang Mead. 2009) ในข้อแนะนำวิธีการและเทคนิคอย่างมืออาชีพ สำหรับคุณสมบัติในการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ และ สอดคล้องกับคู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ของโครงการจัดทำมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ในพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยและสิ่งแวดล้อม (2556)

6. จัดตั้งหน่วยงานบำรุงรักษาตามขั้นตอนที่กำหนด

ตั้งหน่วยงานขึ้นมาดูแลทำนุบำรุงรักษา ภาครัฐจะต้องมีหน่วยงานมาดูแลที่จะสงวนรักษาอาคารที่เป็นประวัติศาสตร์ โดยเฉพาะชุมชนท้องถิ่นนั้นๆมีส่วนร่วมในการออกกฎหมายในการบังคับใช้เพื่อที่จะให้อาคารร้านตลาดคงสภาพแบบดั้งเดิมไว้ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้าง สี สรรพ ทัศนียภาพของชุมชนทุกส่วนในภาพรวมจะส่งเสริมการอนุรักษ์จะไม่ทำให้เกิดความแตกต่างขึ้นสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ของงานฟื้นฟู การคาดคะเนเป้าประสงค์ของการฟื้นฟูและการบูรณะศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ให้ปรากฏที่แท้จริง การคาดคะเนจึงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการ อย่างเช่นระยะเวลาทางการปฏิบัติ ข้อสรุปของการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ การกำหนดขอบเขตของงานใหม่ งานที่ทำใหม่ทั้งหมดจะถูกบันทึกไว้และสามารถระบุที่มาพิสูจน์ได้จากเอกสารหรือภาพถ่ายที่มีกระบวนการระบุตัวตนเชิงประจักษ์ได้อย่างเหมาะสม การพลิกกลับ มีตัวอย่างมากมายในการที่เข้าไปพัฒนาโดยเฉพาะผังอาคารทางประวัติศาสตร์จะกระทำไม่ได้เต็มที่ แนวคิดของการพลิกกลับจึงได้มีการนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้อาคารนั้นคงอยู่และเหมาะสมกับการใช้งาน การอนุรักษ์อย่างยั่งยืน กระบวนการของการอนุรักษ์ต้องมั่นใจว่าจะทำให้มรดกคงอยู่ได้อย่างยาวนานมีกระบวนการทำนุบำรุงรักษา แม้กระทั่งการส่งเสริมให้เป็นที่รู้จัก มีงบประมาณพอที่จะดูแลด้วยวิธีการที่ทันสมัย ในบางครั้งแนวทางสมัยใหม่จะถูกนำมาใช้ในการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆสำหรับผู้ใช้อาคาร กฎต่างๆจะต้องถูกยกเว้นไปบ้างตามกาลเทศะที่ต้องการให้เกิดความอยู่รอดของอาคารสอดคล้องกับแนวทางของการจัดทำอารยสถาปัตย์กรรมของการเคหะแห่งชาติที่ได้ให้มาตรฐานข้อกำหนดไว้ (2556) และสอดคล้องกับคู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ของโครงการจัดทำมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ในพื้นที่ภาคกลาง และภาคตะวันออก ของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2556)

4. เกิดผลทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม

เมื่อดำเนินตามกลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนสำหรับการอนุรักษ์ศิลปะสถาปัตยกรรมของตลาดพื้นถิ่นที่มีอายุมากกว่า 100 ปี ที่ได้พัฒนาแล้วจะทำให้เกิดความยั่งยืน 4 ด้านคือ

ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย

- 1) จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- 2) ชุมชนตลาดมีรายได้เพิ่มขึ้น
- 3) จำนวนร้านค้าแผงลอยและรถเข็นที่เกิดใหม่เพิ่มขึ้น
- 4) จำนวนผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เข้าสู่ตลาดเพิ่มมากขึ้น
- 5) การเพิ่มของเทคโนโลยีและการสื่อสาร
- 6) ชุมชนตลาดมีเงินออมเพิ่มขึ้น และ
- 7) มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น

ด้านสังคม ประกอบด้วย

- 1) ชุมชนมีส่วนร่วม อย่างเต็มกำลังความสามารถ
- 2) การเสริมสร้างสุขภาวะสุขภาพพลานามัยที่ดี
- 3) การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็งขึ้น
- 4) มีความสามัคคีการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
- 5) มีความรับผิดชอบต่อสังคม
- 6) มีหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต
- 7) มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน

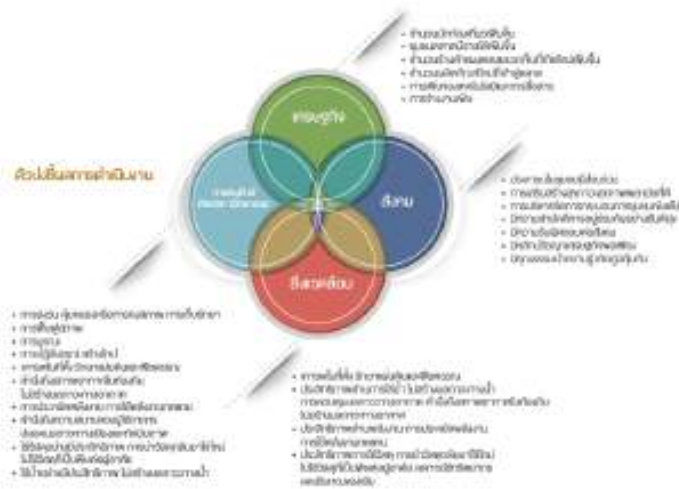
ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

- 1) เคารพในที่ตั้งรักษาแผ่นดินและพืชพรรณ
- 2) ประสิทธิภาพด้านการใช้น้ำ ไม่สร้างมลภาวะทางน้ำ
- 3) การควบคุมมลภาวะทางอากาศคำนึงถึงสภาพอากาศในท้องถิ่นไม่สร้างมลภาวะทางอากาศ
- 4) ประสิทธิภาพด้านพลังงาน การประหยัดพลังงานการใช้พลังงานทดแทน
- 5) ประสิทธิภาพการใช่วัสดุ การนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ไม่ใช่วัสดุที่เป็นพิษต่อผู้อาศัย
- 6) ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างผลกระทบน้อยที่สุด
- 7) ลดปริมาณของขยะมูลฝอยและของเสีย

ด้านการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดพื้นถิ่น ประกอบด้วย

- 1) การสงวน คุ้มครองหรือการคงสภาพ การเก็บรักษา
- 2) การฟื้นฟูสภาพ
- 3) การบูรณะ
- 4) การปฏิสังขรณ์ สร้างใหม่
- 5) เคารพในที่ตั้งรักษาแผ่นดินและพืชพรรณ
- 6) คำนึงถึงสภาพอากาศในท้องถิ่นไม่สร้างมลภาวะทางอากาศ
- 7) การประหยัดพลังงาน
- 8) การใช้พลังงานทดแทน
- 9) คำนึงถึงความสะดวกสบายของผู้ใช้อาคาร ปลอดภัยทางเสียงและทัศนียภาพ
- 10) ใช่วัสดุอย่างมีประสิทธิภาพ การนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ไม่ใช่วัสดุที่เป็นพิษต่อผู้อาศัย และ
- 11) ใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สร้างมลภาวะทางน้ำ

กลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืน สำหรับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมคลาสสิก

เกิดผลทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม

การเปลี่ยนแปลงของตลาดสามชุก 100 ปี เมื่อทำการอนุรักษ์แบ่งเป็นสามยุคด้วยกันเมื่อได้
กระทำครบแล้วจึงวิเคราะห์สถานการณ์ ทำความเข้าใจ เข้าถึง ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม แล้ว
จึงกลับมาบุกเบิก พัฒนา

การรับใช้สังคม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

สามชุกปัจจุบัน

การคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว

สามชุกปัจจุบัน

การคาดการณ์สิ่งที่จะตามมาหลังจากการเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นแล้ว

"การประเมินผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น"

6. การประเมินผลลัพธ์การเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

เมื่อศึกษาจากกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จากวิธีการวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมและข้อมูลเชิงปริมาณจากนักท่องเที่ยวและเจ้าของร้านค้า ได้ทราบถึงความคิดเห็นในด้านต่างๆ ประกอบด้วย ด้านการให้บริการของเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรอื่นที่ให้บริการ ด้านกระบวนการ ขั้นตอนการให้บริการ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกโดยรวมแล้วนักท่องเที่ยวมีความพึงพอใจต่อการมาใช้บริการตลาดข้อเสนอแนะในการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรม นักท่องเที่ยว คิดว่าจะมีความรู้เรื่องศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น นักท่องเที่ยวคิดว่าตลาดแห่งนี้เป็นอาคารที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เป็นชุมชนย่านตลาดพื้นถิ่นที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม มีกลยุทธ์ในการจัดการอย่างยั่งยืน มีความตระหนักถึงผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียและจากการระดมความคิดเห็นทำให้ทราบถึงจุดอ่อนจุดแข็งโอกาสและภัยคุกคาม ตลอดจนยังทราบถึงปัจจัยแห่งความล้มเหลวและปัจจัยแห่งความสำเร็จ ดังนั้นกลยุทธ์ด้านความสัมพันธ์กับผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียจึงมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาตลาดโดยมีแนวทางการดำเนินงานได้แก่ จะต้องพัฒนาการรวมกลุ่มสร้างเครือข่ายกับตำบลข้างเคียง เพื่อช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมเพื่อการท่องเที่ยว โดยการประสานงานกับกลุ่มเกษตรกร ผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวและเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทำการประสานงานกับเครือข่ายนิเวศวิทยาการภายนอกเพื่อให้เกิดการวิจัย การพัฒนาองค์ความรู้ที่จำเป็นและเกิดการพัฒนานที่เป็นระบบ และการพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์ควมมีการจัดทำแผนงานพัฒนาระยะสั้น

- 1) สร้างระบบป้องกันน้ำท่วม ในย่านน้ำหลาก
- 2) ปรับปรุงภูมิทัศน์เพื่อป้องกันความร้อน
- 3) ปรับปรุงให้เข้ากับอารยสถาปัตยกรรม
- 4) ศูนย์บริการการท่องเที่ยว

- 5) สร้างองค์ความรู้ในการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดพื้นถิ่น
- 6) การฟื้นฟูอาหารดั้งเดิม
- 7) รณรงค์ในการใช้กฎหมายบังคับอาคาร
- 8) การพัฒนาบุคลากร
- 9) พัฒนาตลาดมีชีวิตพิพิธภัณฑ์มีชีวิต
- 10) การสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวแบบครบวงจร
- 11) การพัฒนาชุมชนตลาดเก่าเพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของคณะกรรมการอนุรักษ์

ศิลปสถาปัตยกรรมของสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ (2557)

จากนั้นต้องมีการปรับแผนตามความเหมาะสมโดยดูจากแผนระยะยาวที่จะเสนอไว้ว่าจะเริ่มที่

1) จัดทำกระบวนการอนุรักษ์ ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ประวัติของอาคาร ขั้นตอน
ที่ 2 สืบหาอาคารและจำแนกวัสดุดั้งเดิม ขั้นตอนที่ 3 วางแผนการทำงานให้เป็นไปตามหลักการของการ
อนุรักษ์ ขั้นตอนที่ 4 จำเป็นที่จะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญ ขั้นตอนที่ 5 บันทึกการทำงานทั้งหมด และขั้นตอนที่ 6
จัดตั้งหน่วยงานบำรุงรักษาตามขั้นตอนที่กำหนด

2) การอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นตลาด เริ่มที่การเก็บรักษาหรือฟื้นฟูอาคารที่มีนัยทาง
ประวัติศาสตร์ที่สำคัญ ร่วมมือกับนักวิชาการทำการวิจัย เพื่อการอนุรักษ์ โดยจะต้องจัดทำข้อจำกัด
ทางด้านกายภาพของชุมชนตลาดให้สอดคล้องกับการอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์ของสหรัฐอเมริกา
ยุโรปและประเทศญี่ปุ่น ที่สำคัญจะต้องจัดตั้งหน่วยงานขึ้นมาดูแลทำนุบำรุงรักษา

3) การพัฒนาชุมชนตลาดเก่าเพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดขององค์การการศึกษา
วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ

กลยุทธ์ด้านการดำเนินการ คือ

1) ทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับตลาดกรรมการพัฒนาตลาด เทศบาลตำบล ผู้นำชุมชน
นักการเมืองท้องถิ่น นักการเมืองระดับชาติ รัฐบาล เอกชน ตลอดจนสื่อสารมวลชน และนักท่องเที่ยว
ร่วมกันกำหนดวิสัยทัศน์และแผนการพัฒนาร่วมกัน

2) จะต้องสร้างผู้นำด้านการอนุรักษ์ตลาดเก่าอย่างยั่งยืนในสาขาอาชีพต่างๆ เช่น การจัดการ
การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเชิงประวัติศาสตร์ การประชาสัมพันธ์ การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม
อาหารและโภชนาการ ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปหัตถกรรมพื้นถิ่น ด้านการออกแบบ
ผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ช่างก่อสร้าง ให้เป็นผู้นำต้นแบบเพื่อการพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์

3) สร้างชุมชนให้เป็นตลาดเก่าต้นแบบที่มุ่งในประเด็นคนดี พลเมืองดี รายได้ดี และนำหลัก
เศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแกนในการดำเนินงาน

4) สร้างจิตสำนึกให้คนในชุมชนทุกระดับมีความรักในทรัพยากรธรรมชาติ ช่วยกันดูแลรักษา ศิลปสถาปัตยกรรม สิ่งแวดล้อมเพื่อรักษาทรัพยากรธรรมชาติ มรดกของท้องถิ่น

5) บูรณะฟื้นฟู บำรุงรักษา ขึ้นทะเบียนในการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดเก่า

กลยุทธ์ด้านทรัพยากรบุคคล คือ

1) จัดการฝึกอบรม การศึกษาดูงาน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และจัดเวทีสาธารณะตาม แผนปฏิบัติการกับผู้เข้าร่วมโครงการและผู้เกี่ยวข้องที่เป็นแกนนำ

2) มีการคัดเลือกบุคคลตัวอย่าง เพื่อเป็นต้นแบบและถ่ายทอดความรู้ และการปฏิบัติไปสู่ สมาชิก และคนในชุมชน

3) มีการสร้างจิตสำนึกในการพัฒนาที่เป็นระบบและต่อเนื่องให้กับ เจ้าหน้าที่ สมาชิกและผู้มีส่วนร่วมโครงการ

4) มีการขยายสมาชิกไปสู่กลุ่มเยาวชน และขยายไปยังตำบลใกล้เคียง

กลยุทธ์ด้านการประชาสัมพันธ์ แนวทางการดำเนินงานคือ

1) สรุปผลงานและองค์ความรู้จากการดำเนินงานโครงการในรูปแบบต่างๆ เช่น อยู่ในเว็บ ซีดี และเป็นเอกสาร ซึ่งบุคคลทั่วไปสามารถเรียนรู้ได้

2) จัดงานประจำปีในตลาด โดยนำกิจกรรมต่างๆ ของตำบล และของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมา จัดการ

3) จัดตั้งศูนย์การเรียนรู้การพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์ เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทั้งบุคคล ภายในและภายนอก

กลยุทธ์ด้านการเงิน ชุมชนจะต้องเข้าใจในการ

1) จัดทำบัญชีครัวเรือน และพัฒนาสถานประกอบการร้านค้าให้สามารถวิเคราะห์สถานะ การเงินรายบุคคล และรายครัวเรือนของสถานประกอบการได้

2) พัฒนาคณะกรรมการพัฒนาตลาด ให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน

3) ประสานงานด้านโครงการและของงบประมาณกับหน่วยงานภายนอก

4) พัฒนาและให้ความรู้เรื่องการบริหารจัดการการเงิน ให้สถานประกอบการร้านค้าภายใน ตลาดและแผงลอย

เมื่อดำเนินตามกลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนสำหรับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมของตลาด พื้นที่ที่มีอายุมากกว่า 100 ปี ที่ได้พัฒนาแล้วคาดว่าจะทำให้เกิดความยั่งยืน 4 ด้านคือ

ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย

1) จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น

2) ชุมชนตลาดมีรายได้เพิ่มขึ้น

3) จำนวนร้านค้าแผงลอยและรถเข็นที่เกิดขึ้นใหม่เพิ่มขึ้น

4) จำนวนผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เข้าสู่ตลาดเพิ่มมากขึ้น

- 5) การเพิ่มของเทคโนโลยีและการสื่อสาร
- 6) ชุมชนตลาดมีเงินออมเพิ่มขึ้น และ
- 7) มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น

ด้านสังคม ประกอบด้วย

- 1) ชุมชนมีส่วนร่วม
- 2) การเสริมสร้างสุขภาวะสุขภาพพลานามัยที่ดี
- 3) การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง
- 4) มีความสามัคคีการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
- 5) มีความรับผิดชอบต่อสังคม
- 6) มีหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต
- 7) มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน

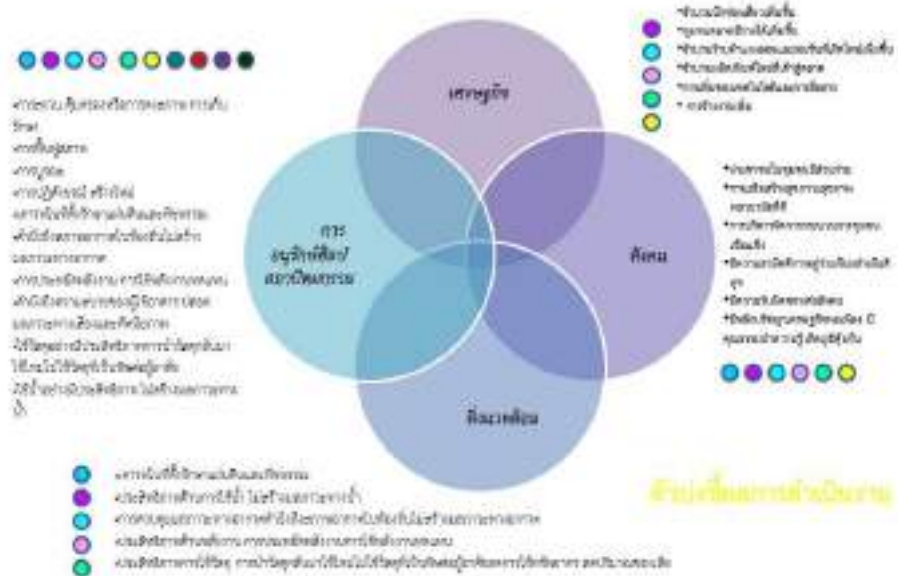
ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

- 1) เคารพในที่ตั้งรักษาแผ่นดินและพืชพรรณ
- 2) ประสิทธิภาพด้านการใช้น้ำ ไม่สร้างมลภาวะทางน้ำ
- 3) การควบคุมมลภาวะทางอากาศคำนึงถึงสภาพอากาศในท้องถิ่นไม่สร้างมลภาวะทางอากาศ
- 4) ประสิทธิภาพด้านพลังงาน การประหยัดพลังงานการใช้พลังงานทดแทน
- 5) ประสิทธิภาพการใช้วัสดุ การนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ไม่ใช้วัสดุที่เป็นพิษต่อผู้อาศัย
- 6) ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างผลกระทบน้อยที่สุด
- 7) ลดปริมาณของขยะมูลฝอยและของเสีย

ด้านการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดพื้นถิ่น ประกอบด้วย

- 1) การสงวน คุ้มครองหรือการคงสภาพ การเก็บรักษา
- 2) การฟื้นฟูสภาพ
- 3) การบูรณะ
- 4) การปฏิสังขรณ์ สร้างใหม่
- 5) เคารพในที่ตั้งรักษาแผ่นดินและพืชพรรณ
- 6) คำนึงถึงสภาพอากาศในท้องถิ่นไม่สร้างมลภาวะทางอากาศ
- 7) การประหยัดพลังงาน
- 8) การใช้พลังงานทดแทน
- 9) คำนึงถึงความสะดวกสบายของผู้ใช้อาคาร ปลอดภัยจากมลภาวะทางเสียงและทัศนียภาพ
- 10) ใช้วัสดุอย่างมีประสิทธิภาพการ นำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ไม่ใช้วัสดุที่เป็นพิษต่อผู้อาศัย และ
- 11) ใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สร้างมลภาวะทางน้ำ

1. ประเมินตามตัวชี้วัดที่กำหนดทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม
และการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรม

2. ประเมินตามตัวชี้วัดที่กำหนดในกลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืน
สำหรับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรม

3. ประเมินตามตัวชี้วัดที่กำหนดทางด้านการจัดองค์ทางด้านธุรกิจเพื่อสังคม

4. ประเมินตามตัวชี้วัดที่กำหนดสำหรับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรม

5. ประเมินตามตัวชี้วัดที่กำหนดในกลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนสำหรับการมีส่วนร่วมของภาคีเครือข่าย

**ประเมินจากมาตรฐานของการจัดการอย่างยั่งยืนเพื่อการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมของการอนุรักษ์
อาคาร AAC, SA LEED และ TREES**

AAC	SA	LEED	TREES
1. การสงวน คุ้มครอง หรือการคงสภาพ การเก็บรักษา (Preservation)	1. เคารพในที่ตั้ง รักษา แผ่นดินและพืชพรรณ (Ecological concern)	1. การเลือกที่ตั้งที่ยั่งยืน และเหมาะสม (Sustainable sites: SS)	1. การบริหารจัดการ อาคาร (Building Management)
2. การฟื้นฟูสภาพ (Rehabilitation)	2. คำนึงถึงสภาพอากาศ ในท้องถิ่น ไม่สร้าง มลภาวะทางอากาศ (Climate concern)	2. ประสิทธิภาพการใช้ น้ำ (Water Efficiency: WE)	2. ที่ตั้งอาคาร (Site & Landscape)
3. การบูรณะ (Restoration)	3. การประหยัดพลังงาน การใช้พลังงาน ทดแทน (Energy Efficiency)	3. พลังงานและสภาพ ของบรรยากาศ (Energy and Atmosphere: EA)	3. ระบบการใช้น้ำ (Water Conservation)
4. การปฏิสังขรณ์ สร้างใหม่ (Reconstruction)	4. คำนึงถึงความสะดวก ของผู้ใช้อาคารตลอด มลภาวะทางเสียงและ ทัศนียภาพ (User Concern)	4. วัสดุก่อสร้างและ แหล่งที่มา (Materials and Resources: MR)	4. การใช้พลังงาน (Energy & Atmosphere)
	5. ใช้วัสดุอย่างมีประสิทธิภาพการนำ วัสดุกลับมาใช้ใหม่ไม่ ใช้วัสดุที่เป็นพิษต่อผู้ อาศัย (Material Efficiency)	5. คุณภาพและ สิ่งแวดล้อมในอาคาร (Indoor Environment Quality: IEQ)	5. การใช้วัสดุก่อสร้าง (Materials & Resources)
	6. ใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพไม่สร้าง มลภาวะทางน้ำ (Water Efficiency)	6. กระบวนการออกแบบ อย่างมีนวัตกรรมและ มีขั้นตอน (Innovation and Design Process: IDP)	6. สภาพแวดล้อมใน อาคาร (Indoor Environmental Quality)

ประเมินด้านการอนุรักษ์สถาปัตยกรรมที่ยั่งยืน

AAC	NHPA	SA	LEED	UNESCO
1.ภูมิสังคม (Geography Landscape)	1.การสงวน คุ้มครองหรือการ คงสภาพ การ เก็บรักษา (Preservation)	1.เคารพในที่ตั้ง รักษาแผ่นดินและ พืชพรรณ (Ecological concern)	1.การเลือกที่ตั้งที่ ยั่งยืนและเหมาะสม (Sustainable sites: SS)	1. เป็นตัวแทนที่แสดงให้เห็นถึง ความเป็นเอกลักษณ์ด้าน ศิลปกรรมหรือตัวแทนของความ งดงาม และเป็นผลงานชิ้นเอกที่ จัดทำขึ้นด้วยการสร้างสรรค์อัน ชาญฉลาดยิ่ง
2.ภูมิ วัฒนธรรม (Cultural Landscape)	2.การฟื้นฟูสภาพ (Rehabilitation)	2.คำนึงถึงสภาพ อากาศในท้องถิ่น ไม่สร้างมลภาวะ ทางอากาศ (Climate concern)	2.ประสิทธิภาพการใช้ น้ำ (Water Efficiency: WE)	2.เป็นสิ่งที่มียุทธพลยิ่งในการ ผลักดันให้เกิดการพัฒนาสืบต่อมา ในด้านการออกแบบทาง สถาปัตยกรรม อนุสรณ์สถาน ประติมากรรม สวน และภูมิทัศน์ ตลอดจนการพัฒนาศิลปกรรมที่ เกี่ยวข้อง หรือการพัฒนาการตั้ง ถิ่นฐานของมนุษย์ ซึ่งการพัฒนา เหล่านั้นเกิดขึ้นในช่วงเวลาใดเวลา หนึ่ง หรือบนพื้นที่หนึ่งพื้นที่ใดของโลก
3.นิเวศ วัฒนธรรม (Culture Ecology)	3.การบูรณะ (Restoration)	3.การประหยัด พลังงาน การใช้ พลังงานทดแทน (Energy Efficiency)	3.พลังงานและสภาพ ของบรรยากาศ (Energy and Atmosphere: EA)	3.เป็นสิ่งที่แสดงถึงความเป็น เอกลักษณ์ที่หาได้ยากยิ่ง หรือเป็น พยานหลักฐานแสดง ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือ อารยธรรมซึ่งยังคงหลงเหลืออยู่ หรืออาจสูญหายไปแล้ว

การรับใช้สังคม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

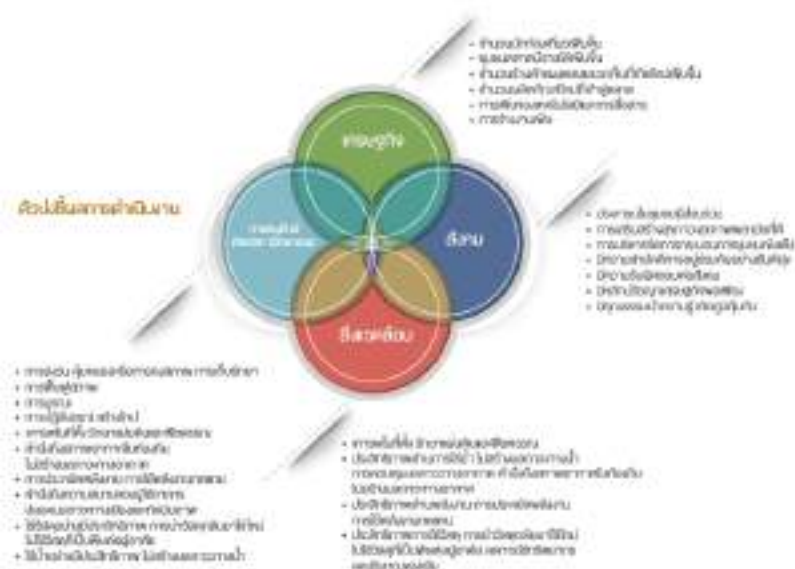
AAC	NHPA	SA	LEED	UNESCO
4.ชีวิต วัฒนธรรม (Culture Life)	4.การปฏิสังขรณ์ สร้างใหม่ (Reconstruction)	4.คำนึงถึง สบายของผู้ใช้ อาคารปลอด มลภาวะทาง เสียงและ ทัศนียภาพ (User Concern)	4.วัสดุก่อสร้างและ แหล่งที่มา (Materials and Resources: MR)	4.เป็นตัวอย่างของลักษณะ โดยทั่วไปของสิ่งก่อสร้างอันเป็น ตัวแทนของการพัฒนาทางด้าน วัฒนธรรม สังคม ศิลปกรรม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี หรือ อุตสาหกรรม
5.ชุมชน ทางชาติ พันธุ์ (Ethnic Village)		5.ใช้วัสดุอย่างมี ประสิทธิภาพ การนำวัสดุ กลับมาใช้ใหม่ไม่ ใช้วัสดุที่เป็นพิษ ต่อผู้อาศัย (Material Efficiency)	5.คุณภาพและ สิ่งแวดล้อมในอาคาร (Indoor Environment Quality: IEQ)	5.เป็นตัวอย่างของลักษณะอัน เด่นชัด หรือของ ขนบธรรมเนียมประเพณีแห่ง สถาปัตยกรรม วิธีการก่อสร้าง หรือการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ ที่ มีความเปราะบางด้วยตัวมันเอง หรือเสื่อมสลายได้ง่าย เพราะ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลง ทางสังคมและวัฒนธรรมที่ไม่ สามารถกลับคืนดังเดิมได้ หรือ การเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ
		6.ใช้น้ำอย่างมี ประสิทธิภาพไม่ สร้างมลภาวะ ทางน้ำ(Water Efficiency)	6.กระบวนการออกแบบ อย่างมีนวัตกรรมและมี ขั้นตอน (Innovation and Design Process: IDP)	6.มีความคิดหรือความเชื่อที่ เกี่ยวข้องโดยตรงกับเหตุการณ์ หรือบุคคลที่มีความสำคัญหรือ ความโดดเด่นยิ่ง ใน ประวัติศาสตร์

7.แนวทางการติดตามและธำรงรักษาพัฒนาที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป

การติดตามที่สำคัญที่สุดของตลาดสามชุก 100 ปี เมื่อทำการอนุรักษ์จะต้องแบ่งเป็น 3 ยุคด้วยกันเมื่อได้กระทำครบแล้วจึงวิเคราะห์สถานการณ์ ทำความเข้าใจ เข้าถึง ทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม แล้วจึงกลับมาบุกเบิก พื้นฟู พัฒนา

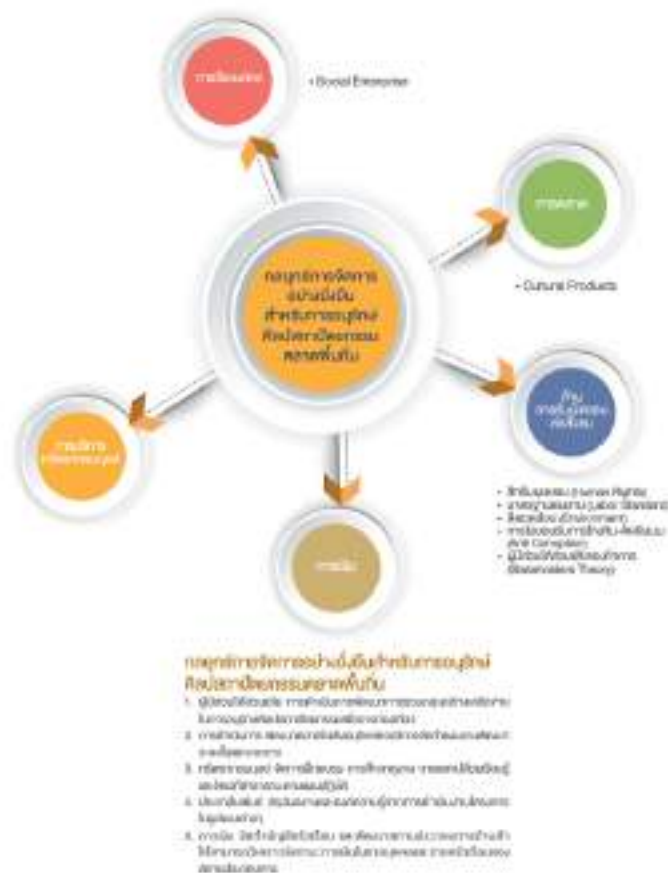

กลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืน สำหรับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดพื้นถิ่น

แสดงแนวทางการติดตามและธำรงรักษาพัฒนาที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป

ด้วยกลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืน (พิชัย สดภิบาล.2569)

แสดงแนวทางการติดตามและธำรงรักษาพัฒนาที่เกิดขึ้นให้คงอยู่ต่อไป (พิชัย สดภิบาล.2569)

7.1 แนวทางการติดตาม

เมื่อดำเนินตามกลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนสำหรับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมของตลาด
พื้นที่ที่มีอายุมากกว่า 100 ปี ที่ได้พัฒนาแล้วคาดว่าจะทำให้เกิดความยั่งยืน 4 ด้าน ที่จะต้องติดตามผล
อย่างต่อเนื่องในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

ด้านเศรษฐกิจ ประกอบด้วย

- 1) จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น
- 2) ชุมชนตลาดมีรายได้เพิ่มขึ้น
- 3) จำนวนร้านค้าแผงลอยและรถเข็นที่เกิดขึ้นใหม่เพิ่มขึ้น
- 4) จำนวนผลิตภัณฑ์ใหม่ที่เข้าสู่ตลาดเพิ่มมากขึ้น
- 5) การเพิ่มของเทคโนโลยีและการสื่อสาร
- 6) ชุมชนตลาดมีเงินออมเพิ่มขึ้น และ
- 7) มีการจ้างงานเพิ่มขึ้น

ด้านสังคม ประกอบด้วย

- 1) ชุมชนมีส่วนร่วม
- 2) การเสริมสร้างสุขภาวะสุขภาพพลานามัยที่ดี
- 3) การบริหารจัดการกระบวนการชุมชนเข้มแข็ง
- 4) มีความสามัคคีการอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข
- 5) มีความรับผิดชอบต่อสังคม
- 6) มีหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในการดำเนินชีวิต
- 7) มีคุณธรรมนำความรู้ เกิดภูมิคุ้มกัน

ด้านสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

- 1) เคารพในที่ตั้งรักษาแผ่นดินและพืชพรรณ
- 2) ประสิทธิภาพด้านการใช้น้ำ ไม่สร้างมลภาวะทางน้ำ
- 3) การควบคุมมลภาวะทางอากาศคำนึงถึงสภาพอากาศในท้องถิ่นไม่สร้างมลภาวะทางอากาศ
- 4) ประสิทธิภาพด้านพลังงาน การประหยัดพลังงานการใช้พลังงานทดแทน
- 5) ประสิทธิภาพการใช้วัสดุ การนำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ไม่ใช้วัสดุที่เป็นพิษต่อผู้อาศัย
- 6) ใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพและสร้างผลกระทบน้อยที่สุด
- 7) ลดปริมาณของขยะมูลฝอยและของเสีย

ด้านการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดพื้นถิ่น ประกอบด้วย

- 1) การสงวน คุ่มครองหรือการคงสภาพ การเก็บรักษา
- 2) การฟื้นฟูสภาพ
- 3) การบูรณะ
- 4) การปฏิสังขรณ์ สร้างใหม่
- 5) เคารพในที่ตั้งรักษาแผ่นดินและพืชพรรณ
- 6) คำนึงถึงสภาพอากาศในท้องถิ่นไม่สร้างมลภาวะทางอากาศ
- 7) การประหยัดพลังงาน
- 8) การใช้พลังงานทดแทน
- 9) คำนึงถึงความปลอดภัยของผู้ใช้อาคาร ปลอดภัยจากมลภาวะทางเสียงและทัศนภาพ
- 10) ใช้วัสดุอย่างมีประสิทธิภาพการ นำวัสดุกลับมาใช้ใหม่ไม่ใช้วัสดุที่เป็นพิษต่อผู้อาศัย
- 11) ใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สร้างมลภาวะทางน้ำ

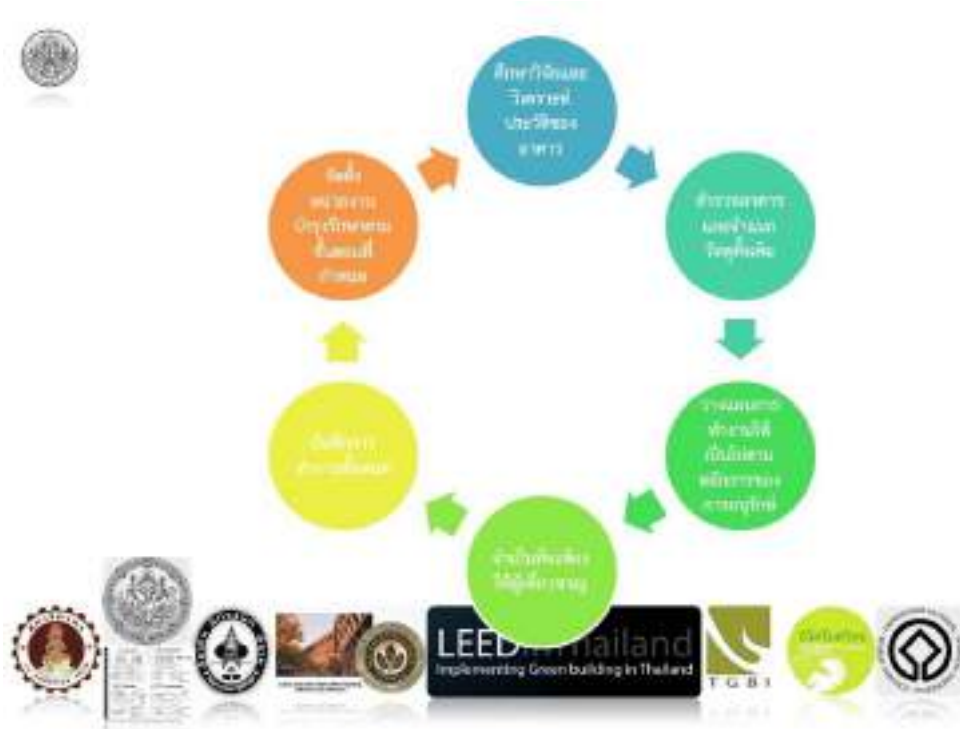

แสดงการติดตามการเกิดความยั่งยืน 4 ด้าน

7.2 อารังรักษาพัฒนาที่เกิดขึ้นให้คงความยั่งยืนของตลาดพื้นที่ต่อไป

อารังรักษาพัฒนาที่เกิดขึ้นให้คงความยั่งยืนของตลาดพื้นที่ต่อไป คือการอนุรักษ์

ศิลปสถาปัตยกรรม

7.2.1 ศึกษาวิจัยและวิเคราะห์ประวัติของอาคาร

การศึกษาวิจัยโดยคนในชุมชนเพื่อการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมนั้นรายละเอียดจากงานวิจัยจะสามารถช่วยให้แน่ใจว่าทุกอย่างไม่มีการผิดพลาด การคุ้มครองคุณค่าและความงาม ดั้งเดิม ทางวิชาการภูมิปัญญาพื้นถิ่น ทางประวัติศาสตร์ และความงามตามธรรมชาติ การเก็บรวบรวมการรักษา การซ่อมแซม การฟื้นฟูการพัฒนาการป้องกันการสลายจะต้องวิจัยการใช้

การใช้ทรัพยากรอย่างชาญฉลาดคุ้มค่าเกิดประโยชน์ต่อมหาชนมากที่สุดและใช้ได้เป็นเวลายาวนานที่สุดต้องสูญเสียทรัพยากรโดยเปล่าประโยชน์น้อยที่สุดและจะต้องมีวิธีการกระจายการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรให้ทั่วถึงกันด้วยต้องนำทรัพยากรมาใช้ประโยชน์ให้ถูกต้องตามสมัณิยมหรือใช้เพื่อความอยู่ของมนุษย์อย่างยั่งยืนทั้งในปัจจุบันและอนาคตมีแนวทางในการอนุรักษ์ตามแบบอาคารทางประวัติศาสตร์ที่เป็นสากลที่กฎเกณฑ์ที่ถูกพัฒนามาจากยูเนสโก

7.2.2 สำรวจอาคารและจำแนกวัสดุตั้งเดิม

ศึกษาวิจัยและวิเคราะห์เชิงประวัติโครงสร้างอาคาร โดยการศึกษาจากเอกสารงานวิจัย แผนที่การจดบันทึกต่างๆ ภาพถ่ายในแต่ละสมัย งานซ่อมแซมที่เกิดขึ้นกับโครงสร้าง ฯลฯ ที่ได้ทำมาแล้ว สิ่งเหล่านี้จะเป็นข้อมูลที่สำคัญในการวางแผนการอนุรักษ์ฟื้นฟูอาคาร การสำรวจอาคาร จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องบันทึกการสำรวจอย่างละเอียดและแม่นยำในตัวอาคาร เครื่องประกอบอาคาร วัสดุที่ใช้ประกอบโครงสร้าง พื้น ผนัง เพดาน วงกบ ประตู หน้าต่าง เครื่องบนหลังคา ชายคา ค้ำยัน ฯ แต่ละอย่างแต่ละสมัยแต่ละประเภทของอาคารที่แตกต่างกัน ก่อนที่จะเริ่มต้นการทำงาน การสำรวจจะต้องประกอบด้วย ผังแบบแปลน ภาพตัด และรูปด้าน ทัศนียภาพโดยการบันทึกด้วยภาพถ่าย ภาพวาด โปรแกรมระบบดิจิทัลสำรวจปัญหาและผลกระทบที่มีต่อโครงสร้างอาคาร วิธีการและเทคนิคอย่างมืออาชีพ สำหรับคุณสมบัติในการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์และสอดคล้องกับคู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ของโครงการจัดทำมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ในพื้นที่ภาคกลาง และภาคตะวันออกของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2556)

7.2.3 วางแผนการทำงานให้เป็นไปตามหลักการของการอนุรักษ์

การอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมมรดกพื้นถิ่นได้ดำเนินโดยชุมชนในรูปของกรรมการพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์ ร่วมมือกับเทศบาลตำบลและภาครัฐบาลที่มีกระทรวงวัฒนธรรม กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา สื่อมวลชน องค์กรอิสระ นักวิชาการจากมหาวิทยาลัยและนักการเมืองท้องถิ่นทำให้เกิดการระดมความคิดจัดให้มีการสัมมนาเชิงวิชาการในการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมเพื่อให้เป็นไปตามกระบวนการปรับปรุงงานสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ในด้านประโยชน์ใช้สอย ด้านโครงสร้าง ด้านกรรมวิธีการก่อสร้าง และด้านการใช้วัสดุครุภัณฑ์ประกอบงานสถาปัตยกรรมการเก็บรวบรวม ทำนุบำรุงรักษา ที่มีเทคโนโลยีที่

เหมาะสมกับสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น ชุมชนยอมรับที่จะจัดการโดยชุมชนการมีส่วนร่วมซึ่งมีองค์ประกอบตามกระบวนการของการอนุรักษ์อาคารทางประวัติศาสตร์ ดังนี้

1. อาคารตลาดพื้นถิ่น ได้รับการสงวน ค้ำครองหรือการคงสภาพ การเก็บรักษา ไว้โดยชุมชนที่ประกอบกิจการค้าเพื่อชุมชน
2. ชุมชนเกิดการฟื้นฟูสภาพ ไม่เพียงแต่จะเป็นตัวอาคารเรือนแถวไม้เท่านั้นยังเพิ่มเติมเรื่องราวทางน้ำในแม่น้ำที่เปรียบเสมือนการฟื้นฟูชีวิตทางน้ำดั้งเดิม
3. อาคารเรือนแถวถูกบูรณะ ซ่อมแซมส่วนที่ชำรุดเสียหายที่เกิดจากความเก่าแก่ โดยไม่ลืมที่จะใช้สกุลช่างเดิมซึ่งมีนักวิชาการคอยให้คำปรึกษา
4. การปฏิสังขรณ์ สร้างใหม่ ก็เพื่อป้องกันภัยธรรมชาติ ก็เพื่อให้มั่นคงถาวร

การอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น จะพิจารณา 4 ด้าน คือ ภูมิสังคม ภูมิวัฒนธรรม นิเวศวัฒนธรรม ชีวิตวัฒนธรรม เพื่อจะทำอาคารสถาปัตยกรรมให้กลับมามีชีวิต เพราะทั้ง 4 ด้านนั้นจะเป็นตัวขับเคลื่อนให้สังคมไม่หยุดนิ่งตอบสนองซึ่งกันและกันมีการเชื่อมโยงกันทางด้านถิ่นที่ตั้งเดียวกันเป็นแผ่นดินแม่เป็นมาตุภูมิที่จะต้องวางแผนให้มีการร่วมกิจกรรมเดียวกันจรรโลงวัฒนธรรมให้สืบทอดเป็นแบบแผนที่เกิดจากจิตใจที่หล่อหลอมไปกับสังคมเกิดผลิตภัณฑ์ที่มีกระบวนการผลิตสืบทอดเป็นภูมิปัญญา มีการวิเคราะห์ คลี่คลาย มีระบบที่เหมาะสมกับท้องถิ่นที่สามารถแก้ปัญหาสังคมได้ ชุมชนตลาดมีความหลากหลายทางชาติพันธุ์ไทยจีนมอญลาวลาวโซ่งกระเหรี่ยงญี่ปุ่นความเชื่อที่ต่างกันแต่สามารถทำกิจกรรมร่วมงานในงานประเพณีสำคัญของชุมชนมีการเล่นมีของเล่นการแต่งกายที่หลากหลายมีมรดกทางด้านอาหารการปรุงแต่งรสชาติเกิดวัฒนธรรมการกินที่เป็นเฉพาะถิ่นอย่างเช่นอาหารที่ใช้พืชผักที่เจริญเติบโตทางน้ำชีวิตวัฒนธรรมฉลองเทศกาลตรุษจีนเป็นทางออกของการเชื่อมต่อทางชาติพันธุ์เพราะว่าตามตำนานแล้วชาวจีนที่อพยพมานั้นมาจากหมู่บ้านตำบลเดียวกันที่เมืองจีนจึงผสมข้ามสายพันธุ์ ชาวจีนถือได้ว่าเป็นชาติที่มีอารยธรรมที่เจริญรุ่งเรืองทางด้านอุษาคเนย์ ชาวจีนจึงมีขนบธรรมเนียมแบบแผนในระดับชั้นมีกาลเทศะในการกระทำต่างๆเกิดทั้งศาสตร์และศิลป์ถ่ายทอดมาชั่วลูกชั่วหลานศิลปสถาปัตยกรรมจึงถูกผสมกลมกลืนกันเป็นอย่างดีถูกทางของศิลปสถาปัตยกรรมพื้นถิ่นเป็นเหมือนมรดกที่บรรพบุรุษให้ไว้

การแบ่งโซนของการอนุรักษ์ในบริบทของอาคารจะต้องมีการสำรวจอาคารแล้วทำการประเมินก่อนการตัดสินใจในการแบ่งอาคารที่จะทำการอนุรักษ์ก่อนและหลังรวมทั้งส่วนโดยรอบของอาคารว่ามีพื้นที่ใดที่มีความสำคัญการวางแผนการบูรณะจะต้องมีการแทรกแซงให้น้อยที่สุดการบูรณะจะต้องทำอย่างระมัดระวังเพื่อให้เป็นไปตามหลักการของการอนุรักษ์ที่ต้องซ่อมแซมก่อนที่จะเอาสิ่งใหม่มาแทนที่รายละเอียดจากงานวิจัยจะสามารถช่วยให้แน่ใจว่าทุกอย่างไม่มีการผิดตำแหน่งผู้เชี่ยวชาญจะมีบทบาทมากที่จะช่วยให้ถูกที่ถูกทางตามแผนการบูรณะขั้นตอนประจำในการบำรุงรักษาหลังจากผ่านกระบวนการ

อนุรักษ์และจะมั่นใจให้ได้ว่าจะสามารถดูแลอาคารให้อยู่ดีและยั่งยืนไม่เกิดความเสียหายจากภัยพิบัติต่างๆ มีการบำรุงรักษาอย่างเป็นระบบและดีที่สุดสามารถทำงานได้อย่างทันที่เมื่อมีปัญหาการรักษาความปลอดภัยจะต้องบรรจุไว้ใน การดำเนินการสอดคล้องกับคู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเภทย่านชุมชนเก่าของโครงการจัดทำมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเภทย่านชุมชนเก่าในพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในการวางแผนเพื่อประโยชน์ใช้สอยใหม่กิจกรรมและประโยชน์ใช้สอยรูปแบบใหม่ควรมีการวางแผนและพิจารณาให้เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของย่านชุมชนเก่าการพัฒนาประโยชน์ใช้สอยใหม่ๆ ในย่านชุมชนเก่าเพื่อให้เกิดความหลากหลายของกิจกรรมทั้งกิจกรรมดั้งเดิมและกิจกรรมใหม่ที่สอดคล้องกับการดำรงชีวิตและชีวิตประจำวันของผู้คน

7.2.4 จำเป็นที่จะต้องให้ผู้เชี่ยวชาญ

การดำเนินงานจะต้องอยู่ภายใต้การดูแลของผู้เชี่ยวชาญ ที่มีความรอบรู้ได้ทำการศึกษาและวิจัยอย่างต่อเนื่อง ผู้เป็นเจ้าของอาคารไม่สามารถรู้กระบวนการ การดำเนินการ ปรัชญาที่แท้จริงของการทำนุบำรุง การเก็บรักษา วัสดุอุปกรณ์เครื่องประกอบอาคาร การใช้อาคารที่มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน การแยกแยะเอกลักษณ์ การบันทึกที่แตกต่างๆ หรือประสบการณ์ที่จะอนุรักษ์ จะต้องอาศัยผู้ที่มีความเชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ด้านอนุรักษ์เข้ามาบูรณะอาคาร การฟื้นฟูบูรณปฏิสังขรณ์หรือการที่จะสร้างขึ้นทดแทนใหม่ ตลอดจนการใช้วัสดุทดแทน การที่จะฟื้นฟูเพื่ออารยสถาปัตยกรรมและเพื่อสถาปัตยกรรมที่ยั่งยืนสอดคล้องกับการท่องเที่ยวในเชิงอนุรักษ์ และที่สำคัญก็เพื่อลดความเสี่ยงในการทำลายอาคาร สอดคล้องกับคู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า (2556) การควบคุมการออกแบบสถาปัตยกรรมร่วมสมัยการออกแบบสถาปัตยกรรมใหม่หรือการปรับปรุงซ่อมแซมอาคารเก่า ลักษณะของสถาปัตยกรรมร่วมสมัยควรคำนึงถึงความเชื่อมโยงเชิงที่ว่างกับโครงสร้างเดิมของย่านชุมชนเก่าและบริบทโดยรอบ โดยสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ สามารถแสดงออกถึงลักษณะเฉพาะแห่งการออกแบบของสถาปนิกได้โดยมีสัดส่วนและลักษณะทางกายภาพอันกลมกลืนไปกับบริบทเดิม (Sara Goldfarb Lang Mead. 2009) ในการเสนอข้อแนะนำ วิธีการและเทคนิคอย่างมืออาชีพ สำหรับคุณสมบัติในการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ในสหรัฐอเมริกา

7.2.5 บันทึกการทำงานทั้งหมด

บันทึกการทำงาน การเขียนรายงานและการบันทึกภาพในระหว่างการทำงานต่างๆ จะช่วยในการอ้างอิงและเป็นข้อแนะนำไว้ ในระบบของฐานข้อมูล (Sara Goldfarb Lang Mead. 2009) ในข้อแนะนำวิธีการและเทคนิคอย่างมืออาชีพ สำหรับคุณสมบัติในการอนุรักษ์อาคารประวัติศาสตร์ และสอดคล้องกับคู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ของโครงการจัดทำมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า ในพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2556)

7.2.6 จัดตั้งหน่วยงานบำรุงรักษาตามขั้นตอนที่กำหนด

ตั้งหน่วยงานขึ้นมาดูแลทำนุบำรุงรักษาภาครัฐจะต้องมีหน่วยงานมาดูแลที่จะสงวนรักษาอาคารที่เป็นประวัติศาสตร์โดยเฉพาะชุมชนท้องถิ่นนั้นๆมีส่วนร่วมในการออกกฎเกณฑ์ในการบังคับใช้เพื่อให้ให้อาคารร้านตลาดคงสภาพแบบดั้งเดิมไว้ไม่ว่าจะเป็นโครงสร้าง สี สัน ทัศนียภาพของชุมชนทุกๆส่วนในภาพรวมจะส่งเสริมการอนุรักษ์จะไม่ทำให้เกิดความแตกต่างขึ้นสิ่งนี้เป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ของงานฟื้นฟูการคาดคะเนเป้าประสงค์ของการฟื้นฟูและการบูรณะศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ให้ปรากฏที่แท้จริงการคาดคะเนจึงเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการอย่างเช่นระยะเวลาทางการปฏิบัติข้อสรุปของการจัดหาเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆการกำหนดขอบเขตของงานใหม่งานที่ทำใหม่ทั้งหมดจะถูกบันทึกไว้และสามารถระบุที่มาพิสูจน์ได้จากเอกสารหรือภาพถ่ายที่มีกระบวนการระบุตัวตนเชิงประจักษ์ได้อย่างเหมาะสมการพลิกกลับ มีตัวอย่างมากมายในการที่เข้าไปพัฒนาโดยเฉพาะผังอาคารทางประวัติศาสตร์จะกระทำไม่ได้เต็มที่แนวคิดของการพลิกกลับจึงได้มีการนำมาประยุกต์ใช้ เพื่อให้อาคารนั้นคงอยู่และเหมาะสมกับการใช้งาน การอนุรักษ์อย่างยั่งยืนกระบวนการของการอนุรักษ์ต้องมั่นใจว่าจะทำให้มรดกคงอยู่ได้อย่างยาวนานมีกระบวนการทำนุบำรุงรักษา แม้กระทั่งการส่งเสริมให้เป็นที่ยอมรับงบประมาณพอที่จะดูแลด้วยวิธีการที่ทันสมัย ในบางครั้งแนวทางสมัยใหม่จะถูกนำมาใช้ในการปรับปรุงสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆสำหรับผู้ใช้อาคารกฎต่างๆจะต้องถูกยกเว้นไปบ้างตามกาลเทศะที่ต้องการให้เกิดความอยู่รอดของอาคารสอดคล้องกับแนวทางของการจัดทำารยสถาปัตยกรรมของการเคหะแห่งชาติที่ได้ให้มาตรฐานข้อกำหนดไว้ (2556) และสอดคล้องกับคู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเภทย่านชุมชนเก่าของโครงการจัดทำมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเภทย่านชุมชนเก่าในพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันออกของกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (2556)

សវនករណាម្នាក់បានបញ្ជាក់ថា ការប្រើប្រាស់ប្រព័ន្ធប្រតិបត្តិការសម្រាប់ការគ្រប់គ្រងធនធានមនុស្សនៅក្នុងក្រុមហ៊ុន មិនទាន់បានប្រើប្រាស់ទេ។

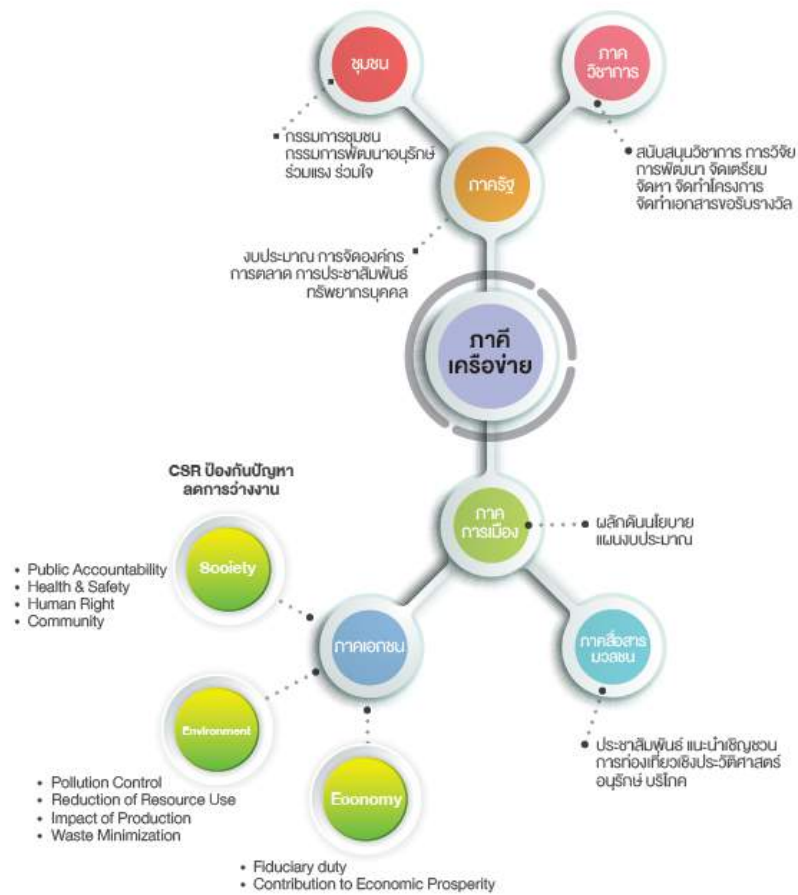
1. ទំហំប្រកួតប្រជែងគឺជាចំណុចដែលមានសារៈសំខាន់បំផុតក្នុងការប្រកួត
2. ទំហំប្រកួតគឺជាចំណុចដែលមានសារៈសំខាន់បំផុតក្នុងការប្រកួត
3. ទំហំប្រកួតគឺជាចំណុចដែលមានសារៈសំខាន់បំផុតក្នុងការប្រកួត
4. ទំហំប្រកួតគឺជាចំណុចដែលមានសារៈសំខាន់បំផុតក្នុងការប្រកួត
5. ទំហំប្រកួតគឺជាចំណុចដែលមានសារៈសំខាន់បំផុតក្នុងការប្រកួត
6. ទំហំប្រកួតគឺជាចំណុចដែលមានសារៈសំខាន់បំផុតក្នុងការប្រកួត
7. ទំហំប្រកួតគឺជាចំណុចដែលមានសារៈសំខាន់បំផុតក្នុងការប្រកួត
8. ទំហំប្រកួតគឺជាចំណុចដែលមានសារៈសំខាន់បំផុតក្នុងការប្រកួត
9. ទំហំប្រកួតគឺជាចំណុចដែលមានសារៈសំខាន់បំផុតក្នុងការប្រកួត
10. ទំហំប្រកួតគឺជាចំណុចដែលមានសារៈសំខាន់បំផុតក្នុងការប្រកួត

[illegible]

การเป็นอาสาสมัครช่วยกันเป็นจิตอาสาช่วยกันทำกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ของชุมชนและสังคมเป็นประโยชน์แก่สังคมและสาธารณชน
จิตอาสา หมายถึง บุคคลที่เสียสละเวลาว่างของตนเองไปช่วยเหลือสังคมและสาธารณชนโดยไม่หวังผลตอบแทน
จิตอาสาสมัคร หมายถึง บุคคลที่เสียสละเวลาว่างของตนเองไปช่วยเหลือสังคมและสาธารณชนโดยไม่หวังผลตอบแทน
จิตอาสาสมัคร หมายถึง บุคคลที่เสียสละเวลาว่างของตนเองไปช่วยเหลือสังคมและสาธารณชนโดยไม่หวังผลตอบแทน

การจัดองค์กรลักษณะ: การดำเนินการธุรกิจเพื่อสังคม

ภาคิเครือข่ายในการพัฒนาตลาดในเชิงอนุรักษ์

1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทุกระบบให้ได้มาตรฐานเพียงพอและทั่วถึง
2. สนับสนุนและพัฒนาการค้า การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อส่งเสริมอาชีพรายได้ และพัฒนาด้านเศรษฐกิจของประชาชน
3. สนับสนุนและพัฒนาการศึกษา การสาธารณสุข สุขภาพอนามัย ให้มีคุณภาพ ตลอดจนอนุรักษ์วัฒนธรรมประเพณีท้องถิ่น
4. พัฒนาสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้ยั่งยืน
5. ปรับปรุงและพัฒนาการบริหารจัดการเพื่อให้การบริการสาธารณะมีคุณภาพ และเป็นธรรม
6. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในทุกระดับเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นที่ยั่งยืน
7. สนับสนุนการดำเนินงานเกี่ยวกับการรักษาความสงบเรียบร้อย ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

การพัฒนากลยุทธ์ ตลาดสามชุก ๖๐๐ ปี

ผลงาน ลาดกระบังนิทรรศ 50

© 2005 Pearson Education, Inc. All rights reserved. This publication is protected by copyright. Any unauthorized distribution or reproduction of this work is prohibited. For more information, contact Pearson Education, Inc., 501 Boylston Street, Boston, MA 02116.

[illegible]

doi : 10.1002/ps.2007
Email : andrew.hew@psn.co.uk

Copyright © 2004 by John Wiley & Sons, Inc.

“อรรอยด์กับฟรีกิ้งตลาด”
กลยุทธ์ในการพัฒนาตลาดอย่างยั่งยืน

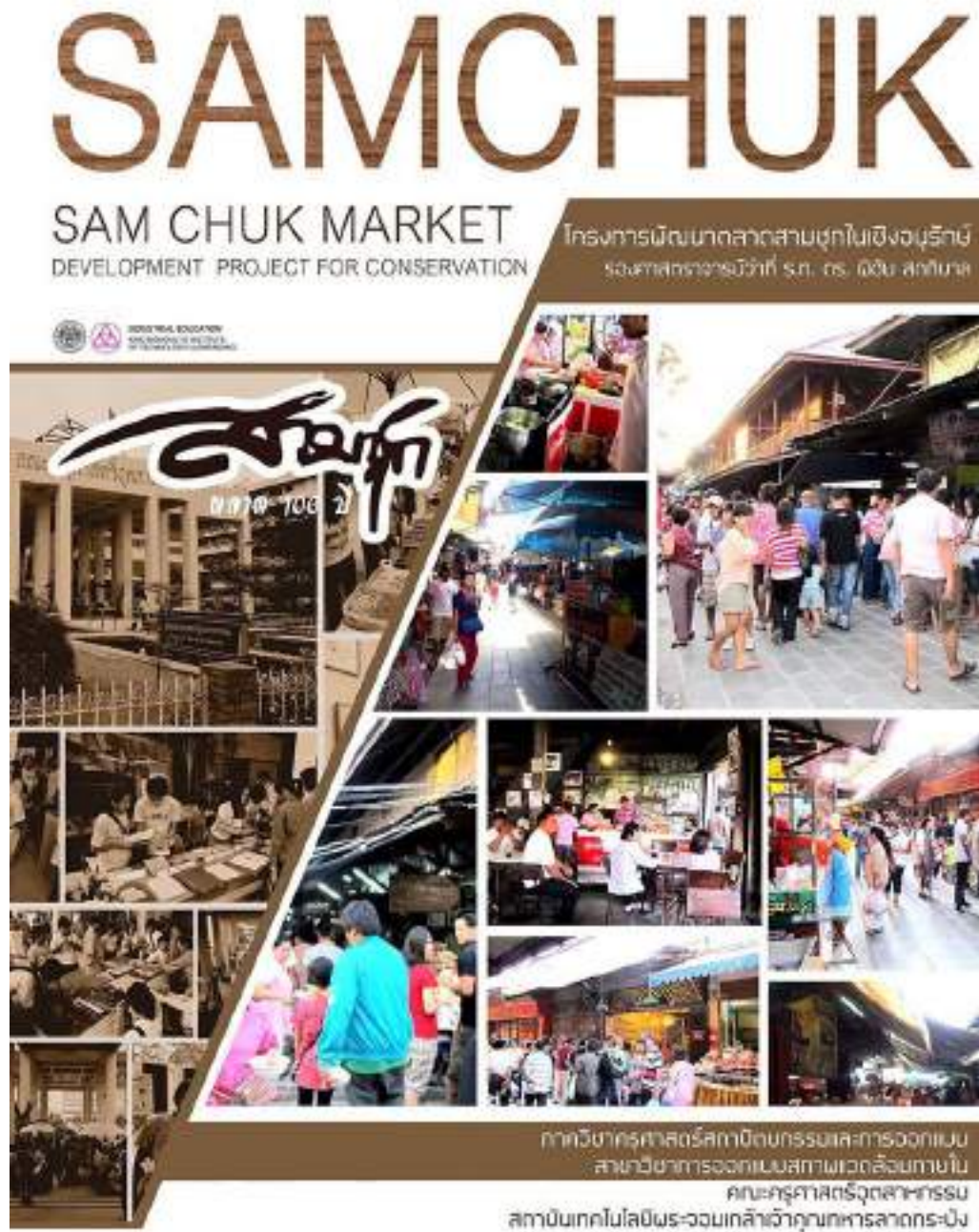
http://www.elsevier.com/locate/jmb

[illegible]

***အထူးအားပေး** သို့မဟုတ်အားပေး အကူအညီပေးနိုင်စွမ်းအားကိုပေးနိုင်ရန် အထူးအားပေး
ဆောင်ရွက်ပါကအားပေးနိုင်ပါသည်။ (အထူးအားပေးဆောင်ရွက်ပါက) အားပေး ဆောင်ရွက်ပါက

“**การพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพ**” การพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพในประเทศไทยในปัจจุบันยังคงมีความท้าทายอยู่มาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการเข้าถึงบริการสุขภาพที่มีคุณภาพและครอบคลุมถึงประชากรทุกกลุ่ม การพัฒนาระบบการดูแลสุขภาพจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม เพื่อสร้างระบบการดูแลสุขภาพที่ยั่งยืนและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างแท้จริง

[illegible]

อ้างอิง

- การเคหะแห่งชาติ. (2553). **โครงการศึกษาวิจัยมาตรฐานที่อยู่อาศัยและชุมชนเพื่อคงไว้ซึ่งเอกลักษณ์และคุณค่าของเมือง**. กรุงเทพฯ : ฝ่ายวิชาการพัฒนาที่อยู่อาศัย.
- การเคหะแห่งชาติ กองบรรณาธิการ. 2555. **อารยสถาปัตย์เพื่อคนทั้งมวล**. กรุงเทพฯ : วารสารบ้านและเมืองเพื่อการพัฒนากันและเมือง.ฉบับที่ 16 ตุลาคม - ธันวาคม 2555
- กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม. 2556. **คู่มือการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมศิลปกรรม ประเภทย่านชุมชนเก่า**. กรุงเทพฯ : โครงการจัดทำมาตรฐานคุณภาพสิ่งแวดล้อมศิลปกรรมประเภทย่านชุมชนเก่า ในพื้นที่ภาคกลางและภาคตะวันออก.
- _____. (2556). **ชุดความรู้ด้านการอนุรักษ์ พัฒนา และบริหารจัดการเมืองเก่าเล่มที่ ๓ ระเบียบ กฎหมาย และข้อบังคับที่เกี่ยวข้องกับการอนุรักษ์และพัฒนาเมืองเก่า ในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- กำธร กุลชล. (2540). **การฟื้นฟูสภาพแวดล้อมบนถนนราชดำเนินกลาง: ประสบการณ์จากภาคปฏิบัติ**. กรุงเทพฯ : หน้าจั่ว. ฉบับที่ 15. มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- งามพิศ สัตย์สวณ. (2539). **การวิจัยทางมานุษยวิทยา**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- _____. (2552). **หลักมานุษยวิทยาวัฒนธรรม**. กรุงเทพฯ : (พิมพ์ครั้งที่ 3) โรงพิมพ์ธรรมสภา.
- จตุพล อังสุขเวช. (2548). **สถาปัตยกรรมพื้นถิ่นในสำนักไทย-มอญ ในความแปรเปลี่ยนของกาลเวลา**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- จิตพงศ์ อักควงค์. (2546). **การตอบรับของชุมชนต่อการอนุรักษ์มรดกในเมืองหลวงพระบางแขวงหลวงพระบาง สาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว**. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (การพัฒนาอย่างยั่งยืน) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธงชัย สันติวงษ์. (2540). **พฤติกรรมองค์การ : การศึกษาการบริหารพฤติกรรมองค์การเชิงบริหาร**. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนิต จินดาวงศ์ พรหมลัทธิ สุริโยธิน และ วรภัทร์ อิงค์โรจน์ฤทธิ์. (2550). **แบบประเมินอาคารประหยัดพลังงานและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมสำหรับประเทศไทย**.การประชุมเชิงวิชาการเครือข่ายพลังงานแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 3 , 23 - 25 พฤษภาคม 2550 กรุงเทพฯ : โรงแรมใบหยกสกาย.
- ดิลก ถือกกล้า. (2547). **เปรียบเทียบแนวคิดภาวะผู้นำแบบ Principle Centered Leadership กับ Managerial Grid**. การบริหารคน
- พงศ์ ทรดาล. (2551). **จิตวิทยาอุตสาหกรรม**. (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ : ม.ป.ท.
- มัลลิกา ต้นสอน. (2544). **พฤติกรรมองค์การ**. กรุงเทพฯ : บริษัท ด้านสหการพิมพ์ จำกัด.
- มัลลิกา ธรรมจริยาวัฒน์,จารุวรินทร์ โอสุกานะเคราะห์ และ มรกต พรพิบูลย์. (2550). **วิธีการวิจัยทางธุรกิจ**. กรุงเทพฯ : Thomson Learning.
- เมธา ปิงสุทธีวงศ์. 2556. **การเงิน-การลงทุน Financial Planning**. กรุงเทพฯธุรกิจ.
- มูลนิธิชุมชนไท. (2547). **“เมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่.” “ปลูกบ้าน....สร้างชุมชนคนสามชุก”**.วารสารชุมชนไท ปีที่ 4 ฉบับที่ 14 กรกฎาคม.
- รังสรรค์ ประเสริฐศรี. (2540). **ภาวะผู้นำกรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ : บริษัท ธนจักรการพิมพ์ จำกัด.
- รังสิมา สุทธิพงศ์เกียรติ. (25 พ.ย. - 1 ธ.ค. 2548). **ตลาดเก่าห้อง : เสน่ห์ริมฝั่งแม่น้ำท่าจีนที่มีอาถรรพ์ลึกลับ**. สยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ 52,27 .หน้า.29
- รุ่ง รัตนพาหุ. (2547). **การอนุรักษ์และพัฒนาพื้นที่ชุมชนตลาดสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี**. วิทยานิพนธ์ สถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- วิภาดา คุปตานนท์. (2544). **การจัดการและพฤติกรรมองค์กร**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ มหาวิทยาลัยรังสิต.
- วารนาถ แสงมณี. (2553). **องค์การ : ทฤษฎี การออกแบบ และการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. สจล.
- _____. (2546). **ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการบริหารธุรกิจ**. กรุงเทพฯ : เท็กซ์ แอน เจอนัล พับลิเคชั่น จำกัด. 6 - 4.
- วิลลิสท์ ทรายกรู. วีระ อินทัง และ สันติ ฉันทวิลาศวงศ์. (2544). **รายงานการวิจัยสถานภาพผลงานทางวิชาการ สาขาสถาปัตยกรรมในประเทศไทย**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ บริษัท ทีซีจี พรินต์ จำกัด.
- วิไลมอญ พงศ์สวัสดิ์. (2551). **การอนุรักษ์เรือนพื้นถิ่นของเรือนลาวลุ่มในเขตอนุรักษ์เมืองหลวงพระบาง**. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร
- วิฑูรย์ เหลียวรุ่งเรือง และคณะ. (2547). **เส้นทางสถาปัตยกรรมเชิงประวัติศาสตร์**. เชียงใหม่ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิชัย สดกิบาล. (2547). **การพัฒนาตลาดสามชุกในเชิงอนุรักษ์**. กรุงเทพฯ : งานตำราและเอกสารการพิมพ์. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. สจล.
- _____. (2549). **การพัฒนาตลาดคลองสวนในเชิงอนุรักษ์**. กรุงเทพฯ : งานตำราและเอกสารการพิมพ์. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. สจล.
- _____. (กรกฎาคม - กันยายน 2553). **ภาวะผู้นำและการจัดการความขัดแย้ง “ตลาดบางหลวง ร.ศ.122. วารสารนักบริหาร**. มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ปีที่ 30 ฉบับที่ 3
- _____. (2555). **การอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรม ตลาดบางหลวง-ตลาดเก่า ๑๐๐ ปี ร.ศ.๑๒๒**. กรุงเทพฯ : งานตำราและเอกสารการพิมพ์. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม.
- _____. (2556). **ทิศทางการพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน**. กรุงเทพฯ. งานตำราและเอกสารการพิมพ์. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม.
- _____. (2557). **ทิศทางการพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน**. กรุงเทพฯ. งานตำราและเอกสารการพิมพ์. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม.
- _____. (2558). **ทิศทางการพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน**. กรุงเทพฯ. งานตำราและเอกสารการพิมพ์. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม.
- _____. (2559). **ทิศทางการพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์ เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน**. กรุงเทพฯ. งานตำราและเอกสารการพิมพ์. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม.
- _____. (2559). **กลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนเพื่อการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดพื้นถิ่น**. กรุงเทพฯ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด มินเซอร์วิส ซัพพลาย. ลาดกระบัง
- _____. (2559). **ศิลปะและวัฒนธรรมไทย**. กรุงเทพฯ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด มินเซอร์วิส ซัพพลาย. ลาดกระบัง
- นริรัตน์ ทับทองกุล. (2553). **การศึกษาโครงการค่ายเรียนรู้คุณธรรมนำชีวิตพอเพียง**. กรุงเทพฯ : กองกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ.
- เบญจมาศ ภูฏอินทร์. (2548). **การอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมเอเชีย**. บันทึกจาก การปาฐกถา. Professor Dr.Yukio Nishimura. The University of Tokyo. Executive Committee of ICOMOS International Field School on Asian Heritage. กรุงเทพฯ: คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ประสงค์ เอี่ยมอนันต์. (2544). **การอนุรักษ์โบราณสถานของชาติ**. เอกสารประกอบการบรรยายโครงการเพิ่มพูนศักยภาพของท้องถิ่นด้านธุรกิจการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ.
- พิพัฒน์ หิรัณย์วนิชชากร. (2548). **ระบบการสื่อสารข้อมูลเครือข่ายคอมพิวเตอร์**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม. (2547). **โครงการพัฒนาตลาดสามชุกในเชิงอนุรักษ์**. คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม. สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- ระวีวรรณ โอฬารรัตน์มณี. (2556). **รูปแบบบ้านเรือนของกลุ่มชาติพันธุ์ในอุษาคเนย์**. เชียงใหม่. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- สรณ ภู่ง,เอี่ยมเดือน. (2550). **การวิจัยเชิงคุณภาพเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรม มหวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
- สรณ ภู่ง. (2552). **การวิจัยเชิงคุณภาพ**. กรุงเทพฯ: เอกสารคำสอน ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ บัณฑิตวิทยาลัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- สิทธิพร ภิมยรัตน์. (2547). **แนวความคิดและหลักการอนุรักษ์ชุมชนเมืองและสภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม**.
สถาปัตยกรรมสู่โลกกว้างสร้างเครือข่ายเชื่อมโยงท้องถิ่น. เอกสารประชุมสัมมนาวิชาการ. กรุงเทพฯ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
- สมชาติ จีรังศิริรักษ์. **การอนุรักษ์สถาปัตยกรรม**. กรุงเทพฯ : คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร. เอกสารประกอบการสอนวิชาอนุรักษ์สถาปัตยกรรม.
- สมบัติ ประจัญสานต์. ดนัย นิลสกุล และ จักรกริช พรหมราษฎร์. (2550). **การศึกษาแนวทางการจัดการภูมิสถาปัตยกรรมทางการท่องเที่ยวในเขตอีสานใต้**.
- เหงียน จ็อก ตุง. (2550). **การอนุรักษ์บ้านลุ่มสวนพื้นถิ่น**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาสถาปัตยกรรมพื้นถิ่น บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- อัน นิมนานเหมินท์. (2352). **เรือนไทยแบบดั้งเดิม: ลักษณะดั้งเดิมของเรือนไทย**. วาระครบรอบ ของ ศ.อัน นิมนานเหมินท์. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สุภาพใจ. (สารเฉลิมฉลองวันเกิด วันที่ 26 กันยายน พ.ศ. 2460 ของ ศ.อัน นิมนานเหมินท์).
- โอภาส เอี่ยมสิริวงศ์. (2547). **การวิเคราะห์และออกแบบระบบ**. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น จำกัด.
- อรศิริ ปาณินท์ และ สมคิด จิระทัศน์กุล. (2545). **โครงการความหลากหลายทางวัฒนธรรมภาคกลาง, โครงการเรือนค้าขายพื้นถิ่นในชุมชนเมือง**
- อวิรุทธ์ ศรีสุธาพรณ. (2552). **การประเมินสมรรถนะด้านพลังงานของอาคาร : จังหวัดปทุมธานี**. คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- Amir Alikhant. (2009). **Assessing Sustainable Adaptive Re_use of Historical Buildings**. Department of Civil Engineering Qom University Old rod of Isfahan, Qom IRAN
- Arban Redevelopment Authority. (2011). **Conservation Guidelines**. National Planning and Conservation Authority for Singapore.
- Borsch berg, Peter. *The Singapore and Melaka Straits*. NUS Press, 2010.
- Chung, Thomas. (2009). “Valuing Heritage in Macau”: On Contexts and Processes of Urban Conservation, in : **Journal of Current Chinese Affairs**, 38, 1, 129-160.
- John B. Jackson. (1984). *Discovering the Vernacular Landscape* (New Haven: Yale University.
- Daniel Edward Williams. (2007). **Sustainable design : ecology, architecture, planning**. Hoboken : Wiley,
- Davison, J. & Tettoni , L. I. (2010). *Singapore Shophouse*. Singapore: Talisman Publishing.
- Den Hartog, D.N., & Koopman, P.L. (2001). **Leadership in Organization. Handbook of Industrial, Work, and Organizational Psychology: Volume 2** Organizational Psychology. London: Sage.
- Donna Rae Gould. (2010). **Sustainable Heritage : Retrofitting Historic Buildings For Improved Environmental Performance**. Masters of Architecture. Graduate School of the University of Maryland, College Park. USA
- Fahri Karakas. (2009). New Paradigms in Organization Development: Positivity, Spirituality, and Complexity. **Organization Development Journal**, 27(1), 11-26.
- Fazio Muhammad. (2008). Strategic Evolution: Fact or Façade. **The Business Review**, Cambridge, 9 (2)
- Gibson, J.L., Ivancevich, J.M., & Donnelly, J.H. (1997). **Organization Behavior Structure Process**. (9th

- end). New York: McGraw-Hill.
- George Storehouse & Brian Showdown. (2007). **Competitive Advantage Revisited Michael Porter on Strategy and Competitiveness**. Journal of management inquiry, 16(3).
- Haul L. Lee. (2008). embedding sustainability: lessons from the front line. **International commerce Review**, 8.
- ICOMOS, 'Natchitoches Declaration on Heritage Landscapes', adopted at US/ICOMOS **7th International Symposium at Natchitoches**, US (March 2004) <www.nps.gov/mabi/csi/pdf/Natchitoches-Declaration-on-Heritage-Landscapes-3-04.pdf> [accessed 24 June 2004]
- John Meehan, Karon Meehan, & Adam Richards. (2006). corporate social responsibility: the 3C-SR Model. **International Journal of Social Economic**,
- ICOMOS. (2009). **World Heritage Cultural Landscapes**. UNESCO – ICOMOS Documentation Center. 49-51, Rue de la Federation, 75015, Paris, France. http://www.international.icomos.org/centre_documentation
- Julius Pinero, Martin Zernike. (1979). **Human Dimension & Interior Space**. Whitney Library of Design and Imprint of Watson - Gustily Publications/New York
- Kempis, S. and McTaggart, R. (1981, 1982, 1988) **the Action Research Planner**. Dakin University Press, First edition, 1981; Second edition, 1982; Third edition, 1988
- Larry A. Hells and Daniel J. Ziegler. (1976). **Personality**. New York: Mc.graw Hill Co.
- Lee, Mee Onn. (2012). A critical analysis of Robert Morrison's mission strategy in China and Malacca. **Southwestern Baptist Theological Seminary**,
- Lee Ho Yin. (2009). **Pre-war Tong Lau: A Hong Kong Shop house Typology**. Architectural Conservation Programmed (ACP) Faculty of Architecture, The University of Hong Kong A Resource Paper for the Antiquities and Monuments Office and Commissioner for Heritage's Office Revised and updated version, 19 April, 2010, Original version, 10 December, 2009.
- Lyn Leader-Elliott, Richard Maltby and Heather Burke. (2004). Understanding **Cultural Landscapes Discussion paper**.
- McPherson, Kenneth. **Piracy, maritime terrorism and securing the Malacca Straits**. Ed. Graham Gerard On-Webb. International Institute for Asian Studies, 2006.
- Maiden, Annul Jaria. (2009). "Conversion from English deeds system to Torrens system of title registration In Penang and Malacca: process and problems." 63 - 67.
- Muchinsky, P.M. (2003). **Psychology applied to work: an introduction to industrial and Organizational psychology**. (7th ed). North Carolina: Thomson Wadsworth.
- Mainstreaming corporate responsibility and sustainability. (2008). **Strategic Direction**, 24(3)
- Malcolm Brady & Aidan Walsh. (2008). setting strategic direction: a top down or bottom up process. **Business Strategy Series**, 9(1),
- Matthias Breuer & Sasha L. Schmidt. (2008). **Defining the strategic role of boards and measuring Boards 'effectiveness in strategy implementation**. Corporate Governance, 8(5)
- Nelson, D.L., & Quick, J.C. (1997). **Organizational Behavior: Foundations Realities, and Challenges**. New York: West Publishing Company.
- Patricia Tulsa Fels. (2011). **Penang's Shop houses Culture**. University of California

- <http://escholarship.org/uc/item/29d7m2hq#page-1>. This article was originally produced in Places Journal. To subscribe, visit www.places-journal.org. For reprint information, contact places@berkeley.edu.
- Richard L.Daft. (2007). **Understanding the Theory and Design of Organizations**. Publisher: Engage Learning Published: 27 August 2006 Format: Paperback
- Richard L.Daft. (2007). **Understanding the Theory and Design of Organizations Tenth Edition**. Vanderbilt University. Thomson South-Western. Printed in China. Copyright 2007 Thomson Learning, Inc. All Rights Reserved. May not be copied, scanned, or duplicated, in whole or in part
- Ravi Katharina, Maheshkumar P. Joshi, & Stephen J. Perth. (2007). **Organizational alignment and Performance: past, present and future**. *Management Decision*, 45(3)
- Santi Leksukhum, Prateep Pengtako, Varopas Vongjaturapat. (2000). **Sukhothai : World Heritage**. Bangkok: Thaweevat Press Co., Ltd.
- Santi Leksukhum, Prateep Pengtako, Varopas Vongjaturapat. (2000). **Ayutthaya : World Heritage**. Bangkok: Thaweevat Press Co., Ltd.
- Siriporn Peters. 2011. **Design for Enabling Sustainability of Livelihoods in Disadvantaged Communities : a Case Study in a Community of People with Physical Disabilities in Amphoe Phrapradaeng, Samut Prakran province, Thailand**. School of Media and Communication, RMIT University.
- Stephen P.Robbins,Mary Coulter.วิรัช สงวนวงศ์วาน แปล. (2547). **การจัดการและพฤติกรรมองค์กร**. กรุงเทพฯ : เพียร์สันเอดดูเคชั่น อินโด”ชนา.
- Shokouhian, M., Soflaee, F. & Nikkhah, F. (Sep 2007). Environmental effect of courtyard in sustainable architecture of Iran (Cold regions). **Proceedings of 2nd PALENC Conference and 28th AIVC Conference on Building Low Energy Cooling and Advanced Ventilation Technologies in the 21st Century**, Crete island, Greece, 969 – 973.
- Timothy O’ Shannassy, & Paul Hunter. (2009). **A Management Consultant’s Guide to How Strategic Architecture Can Improve an Organization’s “Bottom Line”**. Singapore Management Review, 31(1).
- Thomas L. Wheelen, & J. David Hunger. (2008). **Strategic Management and Business Policy**. Tenth Edition Pearson Prentice Hall.
- Terrence Hong.2009.**Classical Architecture Through the Window of the Singapore Shophouse**. PASSAGE December 2009/January 2010.
- Tut Chuan Guan.(2011). **Learning From The Singapore Shophouse: Towards A Sustainable Tropical Architecture**. The Graduate School of The University of Florida
- UNESCO. (June 2010). **Managing Disaster Risks for World Heritage**. United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization.
- _____. (1987) Chapter 10 From the Periphery to the Core of Decision Making – Options for Action.
- U. S. Green Building Council. (2009). **LEED 2009 for neighborhood development**. Retrieved from <http://www.usgbc.org/DisplayPage.aspx?CMSPageID=148>

- United Nations. (1987). **Report of the World Commission on Environment and Development: Our Common Future**. UN Documents: Gathering a Body of Global Agreements has been compiled by the NGO Committee on Education of the Conference of NGOs from United Nations web sites with the invaluable help of information & communications technology.
- Vellinga, M. (2007). The inventiveness of tradition: **Vernacular architecture and the future. *Perspectives in Vernacular Architecture*** . 13(2), 115-128.
- W.Lawrence Neuman. (2006). **Social research methods:qualitative and quantitative Approach / W>Lawrence Neuman.-6th ed.**University of Wisconsin at Whitewater. USA.
- Wan Hashimah Wan Ismail and Shamsuddin, Shuhana. (2005). **The Old Shophouses as Part of Malaysian Urrban Heritage:The Current Dilimma**. 8th International Conference of The Asain Planning Schools Association 11-14 th September 2005 Department of Architecture Faculty of Built Environment Universiti Teknologi Malaysia
- Wang Jing. (2007). **Local Development Practice as a Discourse of Conservation: A Case Study of Yi People in Wuliangshan Nature Reserve,Yunnan Province**. Master of Arts (Sustainable Development) The Graduate School Chiang Mai University
- Weitz, Gerald Rockford. (2009). **Lloyd's of London as a transnational actor : Maritime security cooperation in the Malacca Straits since 9/11**. Fletcher School of Law and Diplomacy (Tufts University).
- Woo Pui Leng. (2011). **Jalan Besar The Of Building Shophouses**. School of Architecture, the Chinese University of Hong Kong, Skily.July/August.2011
- Xieng, Yixiao. (2009). **Global-local Relationships in World Heritage: Mount Taishan, China.Dissertation**. University of Waterloo. Ontario, Canada
- Yingyan Wang. (2009). **Examination on Philosophy – Based Management of Contemporary Japanese Corporations: Philosophy Value Orientation and Performance**. Journal of Business Ethics, 85

ประวัติและผลงาน ของ รศ.ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดภิบาล

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

1. ชื่อ ว่าที่ ร.ท.พิชัย นามสกุล สดภิบาล
2. อายุ 61 ปี เกิดเมื่อวันที่ 8 มกราคม 2499
3. ปัจจุบันดำรงตำแหน่ง ศาสตราจารย์
สังกัดภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
4. ประวัติการศึกษา

ชื่อคุณวุฒิ	ชื่อสถาบันการศึกษา	เมื่อ พ.ศ.
ค.อ.บ. (ครุศาสตร์อุตสาหกรรมบัณฑิต) สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง	2524
ค.อ.ม. (ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต) สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา	สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณ ทหารลาดกระบัง	2537
ปร.ด. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต) สาขาวิชาการจัดการ	มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม	2559

5. ประวัติการทำงานในด้านวิชาการ
 - 5.1 เริ่มบรรจุเข้ารับราชการเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2524 ในตำแหน่งอาจารย์ ระดับ 3 สังกัด
ภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์
 - 5.2 ดำรงตำแหน่งผู้ช่วยศาสตราจารย์ เมื่อวันที่ 8 ตุลาคม 2540
 - 5.3 ดำรงตำแหน่งรองศาสตราจารย์ เมื่อวันที่ 7 มกราคม 2547
6. การดำรงตำแหน่งและทำหน้าที่ด้านบริหาร
 - 6.1 รองคณบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา ระหว่าง พ.ศ. 2535-2537
 - 6.2 หัวหน้าภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรม ระหว่าง พ.ศ. 2538-2541
 - 6.3 รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา ระหว่าง พ.ศ. 2541-2543
 - 6.4 ประธานสาขาวิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ ระหว่าง พ.ศ. 2554-2555
 - 6.5 รองคณบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา ระหว่าง พ.ศ. 2555-2557
 - 6.6 หัวหน้าภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ ระหว่าง พ.ศ. 2558-2559
7. รางวัลและเกียรติประวัติที่เคยได้รับ
 - 7.1 รางวัลเชิดชูเกียรติศิษย์เก่าดีเด่น จากโรงเรียนมัธยมบางบ่อ เมื่อ พ.ศ. 2538
 - 7.2 Certificate in Strong Support and Outstanding Service จาก Center for International Studies: Utah State University เมื่อ พ.ศ. 2545
 - 7.3 รางวัลอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมดีเด่น ประจำปี 2553 ประเภท “บุคคล”
จากสมาคมสถาปนิกสยามในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อ พ.ศ. 2553
 - 7.4 รางวัลเชิดชูเกียรติ “นักศึกษาดีเด่น” บัณฑิตวิทยาลัย จากมหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

ศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดภิบาล ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง pichai.so@kmitl.ac.th www.kmitl.ac.th/www.inded.kmitl.ac.th

เมื่อ พ.ศ.2553		
7.5	รางวัลเชิดชูเกียรติและประกาศเกียรติคุณบุคคลที่ได้ทำคุณประโยชน์และชื่อเสียงให้กับสถาบันฯ จากสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	เมื่อ พ.ศ.2553
7.6	รางวัลคนดีศรีครุศาสตร์อุตสาหกรรม จากคณะกรรมการอุตสาหกรรม สจล.	เมื่อ พ.ศ.2553
7.7	รางวัลประกาศเกียรติคุณเป็นผู้มีผลงานสร้างชื่อเสียงให้กับคณะและสถาบันฯ จากคณะกรรมการอุตสาหกรรม สจล.	เมื่อ พ.ศ.2553
7.8	ศิษย์เก่าเกียรติยศ 50 ปี พระจอมเกล้าลาดกระบัง จากโครงการศิษย์เก่าเกียรติยศ 50 ปี พระจอมเกล้า สมาคมศิษย์เก่าสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ร่วมกับสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง	เมื่อ พ.ศ.2554
7.9	รางวัลเชิดชูเกียรติศิษย์เก่าดีเด่น จากโรงเรียนบางบัววิทยาคม	เมื่อ พ.ศ. 2557
7.10	รางวัลอาจารย์ดีเด่นแห่งชาติ ปี 2559 สาขาวิชาชีพจาก ปอ.มท.	
7.11	รางวัลเชิดชูเกียรติศิษย์เก่าดีเด่น จากโรงเรียนเพาะช่าง	เมื่อ พ.ศ. 2559
8. ผลงานวิชาการที่สำคัญ		
8.1	2547	โครงการพัฒนาตลาดสดสามชุกในเชิงอนุรักษ์ อำเภอสามชุก จังหวัดสุพรรณบุรี
8.2	2552	รับรางวัลอนุรักษ์ระดับดีจาก ยูเนสโก (UNESCO Asia-Pacific Heritage Awards for Cultural Heritage Conservation 2009 : Award of Merit)
8.3	2551-2552	ศึกษานำวัสดุพื้นถิ่นมาประกอบในการผลิตครุภัณฑ์ใน 4 ภาคของประเทศไทย และพิมพ์จำหน่ายโดยสำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ จำนวน 4 เรื่อง
8.4	2552	ตำราเรียน การวิเคราะห์การออกแบบ และเส้นสายบรรยายวิชาชีพ การศึกษารายบุคคล ประกอบการเรียนการสอนการออกแบบสภาพแวดล้อมภายใน และวิชาเลือกเสรี
8.5	2552-2553	โครงการพัฒนาตลาดโบราณบางพลีในเชิงอนุรักษ์ ตำบลบางพลี อำเภอบางพลี จังหวัดสมุทรปราการ และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
8.6	2555	ตำราเรียน การออกแบบภูมิสังคมไทย การศึกษารายบุคคล และ การสัมมนาการศึกษาวิชาชีพเฉพาะประกอบการเรียนการสอน วิชาชีพหลัก วิชาเลือกหมวดคณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และเลือกเสรี
8.7	2555	การอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมตลาดบางหลวง-ตลาดเก่า 100 ปี ร.ศ.122 อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
8.8	2556	ตำราเรียน การออกแบบภูมิสังคมไทย และการศึกษารายบุคคล ประกอบการเรียนการสอน วิชาเลือกหมวดคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์และเลือกเสรี
8.9	2556	ทิศทางการพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ครั้งที่ 1 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
8.10	2557	ทิศทางการพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ครั้งที่ 2 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
8.11	2558	ทิศทางการพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ครั้งที่ 3 ตลาดริมคลองมหาสวัสดิ์ องค์การตลาด กระทรวงมหาดไทย ขอยสว.ผก 4 เขตตลิ่งชัน กทม.
8.12	2557	ตลาดมีชีวิต ชุมชนมีวิถี.Me Style Home and Living.March-December.2014 Issue 01-10
8.13	2558	กลยุทธ์การจัดการอย่างยั่งยืนสำหรับการอนุรักษ์ศิลปสถาปัตยกรรมของตลาดพื้นถิ่นที่มีอายุมากกว่า 100 ปี Sustainable Management Strategy for Conserving the Centuries-Old Architecture Arts of Vernacular Markets
	2558	ตลาดมีชีวิต ชุมชนมีวิถี.Me Style Home and Living.January-July.2015 Issue

ศาสตราจารย์ ว่าที่ร้อยโท ดร.พิชัย สดภิบาล ภาควิชาครุศาสตร์สถาปัตยกรรมและการออกแบบ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง pichai.so@kmitl.ac.th www.kmitl.ac.th/www.indeed.kmitl.ac.th

		11-22
	2559	ตลาดมีชีวิต ชุมชนมีวิถี.Me Style Home and Living.January-December.2016 Issue 23-34
8.14	2559	ทิศทางการพัฒนาตลาดเก่าในเชิงอนุรักษ์เพื่อรองรับประชาคมอาเซียน ครั้งที่ 4 ตลาดพื้นถิ่นทั่วไทย
	2560	ตลาดมีชีวิต ชุมชนมีวิถี.Me Style Home and Living.January-July.2017 Issue 34-37
		ศิลปะและวัฒนธรรมไทย กรุงเทพฯ. ห้างหุ้นส่วนจำกัด มินเซอร์วิส ซัพพลาย. ลาดกระบัง

9.การได้รับเชิญให้ทำหน้าที่ทางด้านการวิชาการระดับนานาชาติหรือระดับชาติ

- 9.1 ที่ปรึกษาในประเทศ โครงการเงินกู้จากธนาคารแห่งเอเชีย (ADB) ให้แก่กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน เมื่อ พ.ศ.2539-2544
- 9.2 ที่ปรึกษาในประเทศ การพัฒนาชุดการฝึก CBST (Competency Based Skill Training) โครงการพัฒนาฝีมือแรงงาน โครงการเงินกู้จากธนาคารแห่งเอเชีย (ADB) ให้แก่ Utah State University ปี พ.ศ.2539-2544
- 9.3 ที่ปรึกษาการออกแบบระบบการฝึก (Instructional System Design) โครงการพัฒนาฝีมือแรงงาน โครงการเงินกู้จากธนาคารแห่งเอเชีย (ADB) ให้แก่ Utah State University ปี พ.ศ.2539-2545
- 9.4 ที่ปรึกษา โครงการการเรียนรู้แบบออนไลน์ แห่ง สวทช. (NSTDA Online Learning Project : NOLP) ให้แก่ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ (สวทช) ปี พ.ศ. 2543-2544

10. ผลงานด้านอื่นในระดับนานาชาติหรือระดับชาติ

- 10.1 ผู้เชี่ยวชาญและกรรมการในการกำหนดรายละเอียดของชุดการฝึกแบบอิงเกณฑ์ (CBST) ในการประเมินนานาชาติ กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน พ.ศ.2543-2545
- 10.2 กรรมการตรวจการจ้างการพัฒนาคู่มือการฝึกแบบอิงเกณฑ์ (CBST) กรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงาน พ.ศ.2543-2546

มโนคติ คือ “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ยึดหยุ่น”

ปัจเจกคติ คือ “สิ่งที่ต้องทำคือ ความดี สิ่งที่ต้องมีคือคุณธรรม สิ่งที่ต้องจำคือ ความกตัญญู สิ่งที่ต้องรู้คือโครตเหง้า บรรพบุรุษ สิ่งที่ต้องเคารพสูงสุดคือ ชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์”

